
Diari Oficial

---

del

Consell General

Núm. 10/2002 - 79 pàgines
Sessió ordinària del dia 24 d'octubre del 2002

El dia 24 d'octubre del 2002, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 55/2002, que és el següent:

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi

1- Preguntes al Govern amb resposta oral.
(segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sra. Olga Forné Angrill
M. I. Sr. Patrick García Ricart
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Càndid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del Sr. Miquel Alís per trobar-se en una comissió del Consell d'Europa fora del país.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de Presidència i Turisme; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Affers Exteriors; Pere Cervós Cardona, Ministre d'Educació, Joventut i Esports; Olga Adellach Coma, Ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Mestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar; Jordi Visent Guitart, Ministre de Justícia i Interior; Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial; Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia, i Xavier Montané Atero, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.05h)

El Sr. síndic general:

Abans de passar a les respostes del Govern, només dir que al llistat de preguntes inicial s'hi han afegit 5 preguntes que han obtingut la declaració d'urgència.

Doncs passarem tot seguit al primer punt de l'ordre del dia.

1- Preguntes al Govern amb resposta oral.

La primera:

1- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 16 d'octubre del 2002, relativa a les funcions que té encomanades el servei de bombers en el Túnel d'Envalira, amb declaració d'urgència.

Fou registrada amb el número 1052-A, i publicada en el butlletí 56/2002, del 21 d'octubre. Exposa la pregunta el Sr. Joan Monegal. Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

En relació a la recent obertura del túnel d'Envalira, pregunto al Govern sobre quines funcions tindrà encomanades el Servei de Bombers en aquell indret, concretament el nombre d'efectius que aquest servei disposa a Canillo i al Pas de la Casa, i donant detall de l'informe resultant del simulacre realitzat pel referit Servei de Bombers uns dies abans de l'obertura del túnel d'Envalira.

Així queda formulada la pregunta.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el ministre d'Ordenament del Territori. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, perdoni, poso el micro una mica bé.

Per contestar a la seva pregunta, vull en primer lloc palesar que el Govern va aprovar el novembre del 2001, la creació de la Comissió interministerial per la supervisió del Pla de qualitat d'explotació del túnel d'Envalira, i per la redacció del Pla d'emergència exterior del túnel d'Envalira, del qual el Cos de Bombers en forma part. El projecte inicial del túnel d'Envalira confeccionat l'any 1994, es va millorar posteriorment en matèria de seguretat realitzant tot un seguit de modificacions substancials degut a les noves orientacions internacionals motivades pels incidents del Mont Blanc i del Sant Gottard.

El túnel d'Envalira disposa d'una sala de control amb una presència permanent capaç de controlar tots els nous paràmetres de seguretat, visualització de les vint-i-vuit càmeres de circuit tancat de televisió, control del sistema de ventilació i extracció semitransversal, cable indicador de variacions brusques de temperatura o passímetres, control de monòxid de carbó, activació i localització de postes SOS, de boques d'incendi equipades o d'extintors... i d'extintors, perdoni.

Per tant, podem afirmar, i així ho contemplen els respectius plans d'emergència que la detecció de qualsevol anomalia ha de ser immediata, simultàniament visualitzada des de la sala de control situada a l'accés del túnel del cantó de Grau-Roig. La tasca principal dels plans d'emergència ha estat determinar, per tots i cadascú dels trenta-nou supòsits d'incidents previstos, quin és el procediment a emprar, l'ordre de trucades a realitzar, l'ordre d'intervenció dels agents interiors i exteriors, les missions encomanades i sobretot la sistemàtica de control permanent per part dels agents i tècnics de l'Administració sobre el túnel per tal de garantir la permanència de les mesures adoptades.

En concret, en el cas dels bombers s'ha treballat en l'escenari d'una actuació immediata, amb l'avantatge que comporta el fet de disposar d'una caserna a cinc-cents metres de la boca Pas de la Casa, i una altra a menys de quinze minuts des de Canillo. El Cos de Bombers ha estat treballant en un projecte d'un vehicle especialment dissenyat per tal de poder garantir l'actuació en fum i temperatures per sobre del que és habitual. Vull assenyalar que aquest vehicle pensat per un túnel com el nostre no existeix enlloc, i que el concepte ha estat observat molt atentament per diferents cossos

de països veïns, donada la innovació tècnica que suposa.

També, indicar que el contracte de concessió preveu que el Ministeri d'Ordenament Territorial designi una comissió permanent per tal d'exercir la facultat de vigilància i control per assegurar el compliment del previst dins dels plans de qualitat d'exploració del túnel d'Envalira abans esmentats.

En particular, el Cos de Bombers realitzarà durant tota la vida d'aquest túnel comprovacions periòdiques i rutinàries de tots els elements de seguretat del túnel, amb la instrucció clara i precisa d'informar a l'esmentada comissió de tot allò que pugui afectar a la seguretat. És per això que no hi ha bombers especialment destacats per atendre les necessitats del túnel d'Envalira, sinó que aquesta és una activitat que requereix un control periòdic i unes pautes d'intervenció clares i concises, i que la intervenció en qualsevol supòsit d'incident, ja no a l'interior del túnel, sinó en tota la concessió, mobilitza actualment les casernes de Canillo i Pas de la Casa, de forma simultània, i immediatament amb tots els seus efectius sense descartar la intervenció de la resta de les casernes si fos necessari, tal com ve realitzant en qualsevol tipologia d'intervenció.

A més, s'està negociant amb l'Estat francès la preparació d'un conveni de col·laboració, d'ajuda mútua en temes de protecció civil en general, i en particular en tot allò relacionat amb la seguretat de túnels.

Pel que respecta el nombre d'efectius del Cos de Bombers, aquest disposa actualment de guàrdia permanent un total de 19 efectius, tots els dies de l'any, i durant les 24 hores del dia, distribuïts entre 4 casernes: Andorra la Vella, Massana, Canillo i Pas de la Casa. Si bé és cert que un cop apliquem les corresponents reduccions per baixa, la realitat comporta una mitjana de 17,5 bombers en permanència, concretament en les casernes de Canillo i del Pas de la Casa on les dotacions són idèntiques. Disposen actualment de 14 bombers en plantilla cadascuna, la qual cosa suposa una mitjana diària de quasi 3 bombers per caserna, incloses les baixes.

Aprofito l'ocasió per manifestar-vos la voluntat del Govern d'incorporar nous efectius en el marc de la planificació de desplegament territorial de manera que la màxima prioritat del proper exercici serà la incorporació de personal de caserna del Pas de la Casa.

L'increment d'un sol bomber de forma permanent en una caserna comporta la contractació de 5 efectius, i aquest és un esforç que cal realitzar al llarg del temps, donades les necessitats creixents del país, en matèria de seguretat.

Donant resposta a la segona part de la pregunta quant al resultat del simulacre realitzat uns dies abans de l'obertura del túnel d'Envalira, i l'informe que aquest cos va confeccionar a posteriori, he de comunicar-li, en principi, que no es tracta d'un sol informe, sinó de 2, donat que es van realitzar dues proves: una de verificació del sistema d'extracció de fums, i una altra d'un simulacre d'accident. Pel que fa a la prova de fums, val a dir que el resultat global fou valorat com a satisfactori. La quantitat de fum generat fou superior a la prevista segons les recomanacions internacionals en el cas de vehicles pesats. Tanmateix, el simulacre que recordem té com a finalitat detectar la més mínima incidència o/i disfunció de funcionament, apunt d'un seguit d'aspectes a millorar que passo a relacionar: reforçar la preparació tècnica del personal directament lligat amb l'operativa del sistema, incrementar els sistemes que permetin detectar amb precisió i ubicació de l'incident i els seus seguiments durant tota la fase d'intervenció, mancança de sistema de ràdio comunicacions a l'interior del túnel. En aquest sentit, s'ha procedit a reforçar els equips d'operadors del centre de control i de manteniment durant els primers mesos de funcionament, a dotar el túnel d'un sistema de detecció automàtica d'incidents (DAI) actualment en fase d'instal·lació, i per últim, indicar que 24 hores després del simulacre el sistema de ràdio comunicació a l'interior del túnel va entrar en funcionament.

Pel que respecta al simulacre d'accident, l'informe del Cos de Bombers, apunta els següents aspectes a millorar: sistematitzar les informacions que es transmeten per part de tots els intervinents amb la finalitat de no sobrecarregar les xarxes de comunicació i ser més precisos amb les informacions donades; ajustar les orientacions i el volum dels megàfons a cada secció del túnel per tal de garantir que la informació transmesa arribi a l'usuari de forma clara; realitzar accions puntuals i periòdiques amb el personal de camp de la pròpia concessionària en matèria formativa, tenint en compte que en qualsevol cas és el primer personal que intervé; garantir que es realitzin les notificacions per fax que

contempla el pla d'intervenció com a reforç de la informació oral; incrementar els mitjans humans i materials a fi de disminuir el temps de resposta i d'actuació, en aquest sentit, s'està procedint a efectuar les oportunes revisions definitives dels corresponents plans d'emergència, a millorar la formació del personal de la concessionària, i com s'ha dit anteriorment, cal recordar que la màxima prioritat pel proper exercici és de dotar la caserna del Pas de la Casa d'un increment del 25% de la seva plantilla.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Vol replicar Sr. Monegal?

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Bé, doncs, en principi agrair l'exhaustivitat, possiblement massa extensa, però ho agraeixo per les dades que ens ha lliurat. De totes formes, m'agradaria ressaltar una qüestió. Ens ha parlat el ministre de l'existència d'una nova creació, de la comissió permanent. M'agradaria que determinés les funcions d'aquesta comissió, i quan constituirà aquesta comissió la seva creació, quan la tindrem creada i operativa, i també, de les dades que ens ha facilitat, voldria saber que si és que a les casernes que s'ha referit i que ha establert, fins i tot, unes mitjanes d'operativa de la caserna de Canillo i del Pas de la Casa, si aquestes casernes hi ha períodes en què es troben tancades, i ressaltar a títol de comentari el fet que permetin un cert escepticisme, perquè si bé el simulacre, doncs, el llistat de disfuncions que ens ha donat i s'analitzarà a posteriori quan tinguem l'informe o els informes a què ha fet esment, les irregularitats detectades i la seva transcendència, permeti'm, per tant, ser escèptic, també, perquè si el Servei de Bombers o els operatius en matèria de seguretat resulten negats o febles en les pistes d'esquí, preguntem per què ara es dota d'unes infraestructures i d'uns mitjans, com els quins se'ns han esmentat, per una empresa privada? Llavors a mi m'agradaria que la mateixa cura i sensibilitat es tingués amb tots els àmbits. És a títol de comentari i que surt possiblement del context en què ha estat formulada la pregunta, però que mereix una petita reflexió.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre voleu contestar?

Però breument si us plau.

El Sr. Jordi Serra:

... la comissió permanent... perdoni... Hi ha dos d'això: el Pla de qualitat de l'explotació del túnel, i el Pla d'emergència exterior. Per qui està composta aquesta comissió? Aquesta comissió està composta pel ministre d'Interior i Justícia, pel director de Bombers, en aquest cas, membres del Cos de Policia, membre del Cos de Bombers, ordenament del territori, indústria i, segurament me'n descuido algun altre... duanes. Ara, exhaustivament els noms precisos, no es preocupi que li faré passar tot l'organigrama de la comissió...

El Sr. Joan Monegal:

Aquesta comissió és operativa, llavors...

El Sr. síndic general:

Si us plau, Sr. Monegal...

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

El que deia al Sr. Monegal és que li faré passar els noms precisos i l'organigrama exacte de la comissió.

Quines són les seves competències? Totes les actuacions d'emergència de totes les disfuncions que hi hagi al túnel d'Envalira, sobretot en casos d'incidents, i el seguiment d'aquests incidents.

Sap que just després, uns quants dies després de l'obertura al públic del túnel d'Envalira, va haver-hi un altre accident. No li he portat com va passar, com es va fer l'evacuació dels ferits, etc. Diguéssim, tot això és aquesta comissió que ho va seguint, un per un.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, passarem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula per formular una repregunta.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Ha dit al començament del seu exposat que s'havien fet un complement d'obres o d'actuacions arrel dels accidents del túnel del Mont-Blanc, si no ho he entès malament. Com s'han finançat, si us plau? És a dir, estaven previstes inicialment, o són complements, o hi ha hagut modificacions, i com s'han assumit econòmicament, si us plau?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

No estaven previstes al principi, perquè com he explicat, després dels accidents malaurats del Mont-Blanc i del Sant Gottard, es van fer... el projecte del túnel principal va ser l'any 1994. Aquells accidents van ser al 2000-2001, i es van fer les diferents modificacions del projecte en curs. Es van fer en un apartat del pressupost nacional del 2001, que són de l'ordre, no em digui la xifra exacta, però al voltant d'uns 1.100 milions de pessetes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Cap més repregunta?

Per tant passarem a la segona pregunta, també:

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 23 d'octubre del 2002, relativa a la urbanització La Comella Parc, amb declaració d'urgència.

Aquesta fou registrada amb el número 1079-A, i s'ha publicat en el butlletí número 57/2002, del 24 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, el nostre grup parlamentari ha tingut informacions, per no dir... d'informacions a la pregunta, ara ja puc dir confirmació, que en una reunió mantinguda, hem d'entendre que a l'Edifici Administratiu, aquesta passada setmana, entre responsables del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient i grups ecologistes del país, es va manifestar des del ministeri que pel que fa a les urbanitzacions que hi havia autoritzades i que actualment estan ocupades, i com sabem, dissortadament, afectades per tota la qüestió derivada de la intoxicació que pugui haver sortit de la xemeneia del forn incinerador, doncs, en aquestes urbanitzacions hi hauria hagut un informe negatiu del Departament de Medi Ambient, negatiu en el sentit de no autoritzar les urbanitzacions. I nosaltres volem saber si és cert això, i després, segurament tindrem més coses a preguntar.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient, teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

No tenim constància de cap informe de medi ambient sobre la construcció de la urbanització la Comella Parc. A més en la data de la sol·licitud d'autorització relativa a la construcció d'aquesta urbanització, des del Departament de Medi Ambient, en aplicació de la legislació vigent en aquella data, només s'emetien recomanacions referides a l'impacte ambiental de l'obra sobre el medi que no quedaven incloses en els decrets.

Aquest procediment s'ha modificat a partir del reglament per a la realització de treballs o activitats que modifiquen l'estat actual del terreny del 25 de juliol del 2001, que preveu en el seu article 3 que el ministeri responsable del Medi Ambient, elabori l'informe d'impacte ambiental on es fixa la conveniència o no de realitzar l'activitat o el projecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu voleu replicar?
Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, en alguna altra urbanització de les que s'han fet a la zona de la Comella de les quals estan afectades, segons el decret del Govern, medi ambient ha fet algun informe favorable o desfavorable perquè es puguin portar a terme aquestes urbanitzacions?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Jo no tinc constància que s'hagi fet un informe de medi ambient sobre qualsevol altra construcció d'urbanitzacions a la Comella.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu, passem a l'apartat de les repreguntes, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

La Sra. ministra té constància que en la reunió a la qual he fet referència, i que suposo que no em negarà que va tenir lloc, la directora de Medi Ambient, càrrec de confiança polític que depèn de la Sra. ministra, va manifestar el que diu la meua pregunta? És a dir, que la directora de Medi Ambient va dir que hi havia informes negatius del Departament de Medi Ambient en relació a aquelles urbanitzacions?

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Jo, en tot cas, en aquest moment, i des del moment que tinc la pregunta no ho recordo que hi hagués aquestes manifestacions.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Si la Sra. ministra no ho recorda, vol dir que la Sra. ministra assistí en aquesta reunió?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, efectivament, jo era present a la reunió.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

El Sr. Jaume Bartumeu:

No, és una constatació sobre la memòria selectiva i sobre el fet que persones que assistien a la reunió ens han dit el que ens han dit, i per tant he de creure que la Sra. ministra no ens està contestant la veritat, i el Sr. president del Grup Parlamentari Lliberal, ara ens parlarà de l'aplicació del reglament.

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí teniu la paraula per formular una repregunta.

El Sr. Antoni Martí:

No, Sr. síndic, no és una pregunta, però jo entenc que es va pactar d'una manera molt clara, en aplicació del reglament, que es feien preguntes, i es feien repreguntes, i jo veig que el Govern d'Andorra està complint la seva part, i lamento que un pacte que es va fer es trenqui en la primera sessió de preguntes al Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

... Alguna altra repregunta? Cap?

Doncs, passarem a la pregunta número tres:

3-Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 23 d'octubre del 2002, relativa a les

afirmacions que va fer la ministra d'Agricultura i Medi Ambient durant la seva compareixença a la Comissió Legislativa d'Economia en relació als resultats tranquil·litzadors dels controls fets en la carn de qualitat d'Andorra, amb declaració d'urgència.

Fou registrada amb el número 1080-A, i s'ha publicat en el butlletí número 57/2002, del 24 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals. Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 10 d'octubre, durant la seva compareixença davant de la Comissió Legislativa d'Economia, la M. I. Sra. Olga Adellach, ministra d'Agricultura, en resposta a una pregunta referent als controls que feia el ministeri per detectar la possible presència d'elements contaminants com dioxines, metalls pesants, etc en la carn de qualitat d'Andorra, afirmava el que segueix: "els resultats que s'han rebut fins ara demostren que la carn està en norma pel que fa a aquest tipus de contaminants", "des de principis del 2002 s'estan fent proves, comencem a tenir algun resultat tranquil·litzador", "no hem escatimat esforços per demostrar que la carn és un producte segur".

A la vista del "Decret de cessament de qualsevol activitat de combustió en el forn incinerador de la Comella" i també de la informació sobre els controls efectuats que l'acompanya, pregunto:

En quines dades fonamentava la Sra. ministra d'Agricultura, les seves afirmacions tranquil·litzadores per la Comissió d'Economia i els consumidors?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient, teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc explicar que totes les carns d'animals de renda sacrificats a l'Escorxador

Nacional d'Andorra se sotmeten a les corresponents inspeccions sanitàries segons l'establert en el títol X del Reglament d'aplicació de la decisió 2/1999 del Comitè Mixt CE-Andorra, pel qual es regulen els intercanvis, les importacions i les exportacions d'animals vius i productes d'origen animal destinats al consum humà, del 7 de juny del 2000, pel qual s'harmonitzaven els controls veterinaris oficials als mateixos procediments d'inspecció vigents en els països de la Unió Europea.

En segon lloc, recordar que en aplicació del reglament esmentat anteriorment, totes les carns produïdes a l'Escorxador Nacional d'Andorra són sotmeses a un Pla nacional d'investigació de residus que consisteix en la recerca de substàncies prohibides (anabolitzants -per exemple clenbuterol- beta-agonistes, etc.) i altres substàncies sotmeses a vigilància (antibiòtics, antiparasitaris, etc.)

I en tercer lloc, i a la vista de l'estudi que s'ha tramès recentment als presidents dels grups parlamentaris, en el qual hi ha adjunt "l'estudi del conjunt en dioxines de matrius biològiques a Andorra", on es posa de manifest que les analítiques realitzades a la carn de qualitat donen resultats que mostren que es compleix la normativa comunitària, per tant continuo reafirmant que la carn de qualitat està en norma. A més a més, totes les analítiques realitzades en les mostres de sòl de les pastures del país, on peix el bestiar dels socis de Ramaders d'Andorra estan també en norma, pel que fa que les meves afirmacions continuen sent tranquil·litzadores quant a la carn de qualitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Casals, voleu replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Mireu, la lectura de l'informe, aquest, que ens heu tramès, hi ha una frase que aquell dia no ens va dir, una mesura de precaució que ens va explicar, en tot cas, que diu pel que fa als vedells, que s'hauria de verificar que el vedells amb edat mínima per ésser sacrificats, també compleixen la normativa.

No parlem, recordeu, en la pregunta no parlem d'anabolitzants ni de productes que el criador pot introduir en l'alimentació, parlem d'elements contaminants exteriors a la feina del pagès, això d'una banda. I de l'altra, abans de la repregunta, us vull recordar, la comissió tot just fa 15 dies, que la pregunta es referia a la carn de qualitat i els productes que en general es consumeixen a Andorra i es crien a Andorra... perdó que es crien i es consumeixen a Andorra.

I aquí, senyora que em va contestar exactament el mateix, que podíem estar tranquils, que els resultats que teníeu eren parcials però eren tranquil·litzadors i que no hi havia cap problema. Jo he de constatar que almenys una informació ens la vau amagar. Perquè aquest informe l'hem rebut aquesta setmana, però llegint-lo, jo veig que des del 28 d'agost del 2002 hi ha un acord del Govern -acord que per cert... bé jo almenys desconeixia, i no l'he sabut trobar publicat enlloc- pel qual, sistemàticament es comissen tots els fetges de bestiar oví, de corders i de cabrits a l'Escorxador Nacional d'Andorra. Buscant el motiu en aquest informe eminent, ho he entès. Estan molt carregats de dioxines. Això no ens ho vau dir, i per tant a la comissió li vau ocultar informació. Però, a demés, el mateix quadre d'aquest informe diu que la carn d'oví en molts casos hauria d'estar en un límit de 3 i està a més de 6. D'altra banda, també en aquest informe, de 10 mostres de llet de boví, n'hi ha 7 de contaminades. Recordaré a la Sra. ministra que es va comprometre aquí, fa un parell o tres de sessions de Consell, si hi havia més mostres que aquella que fèiem al·lusió aquell dia a avisar, la meua repregunta és: quines mesures pensa prendre el Ministeri d'Agricultura quant a la prohibició o no de consum, si hi ha lloc, de carn d'oví i de llet de vaca pel consum humà? Mesures que no he vist enlloc en aquell decret de cessament d'activitats del forn de la Comella.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon la Sra. ministra, teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, a veure, de les analítiques d'aquestes mostres biològiques es va analitzar una carn d'oví que no és dels socis de Ramaders d'Andorra, i per tant no és carn de qualitat. per tant, em continuo manifestant i reiterant que la

carn de qualitat d'Andorra està completament garantida, i efectivament, també, en la mateixa mostra demostra que hi havia, doncs, un fetge que també estava per sobre de la norma. Aquest bestiar que són per sort, molt pocs caps de bestiar, pasturen i sobrepastoregen la zona de la Comella i la zona, en aquest cas, que està més afectada per l'impacte del forn incinerador.

Pel que fa a la llet de boví, la llet de boví normalment no s'utilitza pel consum humà, i en tot cas, si estem parlant de la carn de qualitat, jo no puc referir-me a la llet de boví. De totes maneres la carn de qualitat, em reitero, està completament en normes, i de fet, doncs, si hi ha analítiques, pel que fos que siguin diferents, evidentment les fariem públiques, i prendriem les mesures escaients.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sí, Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, pel que fa a la qualitat de carn de qualitat de vedell, ho repeteixo, la frase que diu l'informe... -informació oficial, no l'he tret d'enlloc més, la que ens heu proporcionat vosaltres, així doncs-: "s'hauria de verificar que els vedells amb edat mínima per ser sacrificats també compleixen la normativa, pel que fa referència a metalls pesats, etc." I això no m'ho heu contestat. M'heu de dir si es fa o no. En tot cas, el dia de la compareixença no m'ho vau dir.

D'altra banda, i un cop parlat de la carn de qualitat, repeteixo, el dia de la compareixença jo vaig sortir molt tranquil de la compareixença, perquè us havia fet la pregunta sobre la carn de qualitat i sobre tots els productes que es maten a l'escorxador i es consumeixen a Andorra. Repeteixo, no és una mostra de boví, són 5. Els fetges van de 14 a 38, a 125, quan no haurien de passar de 6, i la carn d'oví va fins a 6,06, quan no hauria de passar de 3. Jo us demano altra vegada, si us penseu que això és consumible o si penseu prendre mesures, i demanar com a mínim precaució.

I quant a la llet, si...

El Sr. síndic general:

Formuleu una repregunta, si us plau.

El Sr. Francesc Casals:

Si és poc consumida és igual, però si algú té la temptació de consumir-la, penso que ha de saber que pot estar intoxicada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

El Govern, en el moment que va conèixer la mostra de carn de fetge que estava, diguéssim, fora de normativa, i per tant, contaminada, de seguida va prendre la precaució de decomissar, pel principi de precaució, tots els fetges que sortien de l'Escorxador Nacional d'Andorra dels ovins. Recordem que són mostres d'ovins, no fetges de bovins que estan perfectament fins a la data.

Després pel que fa a l'explotació de la llet, d'alguna manera, estava per sobre de la norma, també es va prendre la precaució de demanar a les persones propietàries d'aquest bestiar, si consumien aquesta llet, i se'ls hi va dir que en tot cas de moment no ho fessin.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta, si us plau?

Sí?

Formuleu directament una repregunta, si us plau.

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Amb la documentació que vau fer arribar als grups parlamentaris hem trobat 2 informes, un informe del Sr. Eric Jover, sobre les dioxines en la llet i la carn, un altre informe de GEOMA CONSULT, sobre la contaminació dels sòls.

La pregunta és: des de quan el Govern té coneixement d'aquests 2 informes?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, pel que fa a les mostres biològiques, doncs, la data no sé si és el 12 de juliol, segur que vostè m'ho pot confirmar millor fins i tot. I d'altra banda, és del juliol, i llavors ja es van prendre les mesures escaients, doncs, el fetge, pel que fa, avisar, doncs, a les explotacions ramaderes que d'alguna manera podien estar afectades. I pel que fa a l'informe de la quantificació de microcontaminants en sòls, dins la zona d'influència directa del forn incinerador, aquest informe, si bé la data és del 7 d'agost, per un problema personal i familiar de la persona que va fer aquest informe, se'ns va entregar en data 5 de setembre del 2002. Es va entregar al Departament de Medi Ambient, i el que sí pot ser, és que no s'ha fotocopiats i no està dins l'estudi que nosaltres li vam facilitar el 21 d'octubre.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Casals, heu demanat la paraula per formular una repregunta...

(Se senten veus)

Si us plau, perdó, no, és que el dret de rèplica en les preguntes no hi és, per tant, doncs, passem a formular preguntes, i el Sr. Casals havia demanat la paraula, abans.

(Se senten veus)

Sí, per al·lusions li donaré la paraula tot seguit.

Sr. Casals formuli la repregunta, si us plau.

El Sr. Francesc Casals:

No s'ha manifestat en un punt de la pregunta que jo considero essencial...

El Sr. síndic general:

Si us plau, si us plau.

El Sr. Francesc Casals:

Us torno a dir que llegeixo en aquest quadre que la carn d'oví, -hi ha més indiferències del programa-, que es mata a Andorra i que es consumeix a Andorra, es constata que hi ha, de les canals examinades, n'hi ha algunes que doblen el màxim total admès de dioxines. I la meua pregunta és, i espero que sigui prou clara, si penseu fer alguna cosa per avisar a la població o per paliar aquest problema, igualment que amb el consum de llet. Perquè

avisant els propietaris de la vaca, esteu segura que no donen llet i que no en venen a ningú? Costa molt, com aquest principi de precaució, d'avisar que hi ha productes al mercat que són perillosos?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Torno a repetir que la llet de vaca no és consumible normalment, i potser sí que hi ha explotacions que fan l'autoconsum, però en tot cas ja les hem avisat.

D'altra banda, en les reunions que hem fet aquests dies amb tots els implicats, i en aquest cas, doncs, per les persones que tenen explotacions ramaderes, sobretot per les dues explotacions que tenen aquest bestiar oví, se'ls hi ha dit efectivament, el que estava passant a nivell, diguéssim, d'analítiques de la carn del seu bestiar, i se'ls hi ha dit que pel seu bestiar es procediria al sacrifici, i a la reposició per una altre, perquè, diguéssim, que pastoregen en la zona afectada, però no estan situades o ubicades en la zona més afectada.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López m'ha dit que per al·lusions volia agafar la paraula?

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sra. ministra, jo no sé en quina data vostès van conèixer aquest primer informe sobre les dioxines en la carn i en la llet, això no ho sé. Si hagués sabut que vostès tenien aquest informe des del dia 12 de juliol, li asseguro que al darrer Consell de preguntes, les preguntes haurien estat diferents.

Ara permeti'm que li faci una altra pregunta. Vostè ens diu que el Govern té aquests 2 informes que demostren una greu contaminació -greu contaminació- als sòls, a la llet i a la carn d'alguns animals des del dia 5 de setembre. La pregunta és: per què vostè va negar aquesta evidència, tant al Ple del Consell del dia 12 de setembre, com en manifestacions públiques que va recollir la premsa, i cito el Diari d'Andorra del dia 18 de setembre, en el qual es titula

"Adellach assegura que tan sols una mostra de llet supera el límit de dioxines", com a la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient del dia 1 d'octubre d'enguany? Per què vostè no va dir allà tota la veritat sobre aquest greu, gravíssim problema que és la contaminació dels sòls i dels animals per dioxines?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar...

Si us plau, ha posat una sola repregunta, Sr. Martí, si us plau.

Contesteu si us plau.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, jo no tinc perquè amagar cap informació. Vull dir, en qualsevol cas tampoc ho faria. De totes maneres, qualsevol analítica que hem tingut, doncs, jo l'he posat al coneixement del Govern d'Andorra, i a més a més, nosaltres no podíem prendre les decisions ni les propostes d'actuació sense tenir tot un informe que analitzés, justament, totes aquestes analítiques i proposés actuacions immediates davant del problema que teníem sobre la taula, i per tant, calia que es ratifiquessin aquests estudis per tota una sèrie d'experts, perquè d'una banda teníem, per exemple mostres de pastura, que les vam tenir més tard, però que mostrava que tot estava bé. D'altra banda teníem mostres que mostraven analítiques de sòl que no n'estaven. Nosaltres no som experts en aquest tema. Potser sí que ara ho coneixem una mica més, i per tant necessitàvem ratificar tots aquests estudis. A mi em sembla que les decisions s'han pres prou ràpid, i en qualsevol cas, em reitero, jo no he amagat cap informació en el sentit de perjudicar a ningú, ni molt menys. Al contrari, si més no per decisions concloents d'un tema, doncs, que ja se'n parlava des de feia molts anys.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès heu demanat la paraula. Teniu la paraula per formular una repregunta.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo tornaré a posar exactament la mateixa pregunta, és a dir: per què a nosaltres

consellers, no se'ns va donar la informació d'entrada? Diu que va informar al Govern. Nosaltres vam demanar. Se'ns va dir que no. Per què?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra d'Agricultura teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Perquè en aquell moment tenia informacions parcials, i calia contrarestar-les, calia tenir, justament, una ratificació d'estudis d'experts que em poguessin dir el que podíem fer exactament, i que validessin tots aquells resultats.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López havíeu demanat la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies.

Si ho he entès bé, el Govern, tot el Govern era conscient d'aquesta greu problemàtica de les dioxines, i tot i així, fins el dia 21 d'octubre no es va prendre cap mesura.

Jo considero que d'acord amb el principi de precaució, no hauria estat de més fer pública, si vostès volen amb les precaucions que vostès vulguin, la possibilitat hipotètica d'un problema de contaminació per dioxines, per evitar que molts ciutadans d'aquest país anessin a recollir bolets, a l'obaga d'Andorra la Vella, o que anessin a buscar gerds, o que simplement es continuessin alimentant amb productes dels seus horts.

Jo penso que des del Ministeri de Salut, també se'ns hauria de donar una explicació, perquè el Ministeri de Salut té la responsabilitat de protegir la salut de tots els ciutadans d'aquest país.

El Sr. síndic general:

Sra... Sí, contesta pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, s'ha referit al Govern i té raó. Nosaltres al conèixer els informes que hem anat tenint, són informes sobre la impregnació dels sòls de dioxines. El que no teníem era l'informe sobre les conseqüències o sobre les hipotètiques conseqüències, perquè encara són així, són hipotètiques la major part d'elles, d'una determinada manera d'estar impregnats els sòls en diferents llocs.

I a més a més, eren poques mostres, en tot cas; i calia ratificar-les, com ha dit la Sra. ministra. Però sobretot el que ens calia era saber quin era l'impacte real sobre la salut. No es pot qualificar el moment que rebem aquells informes com a gravíssim impacte, ni com a greu impacte de res. El que sabem que pot ser un impacte ho sabem des dels informes que hem rebut fa pocs dies. I en aquests pocs dies és quan hem hagut d'actuar i hem pensat que valia la pena actuar.

No obstant, s'ha de repetir, s'ha d'insistir, l'impacte... i això segurament en el futur, perquè aquest tema, naturalment només comença. En aquesta part del tema hi haurà tot un seguit d'estudis d'experts, -perquè ens expliquin, perquè és un tema experimental a molts llocs del món-, quina és la incidència de l'acumulació de dioxines en el cos humà d'una setmana, de 10 dies o de 20 anys. I això és el que ens falta ara. En tot cas, el Govern tenia clar quan va rebre aquests informes que era una primera aproximació de les possibilitats que hi hagués dioxines en alguns llocs, i que s'havia de completar amb l'anàlisi tècnica i l'explicació tècnica de quines eren les conseqüències. I això és el que vam tenir aquest dilluns passat.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Havia demanat la paraula el Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern em sembla que és un tema que és recurrent aquí en aquesta Cambra, i si s'hagués contestat quan es va preguntar a la comissió, durant la compareixença de la ministra, si s'hagués contestat quelcom així, a mi em sembla que tothom s'hagués tranquil·litzat, però és que no va ser això el que es va contestar. És a dir, el que no es pot... Em

sembla que hagués estat molt més tranquil·litzador per a tothom...

El Sr. síndic general:

Aneu a la repregunta si us plau Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

És que sembla que quan es posen les preguntes, si no són prou clares es contesten al costat, però la repregunta no es podia dir de la manera que ho esteu dient ara, que només n'hi havien uns quants, que no n'hi havien prou, però que n'hi havien, i no que no n'hi havien, i que quan n'hi haurien ja els farien arribar, i que això també s'ha contestat aquí en ple Consell.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Segurament es podia dir Sr. Dallerès, però el que es pot dir es diu quan es té certesa de totes les dades. Quan les dades que rep, en alguns casos, són contradictòries, penso jo que no era prudent, en aquell moment, tampoc, d'explicar-ho, ni tan sols en una comissió legislativa. Em sembla que era més lògic que el Govern tingués la certesa... i encara no la tenim tota, perquè ens falten anàlisis encara per completar-ho més. I fins i tot les zones que s'han marcat són zones que estan marcades amb les dades que tenim, però se n'haurà d'anar prenent més. I el que podem assegurar és que a partir d'ara, com que les prenem ja, sense la influència de cap dioxina que surti de cap forn incinerador, les àrees demarcades aniran modificant-se, probablement a la baixa.

A partir d'aquí el que nosaltres en aquell moment pensàvem que s'hauria de fer, -el ministeri va tenir aquest criteri que el Govern va compartir-, és que s'havia de tenir més certesa sobre quines eren les dades recollides, i sobretot sobre les conseqüències de les possibles impregnacions de dioxines, que era un tema que encara no estava... ni tan sols ara està prou estudiat a tot arreu.

Per això, també hem manifestat aquests dies que ens incorporem en un projecte de França, que és el més avançat en aquesta qüestió,

perquè també hi ha hagut una sèrie de casos a França de tancament de forns, amb possible implicació de dioxines a la terra, i que estan estudiant els experts que més saben sobre això del futur d'aquestes dioxines, com evolucionen a la terra, a l'herba i als greixos. I per això en aquell moment era prematur, al nostre entendre, de donar una informació que era parcial.

El Sr. síndic general:

Havia demanat la paraula el Sr. Francesc Casals, teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Em sap greu, però és que la Sra. ministra encara no m'ha contestat la pregunta, i m'agradaria que m'he la contestés, és molt senzilla. El dia de la comissió ja no em va contestar, i ja no em va explicar el que passava amb els fetges d'oví a l'escorxador, cosa que tampoc no saben la gent que porten bèsties a sacrificar, perquè no se'ls hi dóna cap explicació. Però, jo ara li pregunto, perquè m'ha dit que aquests animals a prop del forn es sacrificaran, aquests animals analitzats. L'informe diu que no vénen de la zona que ara s'ha definit com a zona de perill, sinó que han estat agafats en diferents llocs d'Andorra. Repeteixo, algunes mostres estan al doble d'allò que tolera l'Organització Mundial de la Salut, i li demano per última vegada si pensa prendre alguna mesura perquè la gent, com a mínim, sàpiga que això passa.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

A veure, la mesura està presa. Justament les mostres que superen tant, són mostres de fetge que són vísceres, i que ja es va prendre la precaució de decomissar justament aquests fetges. I d'altra banda, en una junta d'accionistes de Ramaders d'Andorra es va decidir decomissar els fetges procedents dels ovins.

També perquè normalment hi ha aquest tipus de... els fetges d'aquests animals tenen paràsits i ja bona part de... un tant per cent molt elevat

dels fetges d'ovins ja es decomissaven, justament pel tema de parasitologia, i enteníem, doncs, que això també donava una mala imatge en el sentit que uns ovins t'arribaven amb fetge i els altres no t'hi arribaven, i realment, doncs, quan estàs venent un producte, en aquest cas de qualitat, doncs, val més que justament procuris que realment sigui de qualitat, i fer els controls escaients i que realment el consumidor estigui segur del que està consumint.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López havia demanat la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc una constatació: no em puc creure que el Govern no sàpiga els efectes que té la contaminació de dioxines sobre la salut, en primer lloc; en segon lloc, no puc entendre com, si des del dia 5 de setembre el Govern coneix, el Govern sap que hi ha un greu problema de contaminació per dioxines, ha permès que el forn continués funcionant. La pregunta serà si vostès consideren que un forn que contamina en un dia el mateix que contamina un forn a Europa durant 3 anys, més de mil vegades, si és normal que -si és normal- continuï funcionant fins el dia 21 de setembre, si vostès des del dia, com a mínim, 5 de setembre, coneixen i saben els greus problemes de contaminació que patim.

El Sr. síndic general:

Contesta pel Govern, Sr. cap de Govern... Sra. ministra de Salut teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. López, el Govern sí que sap, perquè a l'any 1990 es va crear un grup de treball de l'OMS, i sí que sabem, i que va arribar a la conclusió que el 90% de casos d'exposició humana a les dioxines a partir de la contaminació ambiental, era el resultat de la ingestió d'aliments, el 80% dels quals es troben en els aliments d'origen animal, essent aquesta la principal via de transmissió. Fet que ha dut a considerar aquests aliments i en alguns casos els sòls, com a principals fonts potencials de dioxines. Per tant, el risc potencial de les dioxines és la ingesta d'aliments. En aquest sentit, i com ja ha dit la ministra d'Agricultura i Medi Ambient,

per aquest principi de precaució, les persones que tenien en la zona d'afectació, en les diferents zones d'afectació horts o gallines o conills, se'ls va avisar des del Departament d'Agricultura, perquè no en fessin consum a partir del moment que vam rebre els primers informes preliminars. I per tant, penso que en aquest sentit el Govern, per garantir la salut pública, aplicant els criteris de l'OMS, va actuar en conseqüència.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu havia demanat la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

La meva repregunta va dirigida al Sr. cap de Govern a veure si l'he entès bé. Jo he entès que el Sr. cap de Govern deia que elements importants d'informació, que la ciutadania necessita saber perquè afecta la salut de les persones, no era prudent ni tan sols de comunicar-ho en una comissió legislativa. El Sr. cap de Govern, jo he sentit que deia: "ni tan sols en una comissió legislativa". I la meua repregunta és saber si l'he entès bé.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Quan he dit això no sé si ho ha entès bé, o jo ho he dit malament. El que he dit és que les informacions que teníem eren parcials, i quan les informacions són parcials no s'han de donar enlloc. I deia: "ni tan sols a la comissió legislativa" perquè és el primer lloc que hi va haver una compareixença, i en la qual es podien haver donat suposos. Però les informacions contradictòries, no són informacions certes fins que no es verifiquen i fins que no es contraposen amb altres informes pericials. Per tant, a part de les mesures que ja es van prendre i que s'havien de prendre, no era encara... ens va semblar a nosaltres que no era el moment d'aplicar tot el que s'ha fet després, perquè ens faltava l'informe definitiu de diferents experts que analitzessin aquelles mostres i tot el que hi hagués, per dir-nos quines eren les conseqüències immediates. El que us ha explicat ara mateix la Sra. ministra de Salut i

Benestar va en aquesta línia. L'afectació és pels sòls, no per l'aire. Per tant el fet que ha dit el Sr. Esteve López era que en un dia del forn d'Andorra contaminava 3.000 vegades més que un forn -em sembla que ha dit això, oi?. Miri... 3 anys, perdó, 3 anys que igual que un altre forn, això és una afirmació que la diu vostè, no sé si això els tècnics ho poden corroborar. Una cosa és la sortida del fum del plomall i una altra és la contaminació pel fet aquest que s'ha explicat, que el 90% de la possible afectació en els cossos humans ve a través del sòl, a través de terra, i que la dioxina que pugui sortir cremada del forn per la mala combustió d'aquest forn, o de qualsevol altre, es diposita a la terra, però es diposita ja amb una... diluïda d'una manera molt important, sortosament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu havíeu demanat la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Una repregunta en el sentit de dir: que per què el Govern pren mesures, com les que han sortit ara aquí de les preguntes del conseller Francesc Casals, en relació a retirar determinades vísceres dels animals, i considera prudent adoptar aquesta mesura, i al mateix temps considera prudent no informar al Consell General, ni a la comissió legislativa corresponent.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Les mesures les va prendre el ministeri en l'ús de les seves facultats d'immediatesa, i de poder fer allò que creu més convenient amb una qüestió important com són els fetges. És a dir, una qüestió d'una part és que a les vísceres és on s'acumula més la dioxina. I allò era d'immediat a fer. I també ha dit la Sra. ministra que ja és una cosa habitual que els fetges, fins i tot de carn de qualitat, abans de cap mena de contaminació, continguin, també, greus problemes de paràsits. A partir d'aquí va ser una mesura complementària del que ja es feia habitualment, però no una mesura extraordinàriament rara en els escorxadors, com és corrent.

El Sr. síndic general:

Potser una última repregunta?

Sí, Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

He entès perfectament... Sra. ministra he entès perfectament l'explicació pel que fa als fetges, tot i que continuo lamentant que ens amagués la informació a la comissió. La meva repregunta és, per cinquena o sisena vegada, deixem estar les vísceres... el quadre en el qual es parla de carn d'oví, si tots dos llegim la mateixa llengua, on hauria d'estar a 3 està a 6,6, i aquesta carn, jo no he llegit enlloc, que prengueu la precaució d'avisar la gent que està en aquestes condicions. És el que us he demanat cada vegada. Oblideu-vos dels fetges, si us plau. Us estic parlant de la carn d'oví, que això sí que ho esteu deixant a la venda i al consum públic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra si voleu contestar.

La Sra. Olga Adellach:

La carn procedent d'aquesta mostra que supera l'analítica, aquesta explotació ja li he dit, doncs, que no forma part de Ramaders d'Andorra, i que és una explotació molt petita, i que en qualsevol cas, estan al corrent de la situació del seu bestiar, i saben que es procedirà al sacrifici d'aquest bestiar.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López heu demanat la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic...

El Sr. síndic general:

Si us plau...

El Sr. Esteve López:

Si ho he entès bé, el Sr. cap de Govern, fa un moment, ha dit que el que no s'ha de fer és donar una informació parcial. La pregunta és, si vostès tenen 2 informes...

El Sr. síndic general:

Si us plau...

El Sr. Esteve López:

... que ens diuen que tant la carn com la llet de diferents animals que tenen símptomes, bé no símptomes... hi ha evidències de contaminació per dioxines, i que els sòls d'Andorra en algunes zones estan greument contaminats per dioxines, no és una informació parcial assegurar que únicament una mostra de llet està contaminada, tal com va manifestar la Sra. ministra?

El Sr. síndic general:

Demanaria, en tot cas, que les preguntes que es formulin a continuació que no es repeteixin les mateixes preguntes, perquè altrament no s'avança en la qüestió.

Contesta pel Govern, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Em pregunta si aquell sol cas que es va detectar amb llet era la que... perdoni és que estava escoltant... com que la pregunta...

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López si la vol repetir, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Entenc que no hagi escoltat la pregunta perquè estava parlant amb el seu company. Jo ja ho entenc això, és difícil. La pregunta és senzilla...

El Sr. síndic general:

Si us plau. Si us plau, senyors. Si us plau!

El Sr. Esteve López:

La pregunta és senzilla: quan el Govern disposa de 2 informes acabats que els 2 coincideixen en dir que hi ha un greu problema de contaminació per dioxines, no és una resposta parcial afirmar, tant aquí en aquesta sala com posteriorment a la premsa, que únicament una mostra de llet està contaminada per dioxines tal com va dir la Sra. ministra? Aquesta és la pregunta.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Al moment que es va fer aquest comentari, que no és ara, teníem els primers informes previs i encara no confirmats, i per tant vam pensar que encara no era suficient per dir res més, fins que poguéssim prendre les mesures i tinguéssim la confirmació dels altres informes contrastats per altres perits. Això és el que hem fet, i encara falta, -això també li he dit abans-, falta la confirmació de quina és la incidència després de la impregnació dels terrenys en els casos del bestiar que hagi menjat herba i part de la terra, com fan sobretot les ovelles i també l'aviram. Serà a partir del moment que sabrem això, tot i que aquest bestiar ja estarà eliminat, quan vostès podran saber quina haurà estat la incidència passada de la dioxina en els terrenys, aquests, afectats.

El Sr. síndic general:

Cap més repregunta?

Passem, doncs, a la número 4:

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 23 d'octubre del 2002, relativa a les declaracions del cap de Govern relatives a permutes ja dutes a terme que no estarien encara presentades al Consell General, amb declaració d'urgència.

Fou registrada amb el número 1081-A, i s'ha publicat en el butlletí número 57/2002, del 24 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

En declaracions...

El Sr. síndic general:

Si us plau...

El Sr. Jaume Bartumeu:

... a la premsa efectuades el diumenge 20 d'octubre, i que per tant vam poder escoltar el mateix diumenge, i llegir el dilluns 21 es deia... el cap de Govern deia en relació a les permutes del patrimoni nacional de les finques procedents de casa Rossell, i de la polèmica que hi havia hagut al Consell General el dijous anterior, el cap de Govern deia, i el cito tal com el citava la premsa: "Hi ha d'altres permutes que encara les presentarem més tard al Consell, i això serà així, lamentablement, però ja n'explicarem els motius".

I davant d'aquestes manifestacions que em van deixar bocabadat, la meua pregunta és: quines són aquestes altres permutes?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Primer una precisió: sí que vaig fer aquestes manifestacions, i quan deia que -està bastant ben transcrit lamentablement- "encara les presentarem més tard", volia dir el que diu. Que es van fer *inclús* abans que les que vam presentar, i que van ser motiu de discussió aquí, i que no les hem presentat encara. Això és exactament el que vaig dir. I lamentablement per les raons que explicarà el Sr. ministre, si em permet Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre completeu la resposta del Sr. cap de Govern.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Tenim varies permutes i declaracions d'alienabilitat que no s'han presentat al M. I. Consell General. Són les següents: una entre el Comú d'Escaldes-Engordany i Govern d'Andorra; una altra entre el Comú d'Encamp i el Govern d'Andorra; una altra entre el Comú d'Andorra la Vella i el Govern d'Andorra; una altra entre Antoni Solana i el Govern d'Andorra,

i una altra entre el Comú d'Andorra la Vella, Josep Rossell i el Govern d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu voleu replicar?

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. ministre parla tan ràpidament que m'ha fet recordar els meus temps d'estudiant, però em sembla que n'he pogut apuntar 5. I la meua repregunta és: per quins motius no s'han presentat aquestes permutes encara?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, la primera entre el Comú d'Escaldes i el Govern d'Andorra, el Comú d'Escaldes-Engordany ha cedit a favor del Govern d'Andorra uns edificis, magatzems i tallers, d'una superfície per planta de 700 metres quadrats i 94 metres quadrats respectivament, el terreny sobre el qual han estat bastits una superfície de 2.310 metres quadrats, i un altre terreny d'una superfície de 1700 metres quadrats...

El Sr. síndic general:

Perdó, em sembla que no sentiu...

El Sr. Jaume Bartumeu:

Perdó, Sr. síndic, sí que ho sento, però és que no voldria que ens equivoquéssim de tràmit. Jo he preguntat per què no s'han presentat, no les condicions de les permutes. Agraeixo la informació al ministre, però com que veig anem tard, doncs, jo el que vull saber és per què no s'han presentat? Quines són, potser ens ho explicarà un altre dia. En tot cas, jo no ho he demanat. A mi si m'ho vol explicar m'ho apuntaré, però no ho he demanat.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre si us plau.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies.

Em serà molt més fàcil no explicar-li, és una mica llarg, és un fet.

Començaré parlant del Comú d'Escaldes i del Govern d'Andorra. Faltava un últim conveni que es va firmar el 29 de juny del 2001. En aquest moment estem a disposició de portar-lo a la Cambra.

El segon, el del Comú d'Encamp, entre el Comú d'Encamp i el Govern d'Andorra, encara estem pendents d'una última permuta per poder instal·lar una escola a la parròquia d'Encamp amb el terreny de Prada de Moles. Estem en tractes; això es pot tancar abans de final d'any, tant de manera positiva com negativa, llavors la portaríem al Consell immediatament.

Comú d'Andorra la Vella i Govern d'Andorra, aquesta ja és de l'any 1999. Ha sigut un tros de terreny que es va cedir, i l'obertura d'un camí, que posteriorment va ser l'obertura d'un vial.

La... no, esperi que no em descompti... la quarta entre Antoni Solana i Govern d'Andorra, l'obra de l'allau d'Arinsal, és el peu de l'obra de l'allau d'Arinsal, s'ha acabat ara. En aquest moment em sembla que la vam acabar, devia ser a finals de setembre, una cosa així, i no em vull equivocar amb les dates. La portarem immediatament. Ja està fet: 94,50 metres quadrats de canvi entre un tros de carretera i un tros de jardí.

L'última, Comú d'Andorra la Vella i Josep Rossell Calva; en l'última firma va haver-hi un petit problema, va haver-hi la defunció d'aquest senyor, i l'últim conveni que es va formar entre el Comú d'Andorra la Vella i el Govern d'Andorra va ser en data 27 de maig del 2002. I la portarem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. cap de Govern que vol completar la contesta.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Jo voldria completar, perquè el ministre Sr. Serra és de l'última legislatura, i aquestes permutes corresponen totes elles a l'anterior legislatura, i per tant em correspon a mi, també

completar l'explicació, no solament per dir quan es van fer i per què no s'han presentat, sinó també per aclarir el motiu que hi havia per no haver-les presentat. I ho ha explicat el Sr. Serra molt bé. Totes elles tenen un seguit de pactes complementaris que no s'han acabat. Concretament, per exemple la d'Encamp. La d'Encamp el Sr. Jordi Mas és testimoni privilegiat, perquè era cònsol amb la permuta que vam fer, i era una permuta feta a demanda del Comú d'Encamp per poder fer... -éreu vós el cònsol, em sembla- per poder fer el Funicamp, per poder fer el terreny del Funicamp. Llavors, el terreny més adequat semblava ser el que pertanyia al patrimoni de l'Estat, a través de la cessió, la insolutudació de Ràdio de les Valls, i a partir d'aquí es va oferir... es va demanar aquest terreny, i a canvi el comú d'Encamp va oferir un terreny al càmping de la Prada de Moles. I vam trobar que era un bon tracte. El Comú d'Encamp volia posar en marxa la construcció del Funicamp. Jo vaig dir al Sr. cònsol que podia tirar endavant sense dilació, i que valia la pena perquè era una obra d'interès per a la parròquia i pel país, i que ja faríem els documents immediatament. *Inclús* li vaig dir de paraula que ho podia tirar endavant, i ho va fer amb el projecte, m'imagino.

Després vam fer la permuta, el document, i ara el terreny que va rebre el Comú d'Encamp ja hi ha el Funicamp construït i l'aparcament, i en canvi, el terreny del Govern no hem acabat de delimitar definitivament quina situació tindran els metres quadrats que té dret a rebre el Govern, perquè ha canviat per diferents motius. Va canviar, primer per la rotonda del vial d'Encamp, i després ha canviat pel que ha dit el Sr. ministre, que si vol s'hi pot afegir una de les escoles, i a més hi va un vial des de la rotonda fins al Valira, i fins a l'altre costat a càrrec de l'Honorable Comú d'Encamp.

Per aquest motiu la superfície que havíem de rebre, ara ha canviat en el temps. És a dir, no la superfície, sinó la situació d'aquesta superfície. Per això aquesta permuta no és definitiva, i si la presentem, si el Govern la presenta aquí al Consell ara, l'hauríem de rectificar quan haguéssim tornat a fer-la. Tractant-se de dos entitats de dret públic, i donant finalitat pública tant en un cas com en l'altre, ens ha semblat que podíem acabar el tracte abans de fer-ho aquí.

I pràcticament passa igual amb les altres permutes que estic comentant.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

La primera permuta Comú d'Escaldes-Govern d'Andorra-edificis, el Sr. ministre m'ha dit que això es va acabar el 29 de juny del 2001. Estem al 24 d'octubre del 2002. Per què no s'ha portat al Consell General durant més d'un any aquesta permuta?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només excusar-me que no l'hagi portat abans, però això va amb un plec, amb tota una mà de permutes que són les que li acabo de dir, que són entre les dos administracions tant de comuns com de Govern. És per això que esperàvem a tenir-les totes juntes per portar-les en un grapat totes juntes.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

(Se senten veus)

Si us plau, si us plau senyores i senyors.

Passem a la pregunta número 5:

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Forné Angrill, consellera general del Grup Mixt, per escrit de data 23 d'octubre del 2002, relativa al missatge que va rebre un important número d'abonats de la STA als seus telèfons mòbils promocionant la fira immobiliària el passat 11 d'octubre, amb declaració d'urgència.

Aquesta fou registrada amb el número 1083-A, i s'ha publicat en el butlletí número 57/2002, del 24 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Olga Forné, teniu la paraula.

Si us plau senyores i senyors consellers...

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

El proppassat dia 11 d'octubre d'enguany, un important número d'abonats va rebre en els seus telèfons mòbils un missatge promocionant la fira immobiliària que tenia lloc en aquelles dates al Centre de Congressos d'Andorra la Vella.

Atenent que molts d'aquests abonats tenen contractat prop del Servei de Telecomunicacions d'Andorra la privacitat dels seus números de telèfon personals, preguntem al Govern: com ha estat possible que les referides persones com tantes altres, veient vulnerada la seva confidencialitat, rebessin dita "publicitat no desitjada", a major abundament si tenim en compte que el missatge semblaria ser que era originat per una empresa privada, ja que el número remitent el 50005, no respon a cap entitat pública, i posats en contacte amb el referit número, se'ns respon mitjançant operadora de STA que dit número no està assignat.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El Missatge SMS rebut el proppassat 11 d'octubre en un nombre no determinat de mòbils andorrans és una pràctica habitual, encara que il·legal entre operadors internacionals, denominada SPAM. Aquesta manera de procedir no necessita, en cap cas, la relació entre els números de telèfon i les dades de l'usuari, ja que el que fa és enviar el mateix missatge a un rang de números definit, sense tenir en compte quin és el propietari de l'aparell mòbil en qüestió.

L'enviament d'aquest missatge és totalment aliè a la STA, i va ser contractat per una empresa

espanyola a un operador danès, concretament, TDC MOBILE. El que va fer aquest operador danès és enviar el missatge referit a tots els mòbils andorrans, ja que pel seu nombre reduït, 39.000 incloent les targetes de prepagament, és una acció factible en relació amb altres països amb més població. És a dir, va seleccionar el rang de numeració 3763XXX sense discriminar cap número. I doncs, sense necessitat de conèixer la identitat dels usuaris, per tant, en cap cas posant en perill la privacitat i la confidencialitat dels usuaris andorrans.

Aquesta actuació no va estar en cap cas coneguda a l'avança per la STA, i en el moment que es va tenir constància, es va procedir al bloqueig sistemàtic de la seva entrada a Andorra. Per aquesta raó, no van ésser rebuts per tots els mòbils andorrans. Es calcula aproximadament uns 4.000 mòbils.

L'acció empresa per l'operador danès TDC MOBILE, no està reconeguda com legal, ni ètica internacionalment. Actualment aquest operador ha estat contactat per STA amb l'advertència de resoldre el contracte d'itinerància i una acció similar a aquesta es torna a repetir. La resolució del contracte seria factible avui en dia sense perjudicar els andorrans en itinerància a Dinamarca, ja que la STA té acord amb els altres operadors danesos existents. Els únics afectats serien els usuaris de TDC MOBILE, en viatge a Andorra que no tindrien servei, i per tant no podrien originar trucades des del nostre país.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Olga Forné vol replicar?

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

Malgrat se'ns digui aquí avui que el missatge provenia d'un servidor situat a l'estranger, no creiem que sigui possible que els missatges publicitaris es puguin transmetre a través d'un servei de xarxa pública sense prèvia autorització. Si ens atenim als fets, hem de constar en primer lloc que la fira immobiliària es desenvolupava a Andorra, i no a Dinamarca. En segon lloc, l'empresa organitzadora de l'esdeveniment és una empresa d'Andorra. En conseqüència preguntem: si va haver-hi demanda d'autorització al Servei de

Telecomunicacions d'Andorra per utilitzar la xarxa pública per a fins promocionals? I en cas negatiu, demanem si es dóna el cas per tancat o si s'estudia la possibilitat d'emprendre accions?

Gràcies

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, jo ja li he contestat una part, potser vostè tenia preparada ja la repregunta o la contesta o el que vulgui dir, només li torno a repetir. Primer punt, el punt de vista del receptor, diguéssim... del receptor d'SMS no es pot bloquejar, perquè si el bloquegem per aquest missatge que vostè diu, en cap moment nosaltres sabem el moment que envia el missatge, si és un missatge que s'envia entre dos persones per donar-se una cita, o si és tot simplement una empresa que ens està piratejant en aquell moment el sistema SMS. No es pot saber. Miri, avui dia no es pot saber. Sap com es podria saber? Molt simple, ficant un ordinador que ell mateix anés calculant les paraules que es van entrant en el servei SMS, i que llavors això se'n diu espionatge del sistema SMS. I per la confidencialitat de dades això és impossible, i en un país de dret com el nostre encara menys. Primer punt.

Segon punt, quan vostè em diu si s'ha fet alguna acció? Doncs, sí que s'ha fet alguna acció. La primera de les coses que es fan entre les companyies on hi ha tractes de *roming* entre companyies de telecomunicacions, és primerament ficar-se en contacte. Perquè molt probablement que la TDC MOBILE, aquesta companyia la van enredar com un xinès, ni més ni menys. I això li puc dir perquè normalment a nosaltres no ens pot passar, perquè com vostè diu és una empresa pública, i nosaltres sí que n'hem enviat de missatges d'aquest altres vegades, i ens han estat demanant, per carta sobretot, en el moment de la Carta Jove, un concert que es va fer abans de finals d'any, i això va ser una demanda que es va fer especialment per un tipus de mòbils destinats a un tipus de clientela molt jove, i es va autoritzar des del Consell d'Administració. La primera cosa que nosaltres vam fer és ficar-nos en

contacte amb aquesta gent i donar-los per fet que no es tornés a repetir.

Ara, podem anar molt més lluny. A mi em sembla que per un primer cas que hem trobat a Andorra de piratatge de la nostra central SMS, jo del meu costat, com a president del Consell d'Administració, deixaria el cas com a tancat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sra. Olga Forné.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

Vull que el Sr. ministre em reconfirmi que ha estat un cas de piratatge.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament del Territori teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Miri Sra. Forné, el que hem tingut és que se'ns han introduït una quantitat de missatges... no diria ni controlats ni incontrolats, venint d'un operador de telefonia mòbil, TDC MOBILE; quan ens vam donar compte que aquests missatges eren tots els mateixos, vam bloquejar la central SMS, i aquests missatges ja no van poder arribar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Josep Garrallà teniu la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Si realment la STA no pot mantenir la privacitat dels números de telèfon que no ho desitgen, per què cobra un plus per la no inclusió del teu número al llistí, si us plau?

El Sr. síndic general:

Sr. ...

El Sr. Josep Garrallà:

Perquè aleshores seria totalment il·legal, també.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'ordenament Territorial si voleu contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, miri, el que nosaltres fem és cobrar perquè vostè no surti en un anuari. El que no fem per cobrar és que si vostè pot rebre un missatge... això és una mica el que passa si vostè té internet, i per molt que tingui un servidor que li envien missatges, vostè troba en aquell servidor que de tant en tant li envien d'altres missatges que vostè no els ha volgut. Miri, per tancar, si volem tancar tant l'entrada de missatges, i sobretot en SMS que és bastant complicat, arribaríem en un moment donat que aquest servei d'SMS el podríem tancar a Andorra, i seríem l'únic país, l'únic país, ja no dic industrialitzat perquè avui dia de mòbils n'hi ha a tot arreu del món, que tancaríem i tindríem totalment hermètic el nostre sistema d'SMS. El sistema d'SMS és un fet que és un servei que té pros i contres, i un dels problemes que té és que és fàcilment accessible per la gent que hi vulgui entrar en un moment donat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Josep Garrallà.

El Sr. Josep Garrallà:

Sí, jo la pregunta que he fet una vegada més aquí no ha estat contestada. Jo li he demanat... perquè avui i en totes les preguntes que s'han fet no se n'ha contestat potser ni una. Vull dir, jo li he fet una pregunta concreta i no li demano cap més explicació. Contesti'm concretament en el que li he demanat, si us plau.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies.

Pot tornar a repetir la pregunta que no l'he entès.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Josep Garrallà, si us plau.

El Sr. Josep Garrallà:

Sí, bé, si he de tornar-la a repetir ara que m'ha contestat, no sé perquè em contestava abans... ja podia haver dit que no m'havia entès la pregunta, en tot cas.

Jo li demano per què la STA cobra un plus per no incloure els números de telèfon al llistí, i després la privacitat no està garantida.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre vol contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies.

Miri, ja li he contestat al principi, però li tornaré a dir.

Esperi que agafó... un moment, perquè així li explicaré i em podrà entendre.

Quan vostè agafa una fila de números i sabent que tots els números d'Andorra comencen per 00376 i a partir d'aquí n'hi ha uns que comencen per 8, uns altres que comencen per 7, i uns altres que comencen per 3, vostè fica la xifra 3 i a partir de la xifra 3 comença a ficar XXX al darrera, i en qualsevol sistema informàtic de búsqueda i rastreig, trobarà que tots els números de telèfon, per molt que vostè hagi pagat una tarifa perquè el seu número no aparegui, saltarà automàticament a dintre d'aquest mateix missatge. I difícilment... miri ho sento, però és que llavors haguéssim hagut de donar números de telèfon que a més de començar per 3, els uns comencessin per 8, els altres comencessin per 4, i els altres comencessin per números que no existeixen del 0 al 9. És el que tenim, són sèries de números. En el moment en que vostè treballa en sèries de números, automàticament és fàcil retrobar el número en què vostè treballa a dintre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Josep Garrallà.

El Sr. Josep Garrallà:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo no he vingut a una classe, Sr. ministre. Això fa dies que ho sabia. I espero que em contesti, però em dono per satisfet per la contesta que m'ha fet, perquè no l'ha sabut contestar.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, alguna repregunta al respecte?

Si no hi ha cap repregunta passariem a la número 6:

6.- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 25 de setembre del 2002, relativa a les previsions de noves instal·lacions de la Duana a la frontera franco-andorrana arran de l'obertura del Túnel d'Envalira.

Fou registrada amb el número 932-A, i publicada en el butlletí número 53/2002, del 7 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, com acabeu de dir aquesta pregunta té pràcticament un mes, és del 25 de setembre, i per tant, tal com estava formulada ara, ja no es pot formular, perquè en aquell moment havíem sabut que el ministre havia dit que el túnel s'obriria. El túnel ja és obert, però el que sí roman pendent d'explicació, i per tant, encara ho puc tornar a preguntar és: quines són les previsions del Govern pel que fa a la instal·lació d'una duana en l'accés al túnel d'Envalira? Quantes places de duaners s'han previst per a cobrir el servei en aquest nou punt fronterer? I on s'ubicaran les oficines de la nova duana?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Mestre:

Abans de procedir a contestar a les preguntes, els voldria indicar que l'operativa que es farà a nivell de controls duaners que es plantejarà durant aquest període transitori, -és a dir fins que no entri en vigor el conveni sobre duana juxtaposada que es va aprovar ja en aquesta sala-, s'està portant a terme, doncs, tot aquest període transitori conjuntament amb els representants de la Duana Francesa i la Duana Andorrana, i he de dir que hi ha una excel·lent col·laboració entre les dues administracions.

Per contestar el primer punt, sobre les previsions del Govern pel que fa a la instal·lació d'una duana en l'accés al túnel, a veure els principis que hem pres per fer aquesta nova instal·lació, primer tant la Duana Francesa com la Duana Andorrana seguiran ubicades en la zona fronterera del Pas de la Casa i seran els únics punts habilitats per procedir a complimentar els tràmits duaners.

I després seguint aquest sistema, conjuntament entre els dos estats es procedirà a una tasca de comunicació i d'informació, ja sigui mitjançant cartells o tríptics que indiquin l'obligació d'efectuar els tràmits duaners, quan s'escaigui, en els despatxos de les duanes franceses i andorranes actuals.

Després, com a conseqüència de l'obertura del túnel i del viaducte -quan aquest sigui obert- es crea un annex de la Duana Andorrana del Pas de la Casa a la zona del peatge de Grau Roig.

Per tant, els vehicles que no tinguin res a declarar podran entrar i sortir del territori nacional utilitzant el túnel d'Envalira sense estar subjectes a cap tipus d'obligacions particulars; i s'assimila aquest tipus de passatge com a l'equivalent a una via verda, és a dir "Res a declarar".

La circulació del tràfic comercial pel viaducte està restringida a l'horari d'obertura legal de les oficines, i s'haurà de justificar el transport i tinença de mercaderia mitjançant els documents duaners pertinents.

Com funcionarà això? Doncs, en sentit de circulació França-Andorra o Pas de la Casa-Andorra, la instal·lació duanera que es crea en la zona de peatge del Grau Roig es formalitza com a punt de control avançat en el qual es

verificarà i controlarà el correcte compliment de les formalitats duaneres prèviament realitzades en les duanes respectives del Pas de la Casa, tant la Duana Francesa com l'andorrana.

Si prenem el sentit de circulació Andorra-França o Andorra-Pas de la Casa, la instal·lació duanera que es crea en la zona... l'annex de la Duana del Pas de la Casa que es crea a la zona de peatge del Grau Roig es formalitza com a punt de control previ en el qual es verificarà i controlarà el posterior compliment de les formalitats duaneres en les duanes respectives del Pas de la Casa.

Per quant a les places de duaners que s'han previst per a cobrir el servei d'aquest nou punt? Tornem a dir que és un annex, no és un nou punt fronterer com a tal; i aquest... a veure, hi haurà presència d'efectius duaners només durant els horaris oficials d'obertura de despatx, que estan estipulats al decret publicat al BOPA.

I després quant als recursos humans, doncs després de la centralització dels recursos humans que s'han fet als despatxos de la duana i juntament amb la contractació de noves contractacions durant el 2002, es farà possible fer front a les necessitats derivades d'aquest annex de la duana ubicada a la zona de peatge del Grau Roig.

I finalment per respondre a on s'ubicaran aquestes noves oficines? Doncs, hi haurà tres fases:

La primera és aquesta instal·lació d'un annex del despatx de duana a la zona del peatge del Grau Roig. Posteriorment s'instal·laran unes duanes conjuntes entre la Duana Francesa i la Duana Andorrana quan el conveni estigui en vigor a la zona de la Mine. I finalment, aquestes seran unes instal·lacions provisionals conjuntes. I es començarà la construcció més endavant de les instal·lacions definitives, que es situaran a 2,5 quilòmetres del giratori a l'interior del territori francès. I amb el benentès que les dues primeres ubicacions són provisionals, i és la tercera fase, és a dir la instal·lació a 2,5 quilòmetres del giratori, que tindrà el caràcter de definitiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Bartumeu voleu replicar?

El Sr. Jaume Bartumeu:

Vull replicar primer, i després repreguntar, Sr. síndic

Replico: en el preàmbul la ministra ha parlat d'un període transitori del conveni sobre la duana juxtaposada, i s'hi ha tornat a referir ara. La meua pregunta, que la contesta ja sé que és que no, però... perdó la meua pregunta... la meua gran interrogació és dir: s'ha posat la primera pedra d'aquesta duana juxtaposada? La contesta és no.

Aleshores, quan preveu la ministra que aquesta duana juxtaposada funcioni? Això suposo que serà d'aquí uns quants anys. I la meua pregunta no tindria objecte, i ja no l'hauria presentat si hagués hagut de pensar que això es faria a la duana juxtaposada, perquè aleshores no cal preguntar a quin lloc del túnel es farà el control, perquè es farà molt a sota del túnel.

Per tant, si estic equivocat, i hi ha obres, jo quan hi he passat, baixant cap a Foix no les he vist, m'agradaria que se'm digués, i si no és el cas tinc repreguntes.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Finances teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Les obres de què està parlant són competència del Govern Francès, i la data de lliurament prevista d'aquestes duanes provisionals de la zona de la Mina, és per l'octubre del 2003.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

A veure, la ministra quan m'ha contestat els tres apartats de la meua pregunta, o les meves tres preguntes, em deia "es farà, es farà, es procedirà". Aleshores, a mi el que em preocupava al fer la pregunta, i com he dit abans la vaig fer abans que s'obris el túnel, -ara el túnel ja és obert-, és com s'està fent ara. Perquè és clar, això de què és farà... jo vull saber

què s'està fent ara? On són els duaners andorrans i què passa? Ja que ens ha parlat que -en un futur, també- es posarien uns cartells perquè els camions estiguessin informats. Què passa ara si un camió que no ha vist cap cartell, -perquè jo, insisteixo, hi he baixat i no n'he vist cap- que no ha vist cap cartell aterri -per dir-ho en termes col·loquials- al Grau-Roig, i s'adona que ja està a dins d'Andorra i no ha passat per la duana? Què passarà el dia que passi això, aquesta hipòtesi d'un camió que vingui del Pas de la Casa?

El Sr. síndic general:

Contesta pel Govern la Sra. ministra de Finances.

La Sra. Mireia Maestre:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sr. Bartumeu, aquí totes aquestes... és a dir que si he parlat en futur, és perquè aquesta necessitat d'un annex de la duana del Pas de la Casa serà en el moment en què el viaducte i el giratori estiguin oberts. Avui no estan oberts, i per tant parlava en futur. Els tràmits duaners es fan actualment per la zona del Pas de la Casa, perquè tots els vehicles han de passar per la mateixa zona que teníem fins ara. Per tant, tot el que són cartells i presència d'agents de duana a la zona del Grau-Roig, es farà tan bon punt el giratori i el viaducte estiguin oberts.

El Sr. síndic general:

El Sr. Dallerès havia demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ha parlat dels contactes entre la Duana Francesa i la Duana Espanyola, però això s'ubica en territori de la Parròquia d'Encamp. Hi ha hagut algun contacte sobre on s'ocupa el terreny de la Parròquia d'Encamp? Hi ha hagut algun contacte amb el comú sobre ocupació de terrenys?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula...

Sí, Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En aquest moment no toquem absolutament res del comú, a més dels terrenys que ja tenim ocupats pel túnel. Diguéssim, no hi ha cap nou terreny que s'ocupi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Jaume Bartumeu havia demanat la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

La repregunta fa referència a la pregunta que he fet sobre el personal. La ministra m'ha contestat en dos temps. En l'un, m'ha semblat entendre que em deia que s'utilitzaria el mateix personal, i en l'altre m'ha parlat de noves contractacions. Com que ha parlat de noves contractacions, jo preguntava quines previsions de personal, voldria saber quantes noves contractacions s'han previst per adequar aquest mateix punt fronterer, però que em sembla a mi que en un futur bastant llarg tindrà dos punts.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mireia Mestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Les 4 contractacions eren en el pressupost del 2002, perquè prevèiem l'obertura del túnel durant el 2002, i ja vaig demanar de poder incloure aquestes places.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès, havia demanat la paraula abans?

El Sr. Josep Dallerès:

Sí. És un complement a la resposta del Sr. Serra. M'ha dit que estaven ocupant el terreny del túnel, o sigui d'ocupació del túnel, aleshores la pregunta és la mateixa: existeix algun document signat amb el comú d'Encamp sobre aquesta ocupació?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Si bé l'entenc, vostè em demana que si a l'interior de la concessió del túnel d'Envalira, nosaltres ocupem un terreny per ficar-hi una dependència de la duana, i si amb aquesta dependència de la duana nosaltres hem enviat una carta al comú, o li hem notificat -al comú- que estem ocupant part de l'ocupació ja autoritzada pel comú sobre la zona de concessió. És això? És que si és això...

El Sr. síndic general:

Sí, si us plau. Si us plau.

El Sr. Jordi Serra:

Ah, perdoni...

El Sr. síndic general:

Si voleu aclarir la vostra pregunta?

El Sr. Josep Dallerès:

No, no, és que no és això. És si existeix per la pròpia concessió un document signat que delimita aquesta concessió amb el Comú d'Encamp.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Perdoni. Nosaltres hem comunicat al Comú d'Encamp la concessió i el tancament de la concessió, just els límits de concessió, ara a l'acabament de l'obra. Això s'haurà comunicat, si mal me'n recordo, a principis d'aquest any. No em faci dir exactament la data, però li podria dir en un altre moment. Es va comunicar amb tota la seva concessió, de la part des del viaducte fins a la part de Grau-Roig, i quines són les dependències que entren a l'interior d'aquesta concessió, exactament les casetes, tot el que són les ventilacions, etc.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Jo tinc dos preguntes, les puc fer les dues alhora o primer una i després l'altra?

El Sr. síndic general:

Primer en feu una i després feu l'altra si us plau.

El Sr. Francesc Rodríguez:

La primera: amb les manifestacions de la Sra. ministra he entès -si ho he entès malament ja em corregirà- que el pas de vehicles pesats, de camions pel viaducte, de moment, mentre no hi hagi el lloc duaner definitiu només serà permès en les hores d'obertura de la duana. Ho he entès bé? Les hores normals d'obertura de la duana. Llavors volia demanar si és així? Si no és així, és que ho he entès malament, però si és així, com es farà el control de què no hi passen camions, i qui el farà, i quin personal s'hi destinarà?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mireia Maestre:

Bé, d'una banda, li he de dir que sí. A veure, tot això tindrà un caràcter provisional, i normalment les oficines estan obertes... l'annex estarà obert només a les hores d'oficina. Si hi ha algun vehicle que passa sense haver fet els seus tràmits duaners, doncs, hi poden haver controls esporàdics de la duana, com fa, doncs... és a dir controls que es fan normalment en diferents punts, i després, també hem de tenir en compte que la Duana Francesa també farà els seus controls amb la famosa *volante*, més enllà del punt giratori. Per tant, entre una duana i l'altra dins de la cooperació, doncs, ens podem anar... podem cobrir tots aquests casos que vostè esmenta.

El Sr. síndic general:

Havia dit una altra repregunta?

El Sr. Francesc Rodríguez:

Sí, gràcies.

Bé, espero que això funcioni...

L'altra repregunta és: els camions que vinguin del Pas de la Casa, no de França, pel que he entès també s'hauran d'aturar en aquest punt situat vora del peatge de Grau-Roig. És així? Si és així, vostè creu que és normal això que s'hagin d'aturar els camions que no vénen de França, sinó que vénen del Pas de la Casa cap al transport intern d'Andorra?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Gràcies Sr. síndic.

Si ho he entès bé, està parlant dels lliuraments que es puguin fer de mercaderies al Pas de la Casa, o del Pas de la Casa cap a Andorra. Doncs, la veritat és que durant aquest període transitori caldrà que es facin aquests controls. Si les persones volen passar pel túnel, hi poden passar pel giratori i pel viaducte. Si és normal? Doncs, això, em sembla que estem parlant d'un període transitori i cadascú pot fer les seves valoracions.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, com és que quan fa un any i mig aproximadament, que es va posar exactament aquesta pregunta, se'ns va dir que no fóra així.

El Sr. síndic general:

Això és la vostra repregunta?

Sra. ministra si voleu contestar.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No ho recordo exactament. No ho he verificat. I val a dir que aquests tràmits es faran juntament amb la Duana Francesa. Fa un any i mig encara... no sé en quina data es va aprovar el conveni, doncs, al maig d'aquest any... a veure, no, potser, amb la Duana Francesa no s'havia arribat als mateixos acords. Encara s'està treballant amb la Duana Francesa que s'ha

compromès a arribar a la millor solució, i es possible que si trobem una millor solució que aquesta l'aplicarem i n'informarem.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Dallerès una altra repregunta?

El Sr. Josep Dallerès:

No, és en relació a la mateixa, o sigui, justament la meva pregunta o repregunta en aquell moment anava en aquest sentit, era el fet d'haver d'entrar per anar del Pas de la Casa a Andorra, s'entrava a França. La pregunta que es va posar va ser: què passaria si hi havia una intervenció de la Duana Francesa en el tram francès? No m'havia imaginat mai al moment de posar la pregunta que podia ser, *inclús*, a dins d'Andorra que es fes una segona duana.

Se'm va contestar que hi hauria... que s'estava negociant un acord amb la Duana Francesa perquè no hi hagués... justament no es tingués de fer això.

Doncs, trobo estrany que ara se'ns digui d'aquesta manera, encara que sigui transitòria. Ja sabem que de vegades les transitòries duren molts anys. Doncs, no sé si se'n recorda o no, era la pregunta, però la pregunta havia estat feta en aquest sentit...

El Sr. síndic general:

Vagi a la repregunta, si us plau.

El Sr. Josep Dallerès:

I la repregunta és si la Sra. ministra se'n recorda d'aquesta pregunta que vaig posar i de la contesta?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra si voleu contestar.

La Sra. Mireia Maestre:

A veure, el que puc dir és que el que és el viaducte i el punt rodó -el giratori- seran una via verda. Per tant, en aquell punt no es faran controls específicament. El sistema funcionarà amb uns volants que es donaran a la zona de Grau-Roig, i si haguéssim trobat una millor solució, l'hauríem aplicat.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Si no hi ha més preguntes passarem a la següent, a la número 7:

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de setembre del 2002, relativa a les autoritzacions d'immigració del nou personal contractat pel Ministeri d'Educació per al curs escolar 2002-2003.

Aquesta fou registrada amb el número 952-A, i publicada en el butlletí número 53/2002, del 7 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals. Teniu la paraula Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

El Ministeri d'Educació ha cobert diverses places de professors, pel curs 2002-2003 iniciat el primer de setembre, mitjançant la contractació per un curs escolar de persones que no disposen d'una autorització d'immigració.

L'arribada i instal·lació d'aquest personal s'hauria dut a terme en mig d'una certa improvisació, la qual cosa hauria comportat problemes en la regularització de les escaients autoritzacions d'immigració davant el Ministeri d'Interior.

Pel que sembla el Govern -Ministeri d'Educació- ha tingut en nòmina i treballant a partir del primer de setembre persones que el Ministeri d'Interior no tenia autoritzades a sojornar i treballar a Andorra.

Davant aquesta situació es pregunta al Govern: quantes persones no residents han estat contractades pel Ministeri d'Educació per al curs escolar 2002-2003? En quina data van ésser incorporades als seus llocs de treball i des de quan han disposat de la preceptiva autorització d'immigració?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Educació, Joventut i Esports, teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Referent a la primera part de la pregunta, el Ministeri d'Educació ha contractat per al curs 2002-2003 un total de 18 persones no residents al Principat.

Responent a la segona part de la pregunta, aquestes 18 persones van incorporar-se al seu lloc de treball i van obtenir l'autorització de treball en les dates següents:

- 8 persones el 2 de setembre, es van incorporar al seu lloc de treball, i d'aquestes 8 persones, 3 persones van tenir l'obtenció de l'autorització de treball el 3 de setembre, 1 persona el 5 de setembre, 1 persona el 6 de setembre, 2 persones el 24 de setembre i 1 persona el 2 d'octubre.

- un altre bloc de persones que s'incorporen, en concret, 3 persones el 3 de setembre, es van incorporar al lloc de treball: 1 persona el 4 de setembre de l'obtenció de l'autorització de treball, 1 persona el 23 de setembre i 1 persona el 2 d'octubre.

- 1 persona es va incorporar el 6 de setembre al lloc de treball, i la seva autorització la va obtenir el 5 de setembre.

- un altre bloc, 3 persones es van incorporar el 9 de setembre, i d'elles: 1 va tenir l'autorització el 4 de setembre, 1 altra persona el 20 de setembre i 1 altra persona el 24 de setembre.

- 2 persones van incorporar-se al lloc de treball el 16 de setembre, d'elles: 1 persona el 20 de setembre va tenir l'autorització de treball i l'altra el 21 d'octubre.

- i finalment, l'última persona es va incorporar al lloc de treball el 17 de setembre, i va tenir l'autorització de treball el 7 d'octubre.

D'aquestes 18 persones totes van obtenir la seva autorització d'immigració abans del 10 de setembre excepte deu persones, que corresponen a 10 professors i 2 mestres.

El fet que aquestes 10 persones no obtinguessin l'autorització d'immigració el dia que van començar a treballar, va ser degut a una sèrie de factors que tot seguit els hi explicaré.

A principis del mes de setembre de cada any s'efectua el còmput definitiu de les places que

s'han de cobrir de forma eventual al Ministeri d'Educació i, concretament, a l'Escola Andorra i a l'Àrea de Formació Andorrana.

Aquest còmput no pot efectuar-se abans perquè després de la suspensió d'activitats durant els mesos de juliol i agost, no és fins a primers de setembre, data de la reincorporació efectiva, que es pot conèixer de forma concreta les necessitats de personal eventual a contractar per baixes temporals, sigui maternitat, malaltia, o altres casos.

El ministeri té en compte, en primer lloc, la disponibilitat de persones andorranes o residents que hagin pogut obtenir el seu títol al setembre. I si no existeix aquesta disponibilitat, cal contractar personal estranger. Tampoc es pot saber *a priori* la disponibilitat de persones andorranes o residents en condicions d'optar a una plaça temporalment vacant de forma eventual.

El temps transcorregut per obtenir l'autorització de residència i treball es deu a la necessitat d'efectuar els tràmits necessaris i la revisió mèdica.

A diferència dels anys anteriors, aquest any va entrar en vigor, en ple procés d'incorporació, concretament el dia 10 de setembre, la Llei qualificada d'immigració aprovada pel Consell General en la sessió del dia 14 de maig de l'any 2002. Aquest fet ha comportat unes disfuncions momentànies que s'han regularitzat immediatament després de l'entrada en vigor de la Llei, que és d'aplicació únicament a partir del dia 10 de setembre per la *vacatio legis* de 90 dies, establerta en la seva disposició final única.

Cal tenir en compte que el personal eventual necessari per al curs escolar 2002-2003 fou contractat abans de l'entrada en vigor de la Llei qualificada d'immigració per les necessitats escolars que de cara al nou curs es posen de manifest el dia 1 de setembre de cada any, i que exigeix l'actuació immediata del Ministeri d'Educació per al degut inici del curs escolar i l'obertura de les aules, que òbviament no es podrien obrir si no hi ha els professors necessaris, amb el problema social que aquest fet comportaria, ja que els alumnes han de poder iniciar els cursos al moment degut, i amb tota la normalitat possible com ha passat cada any.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Vol replicar Sr. Casals?

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Més que res replicar per constatar que tenim una Llei d'immigració nova de trinca, i el mateix Govern ja li ha costat de complir-la. I constatar també que amb aquests problemes veig que el personal ha estat regularitzat, doncs, al cap d'un dia, dos o tres, només faltaria, que els heu contractat. I només vull recordar que el curs passat, i espero que ara ja no el tindrem, per un problema, també, d'immigració i de situació irregular de pares que no era culpa d'ells, sinó de l'actuació, diguem-ne, del Govern, i potser també del legislador, vam tenir vora d'un centenar de nens sense escolaritzar, que l'Escola Andorrana es va negar a escolaritzar per culpa de falta d'aquests tràmits burocràtics.

És tot el que volia dir en aquesta rèplica. Hauríem d'aplicar la Llei amb un mateix adreçador per a tothom.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre vol contestar?

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Estic totalment d'acord que el Govern és el primer que ha d'aplicar la Llei. He explicat, justament els motius, que justament aquest any ha passat justament aquest error, si ho podem dir d'aquesta manera.

És, jo penso que els motius han comportat primer per l'inici de curs, que justament sabem aquestes baixes, justament totes aquestes mancances que tenim, les tenim justament a principis de curs, per exemple a principis de setembre.

També voldria dir, per exemple, les direccions de les escoles quan es busquen aquests substituïts es fa a principis de curs, i segurament van encomanar els nous professors, incorporats dins del que és l'escola, els tràmits normals, això no vol dir, que per exemple la màxima responsabilitat, no és d'aquestes persones, sinó

justament de mi mateix. I també la finalitat... justament això s'ha portat a terme ben segur per la finalitat de començar el curs amb tota la normalitat, i això ha fet que per exemple aquest any sí que degut a aquesta disfunció, ha tingut en compte aquesta irregularitat que penso que és greu.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Cap repregunta?

Passem al número 8...

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Jo voldria saber quina valoració es fa des del Ministeri de l'Interior del fet que a l'Administració pública hagin estat treballant unes persones durant uns dies o unes setmanes en una situació d'il·legalitat. És a dir, que hi hagi hagut un treball il·legal a la pròpia Administració pública.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Interior, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Visent:

La valoració que es fa des del Ministeri d'Interior, doncs, una miqueta queda emmarcada amb el que acaba de dir el ministre d'Educació, que forma part una miqueta d'aquest inici de la llei, que no ha sigut potser dins de la regularitat que tots esperàvem, evidentment, que jo sóc la primera persona a què li hagués agradat, que això no hagués ocorregut. En tot cas, jo crec que l'important és que s'ha reaccionat ràpid. Des del Ministeri d'Educació també es té un coneixement perfecte de les possibilitats legals, del marc legal que tenim avui en dia, *inclús*, de cara a l'any que ve per contractar les noves places, mai que siguin amb quotes prorrogables, si és el cas, o si és una quota temporal per aquests tipus de professors. És dir que jo crec que la situació ja està regularitzada i és el que compta. No té sentit que jo ara faci una valoració ni positiva ni negativa. En tot cas, és a vostè que li correspon.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

I si això passa a un particular, a un empresari, té una sanció?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Interior, si voleu contestar?

El Sr. Jordi Visent:

Si això passa a un particular o a un empresari, té una sanció, evidentment, si es té coneixement. I ara precisament m'estava mirant aquí la Llei, té una sanció que el patró - és una vulneració de l'article 125 fer treballar alguna persona sense permís de residència- i té una sanció de 300 a 3.000 euros. I estava mirant la sanció que li correspondria al treballador per treballar precisament, també, sense aquesta carta de residència, que seria de 30 a 150 euros.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Podem constatar, doncs, que en tot cas el país de dret no és de dret per a tothom? És amb repregunta.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Interior.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És que no entenc la pregunta que...

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Si davant d'un mateix fet si és l'Administració pública s'aplica la llei d'una manera, i si és un particular s'aplica d'una altra?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'interior.

El Sr. Jordi Visent:

Gràcies Sr. síndic.

Des del Ministeri d'Interior la voluntat que hi ha és que la Llei es compleixi i es faci complir, i així serà per a tothom.

El Sr. síndic general:

Si no hi ha cap més repregunta, passem a la número 8.

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 d'octubre del 2002, relativa a la negociació d'un Concordat entre la Santa Seu i l'Estat Andorrà.

Fou registrada amb el número 1002-A, i publicada en el butlletí número 55/2002, del 15 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta...

El Sr. síndic general:

Si us plau, si us plau.

El Sr. Jaume Bartumeu:

La pregunta formulada el dia 9 d'octubre és relativa a diversos comentaris públics que hem pogut sentir de representants del Govern, en el sentit que s'estaria treballant per signar un concordat entre Andorra i la Santa Seu, entre l'Estat andorrà i la Santa Seu o l'Estat del Vaticà.

I deia en l'exposició de motius que com sigui que el ministre d'Afers Exteriors, trencant una tradició que ja s'havia assentat en l'anterior legislatura, no ha informat a la comissió legislativa de l'evolució de les relacions amb el Vaticà i de la possibilitat de negociació d'un Concordat, no teníem un altre remei que posar aquesta pregunta aquí, i per tant, volem saber si s'han obert negociacions amb la Santa Seu en relació a l'establiment d'aquest Concordat i si és el cas, en quina situació es troben les converses?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Afers Exteriors, teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

Els mitjans de comunicació, en la darrera visita del Nunci Apostòlic al Palau Episcopal d'Urgell, van recollir la seva disposició a avançar en el diàleg per a l'establiment d'un acord amb l'Estat del Vaticà, i el cap de Govern, efectivament, va expressar, també, el seu desig d'explorar les possibilitats en aquest àmbit durant el seu mandat. En sessió ordinària del Consell General, l'11 d'abril d'enguany, vaig informar aquesta Cambra que les converses amb l'Estat del Vaticà sobre la possibilitat d'establir un acord permanent d'amistat i cooperació que versés sobre diferents aspectes de la relació bilateral, han fet sempre part del diàleg diplomàtic d'Andorra amb la Santa Seu aquests darrers anys, com és conegut de Vostres M. I. Senyories. També vaig informar del fet que aquest Conveni, si s'arribés a concretar, podria, entre altres, cercar d'establir mecanismes per evitar seus vacants massa llargues a la diòcesi d'Urgell, consolidant el que el Govern ja va aconseguir en la seva gestió per a la successió del copríncep Martí amb el nomenament d'un coadjutor. També vaig assegurar, i voldria reiterar-ho, que si en algun moment futur es definissin termes i terminis en una negociació d'un conveni amb la Santa Seu, es farien els tràmits escaients, però el Consell General, segons els ordenaments constitucionals, pugui complir la seva tasca en la matèria. Se'm, demana si el Govern ha obert negociacions amb la Santa Seu en relació a l'establiment d'un Concordat. La resposta és no, fins a la data no s'han obert negociacions. La setmana vinent demanaré a Vostres M. I. Senyories la meua compareixença voluntària, si

ho jutgen convenient, davant la Comissió de Política Exterior, per altres afers. En el decurs d'aquesta compareixença els podria aportar informació sobre els diferents acords que l'Estat del Vaticà ha negociat amb altres estats del món aquests darrers cinquanta anys. La recerca sobre dret internacional concordatari em sembla un pas important a fer abans de passar a considerar el començament de qualsevol negociació.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu vol Replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, per replicar, Sr. síndic, que evidentment jo vaig assistir a la sessió del Consell a la qual ha fet referència el ministre. Però com ell molt bé ha dit allí, ens va parlar d'un acord d'amistat i de cooperació, i tot i que no estigui jo gaire avesat per no dir gairebé gens en afers diplomàtics, un Concordat vol dir el que vol dir entre un estat i l'Estat del Vaticà. Jo preguntava per un concordat, i jo que vaig rellegir-me l'acta del Consell, dins de la meua ignorància dins els temes diplomàtics, mai hauria pogut pensar que un acord d'amistat i cooperació sigui el mateix que un Concordat.

Era una rèplica i no una pregunta, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre vol afegir alguna cosa?

Alguna repregunta al respecte?

Cap?

Bé, doncs passem al punt número 9:

9-Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'octubre del 2002, relativa a la tramitació de la Llei de protecció de dades confidencials.

Fou registrada amb el número 1008-A, i publicada en el butlletí número 55/2002, del 15 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Josep Dallarès. Teniu la paraula Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 13 de desembre de 2001, amb motiu de l'examen del Projecte de llei de dissolució del Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va condicionar el seu vot favorable a l'esmentat projecte de llei al fet que el Govern posés remei al problema de la protecció de les dades confidencials.

El Sr. cap de Govern, responent a la demanda del nostre grup parlamentari, va manifestar compartir la nostra preocupació per aquest tema. Va recordar que era una Llei força important que feia falta, va anunciar que el Govern ja tenia un projecte de llei de confidencialitat de les dades generals en el que estava treballant, i va assegurar que "la Llei de confidencialitat de les dades entrarà a tràmit - cito- tant aviat com el tirem endavant" (Diari Oficial del Consell General núm. 9/2001, pàgina 41-42).

Davant aquestes afirmacions, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va demanar al Govern que no trigués massa temps en fer la tramitació del projecte de llei i va votar favorablement el Projecte de llei de dissolució del Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta:

El Govern ja "ha tirat endavant" el Projecte de llei de confidencialitat de les dades?

En cas afirmatiu, quan l'entrarà a tràmit parlamentari?

En cas negatiu, quan pensa el Govern complir amb el compromís adquirit davant el Consell General de "tirar endavant" i entrar a tràmit parlamentari el Projecte de llei de protecció de les dades confidencials?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern amb els tècnics corresponents, i en les reunions que s'han fet, ha acabat la redacció

de l'esborrany del Projecte de llei qualificada -és qualificada, ho haurà de ser- de protecció de dades personals. En la redacció d'aquest projecte han col·laborat, com deia, juristes i tècnics especialitzats en protecció de dades. També han estat consultats diferents organismes públics i privats, especialment afectats per dita llei, i això ho ha fet una mica més llarg, com a part del ministeri, doncs la Cambra de Comerç, l'Agrupació de bancs i banquers, els notaris, la Policia, la CASS, el Centre Hospitalari Andorrà, etc.

I l'objectiu d'aquesta llei, com tots sabem, és regular el tractament que pertany a persones o a entitats privades com per l'Administració que duguin a terme sobre les dades corresponent a persones físiques. El projecte compta amb les normatives europees vigents, i s'està, també, al mateix temps, estudiant la possibilitat després d'aconseguir que una autoritat de control europea sobre normativa de dades, inclogui Andorra en la llista de països en legislació, quan la tinguem feta sobre protecció de dades.

I això és un tema que es mou sense parar, i fa una estona n'hem tingut una mostra, fins i tot amb el tema dels mòbils.

Aquest projecte, doncs, està acabat Sr. Dallerès, i... avantprojecte, i per tant, el portarem al ple del Govern qualsevol dia, i dins el calendari possible d'aquesta sessió quan el Grup Parlamentari Lliberal, ho cregui més adient, per la bona tramitació d'aquesta llei i amb la deguda tranquil·litat i temps, es presentarà. Jo confio poder-la presentar, ja que està bastant acabada, abans d'acabar aquesta sessió parlamentària la qual ens trobem, i per tant, poder-la tenir ja publicada ben aviat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Vol replicar Sr. Dallerès?

Sí, teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La pregunta ve perquè després de la nostra votació i després del Consell, a la Sala dels Passos Perduts, justament parlàvem d'aquest tema. Suposo que recordarà que em va dir que ens faria arribar un esborrany, i el va situar pràcticament al mes de maig o juny de l'any passat. No hagués posat la pregunta si

entretemps no hi hagués hagut, per part del Govern unes demandes d'informació. Una es va tramitar a la CASS amb data 28 de gener del 2002. No vam posar la pregunta en aquell moment perquè vam fer confiança a la paraula que ens havíeu fet. A finals del mes de juny es va tornar a fer una demanda, no en el mateix sentit, a nivell de les escoles amb una enquesta que es va fer a nivell informàtic, on sí que hi havia un número individualitzat per cada infant que responia o per cada professor, però o es fa confiança... però no hi havia cap element legal que preservés la seguretat de dades.

Llavors, Govern ho ha tirat endavant, i això és el que ha motivat la nostra pregunta. Jo demanaria si realment el Govern es pot comprometre a entrar, encara que no sigui un text complet, perquè, efectivament, hi ha terrenys... hi ha hagut el cas dels mòbils abans, però hi ha com a mínim tota la part de dades que disposava el CNIA, que jo entenc que, com a mínim, han d'estar cobertes, i han d'estar una mica més cobertes que el que, entre cometes, poden estar ara.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern vol...

El Sr. cap de Govern:

Jo comparteixo el que diu el Sr. Dallerès, i sé que ens ha de preocupar a tots, sobretot pel creixement de la importància de la informàtica, i de la manera com està comprovat que cada dia costa més posar barreres a determinades informacions. I per tant, és més urgent que mai en un país petit com el nostre, on pots estar controlat millor que en un de gran, que aquesta llei sigui una realitat. Per això, i també coincideixo amb vostè en pensar que no n'hi haurà prou amb la pròpia llei per estar al dia. Haurà de permetre uns desenvolupaments reglamentaris prou importants que no afectin a drets fonamentals, sinó que només desenvolupin el que la llei mateixa pugui marcar, i segurament per això convé que la llei estigui més treballada del que estava l'any passat.

En tot cas, jo em comprometo a intentar presentar-la dins d'aquesta sessió, com he dit, i espero que es pugui fer encara que sigui complerta i es pugui millorar per tota aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sra. Olga Forné teniu la paraula.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

M'agradaria que m'expliquéu Sr. Marc Forné, quina credibilitat té el compromís que acabeu de prendre en aquesta Cambra, si al desembre del 2001 ja ens va afirmar que teníeu un projecte -no va parlar d'esborrany, va parlar de projecte- i bé, que en principi ens va deixar creure que estàveu a punt d'entrar-lo a tràmit.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Sí, Sr. síndic.

Bé, sobre les paraules no discutirem gaire, però si jo parlo de projecte, jo penso que un projecte de llei només és projecte de llei quan arriba al Parlament. Fins a l'últim moment que no arriba al Parlament és un esborrany. O sigui que ja ho hauria d'haver dit més clarament. Era un esborrany de projecte de llei, però és una terminologia. Aquell projecte de llei requeria més adequacions de les que tenia en un primer moment.

La credibilitat, això serà una qüestió de la confiança que pugui tenir vostè amb la meua paraula en aquest tema, pensant que la llei, el projecte, l'esborrany de projecte de llei, s'haurà millorat durant aquest any pel treball, precisament, de les entitats que he citat fa un moment, que han participat activament a donar les últimes referències sobre el que és el món, sobretot de la informàtica, per evitar que no se'ns escapin coses importants, ara que la fem. Ja que no en tenim cap, almenys ara que la fem sense mancances i llacunes. Jo confio poder-la fer amb el màxim de garanties, i coincideixo amb el que han dit, tant vostè com el Sr. Dallerès, en què és urgent, i que ara ja esdevé més urgent que mai a causa de la invasió de la privacitat que fan els sistemes electrònics cada dia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès havíeu demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Ens podria fer arribar l'esborrany del projecte de llei, perquè treballéssim tots en el mateix sentit Sr. cap de Govern?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Li podria fer arribar, Sr. Dallerès, i estic segur que en trauríem molt de positiu de fer-li arribar a vostè, però compreguï que primer l'he de fer arribar als meus companys de Gabinet, com a mínim, i després parlar-ne amb el president del grup parlamentari. A veure, li sembla bé que, també, el faci arribar a vostès al mateix temps que al meu grup parlamentari que em dóna suport? No abans a vostès que a ells, com correspon, em sembla a mi.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès, una altra repregunta?

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Llavors, demanaria al Govern, i em diran sí o em diran no, o no em dirà res, com a mínim que no es fessin arribar demandes com les que es van fer arribar, per exemple amb data 28 de gener del 2002 a la CASS, demanant tot un llistat electrònic de dades, que no està fet a l'empara de cap llei.

El Sr. síndic general:

Vol contestar Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, jo li contestaria una cosa, depèn. No li puc prometre res, perquè hi pot haver necessitat, en algun moment, de dades importants per motius que tant vostè com jo coincidirem a dir que requereixen una intervenció. No sé aquesta a què és refereix vostè, de què anava, però vull imaginar que si fos necessari tenir dades, per

una epidèmia o qualsevol mena de coses d'aquestes, no puc fer el compromís de dir que no es demani mai més res.

Mentre no hi hagi la llei, pot seguir passant, com durant tots els segles que portem al darrere, que s'hagin de demanar informacions. En tot cas, jo sé que en els cossos de l'Administració andorrana no em consta que hi hagi hagut precedents de cap utilització fraudulenta de qualsevol dada d'aquestes. Precisament, per la consciència de no haver-hi una llei, a vegades la gent és més conscient de la delicadesa i de delicades que són les dades que pot rebre una persona al servei de l'Administració, des del cap de Govern fins a baix de tot, en qualsevol moment, al no haver-hi una llei. Quan hi ha una llei, queden les coses més regulades, i és millor que sigui així, no hi ha dubte. És preferible una llei, que falta de llei en aquests temes. Però, en fi, els temes que puguin ser com aquest que diu vostè, segurament... bé, tindrem la llei abans que pugui ser necessari torna-ho a demanar.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Monegal havíeu demanat la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, una pregunta en relació al que s'estava parlant, del perquè no hi ha una llei. Però, crec recordar que hi ha un Reglament de confidencialitat de dades intern de la Seguretat Social. És que aquesta informació a la que jo no tenia coneixement, pot vulnerar aquest Reglament?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Jo no ho sé. No sé si la ministra en té més coneixement que jo, però ara no li puc dir, perquè es tracta d'una dada que el Sr. Dallerès té la carta, em sembla, o bé té algun escrit. Jo en aquest moment aquí no li puc contestar sense més dades. La Sra. ministra potser pot aclarir alguna cosa, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, molt breument, si us plau, Sra. ministra.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, sense tenir-ne massa coneixement, però penso, doncs, que amb aquest reglament que ha nomenat el Sr. Monegal, qualsevol dada que nosaltres demanéssim a la CASS, ara per ara, penso que no ens podria ser facilitada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Dallerès una altra repregunta.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

No, era referent a la carta aquesta. És una carta que efectivament està signada per la Sra. Mireia Maestre, i demana un llistat en format electrònic, etc, el nombre d'assalariats. Si el Sr. cap de Govern no la té, li faré passar la còpia. Em consta... em sembla que la CASS no va... efectivament, basant-se amb el reglament de la CASS, és una informació que no es va donar. Em sembla correcte, però... en base a la informació que tinc, igual no és bona, igual demà la tinc diferent, però...

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès, si voleu formular una repregunta, si us plau.

El Sr. Josep Dallerès:

... el fet és que demano si una acció com aquesta no és prou significant com per preveure la premura que hi ha per tirar endavant aquesta llei. I aviat farà un any del debat que vam tenir, era el mes de desembre de l'any passat.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra vol contestar al Sr. Dallerès? Teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí. Es van demanar unes dades a la CASS. No es van donar. Em sembla que a criteri de la CASS i el criteri que ells van aplicar al reglament, em

sembla que no hi ha hagut cap tipus de trencament de confidencialitat. Em sembla, també, que en la carta no es demanava cap dada nominativa de ningú, i la Llei de confidencialitat de dades ho confirmarà.

Només li puc dir que si la CASS ho va jutjar d'aquesta manera, doncs, nosaltres no hem fet cap insistència per tornar-les a demanar ni cap actuació per demanar-les. Per tant, en base a un reglament la CASS ha actuat. Nosaltres també ho vam interpretar d'una altra manera, i el dia que tinguem la Llei de confidencialitat potser serà més fàcil tenir aquestes dades.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Per exemple, en aquest cas hi ha hagut un reglament que ho ha parat. En l'altre cas que he donat, no hi ha cap reglament. Doncs, estem obligats sempre a fer confiança? Molt bé que fins ara no n'hi hagi hagut, però em sembla que val molt més mirar de tirar endavant... en aquell moment tothom va estar d'acord en tirar endavant aquesta llei. Jo crec, que em sembla que el fet que en el cas concret de la CASS hi havia un reglament, hi havia una arma a la que es podia agafar el Consell d'Administració, però que podia no agafar, tenint en compte, a més a més, que dins de la CASS avui la majoria la deté el Govern, dins del Consell d'Administració. Però, a dins del segon cas que he donat...

El Sr. síndic general:

La pregunta, si us plau, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Ja l'he posat la pregunta Sr. síndic.

És a veure si en el segon cas que he donat, que és el de l'enquesta que es va fer, que jo crec que possiblement hi va ser, però qui ens garanteix que hi ha aquesta confidencialitat de dades?

Avui per avui, o ens ho hem de creure, o que jo sàpiga no hi ha cap més element.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Bé, vostè mateix ho ha dit, malgrat haver-hi majoria del Govern -que ja hi era llavors- no vam tenir aquestes dades. I la confiança que s'ha de tenir és la mateixa ara que en qualsevol Govern passat -el meu, anteriorment- fins que hi hagi la llei, sense cap dubte.

Per això coincideixo amb vostè que fa falta la llei. Així mateix.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Bé, doncs, abans de continuar suspendrem la sessió uns 20 minuts.

(Són les 18.05h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.30h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió amb la pregunta número 10.

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 d'octubre del 2002, relativa als estudis i controls d'emissió de contaminants de l'actual forn incinerador de Cal Rosselló, a la Comella.

Aquesta fou registrada amb el número 1013-A, i publicada en el butlletí número 55/2002, del 15 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López. Teniu la paraula Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies.

Com ha dit el Sr. síndic, aquesta pregunta va formular-se el dia 11 d'octubre. Des de llavors,

els esdeveniments que tots coneixem han donat resposta a alguns dels interrogants que es plantejaven. Tanmateix, encara hi ha qüestions fosques que seran objecte de repreguntes. Tot i així, penso que per centrar el tema val la pena en primer lloc fer la pregunta tal com va estar formulada.

A mitjans d'abril d'enguany, el Govern, responent a una pregunta relativa als controls efectuats durant els cinc darrers anys pel Govern per conèixer el volum de les emissions de productes contaminants que genera l'actual forn incinerador, reconeixia que no n'havia fet cap i que l'únic estudi de què disposava era el que va fer-se l'any 1988 per comprovar el funcionament dels nous electrofiltres que s'acabaven d'instal·lar al forn. Aquest estudi, però, únicament conté dades parcials ja que no van mesurar-se les emissions de dioxines, furans i metalls pesants.

Posteriorment, a començaments del mes d'agost, el Govern, responent a una altra pregunta relativa a les empreses que havia contractat per a realitzar l'estudi de la contaminació que genera l'actual forn incinerador, manifestava que l'empresa ARIA TECHNOLOGIE ja havia realitzat un estudi de simulació del plomall del forn incinerador actual i que s'havien encomanat un estudi de moltes a la Unitat de Botànica de la Universitat de Barcelona, un estudi de sòls a l'empresa GEOMA CONSULT i que el Departament de Medi Ambient estava realitzant un estudi d'immissió.

En la mateixa resposta, responent a una altra pregunta sobre els estudis realitzats o encomanats pel Govern per conèixer les concentracions de dioxines i furans o altres productes bioacumulatius contaminants existents a les pastures o a la llet i la carn dels animals del país, Govern manifestava que el Centre Superior d'Investigació i Ciència de Barcelona havia iniciat una campanya d'anàlisi per conèixer les concentracions de dioxines i furans en la llet i la carn de diferents animals i que s'havia encomanat un estudi més ampli de les concentracions de dioxines i furans en les zones de pastures situades sota la influència del plomall del forn al Laboratori de Toxicologia i Salut Ambiental de la Universitat Rovira i Virgili de Barcelona i a la Unitat de Toxicologia de la Universitat de Barcelona.

De les respostes esmentades es desprèn o es despenia al moment que es va fer la pregunta, que, malgrat les reiterades promeses del Govern

i l'enorme alarma social que genera l'actual forn incinerador pels problemes de salut pública que pot comportar el seu deficient funcionament, a començaments del mes d'agost d'enguany el Govern encara no havia començat ni encomanat cap estudi per conèixer amb exactitud els nivells d'emissions de dioxines, furans, metalls pesants i altres contaminants que genera actualment el funcionament del forn incinerador.

Ateses aquestes consideracions es pregunta:

Pensa el Govern, abans de procedir al desitjat tancament del forn de Cal Rosselló a la Comella, realitzar els controls necessaris per fer un estudi complet de les emissions de dioxines, furans, metalls pesants i altres productes contaminants que genera el seu obsolet funcionament, així com dels efectes que pot comportar aquesta contaminació sobre la salut dels ciutadans?

En cas afirmatiu, quan es realitzarà i quan es donaran a conèixer els resultats a l'opinió pública?

En cas negatiu, per què?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, la ministra d'Agricultura i Medi Ambient. Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta resposta la farem conjuntament amb la ministra de Salut i jo mateixa.

En el marc dels estudis que ha realitzat i que té en curs el Govern per avaluar l'impacte del forn incinerador i poder implantar un pla de vigilància específic pel futur Centre de Tractament de Residus, que ja us vaig explicar detalladament en la resposta escrita publicada en el Butlletí del Consell General número 42/2002, de data 6 d'agost del 2002, el Govern havia contractat la realització d'un control per conèixer la concentració en dioxines i furans de les emissions del forn incinerador de la Comella. Resultat que ja s'ha donat a conèixer a l'opinió pública. I com ja sap, el nivell de concentració en dioxines i furans mesurat és de 111 nanograms.

Pel que fa als metalls pesants i altres productes contaminants, s'ha realitzat una mesura d'aquests contaminants, i quan tinguem els resultats es donaran a conèixer també a l'opinió pública.

No obstant hem considerat que un estudi de les emissions no és suficient i s'estan realitzant estudis complementaris, com són estudis del sòl i estudis de bioindicadors mitjançant molses per acabar de definir el grau d'exposició de la zona situada a l'entorn del forn incinerador. Ja hem rebut un dels primers estudis que teniu en l'informe de data 21 d'octubre, que mostra que dos punts superen els nivells d'arsènic recomanats. Per aquest motiu s'ha realitzat un mostreig complementari amb 7 anàlisis suplementàries per contrastar aquests resultats, si veu l'afectació. Quan es disposi dels resultats s'informarà immediatament.

Pel que fa als altres metalls pesants analitzats (cadmi, níquel, plom, zinc, mercuri, crom, tal·li) es troben tots sota els nivells recomanats, excepte una mostra de plom que no està influenciada per l'impacte del forn incinerador.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra de Salut per completar la resposta de la Sra. ministra d'Agricultura, teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, com ja he dit abans en una repregunta, el 1990 es va crear un grup de treball a l'OMS, i va arribar a la conclusió que el 90% dels casos d'exposició humana a les dioxines, doncs, a partir de la contaminació ambiental era el resultat de la ingestió d'aliments, i el 80% dels quals es troben als aliments d'origen animal, essent aquesta la principal via de transmissió. Doncs, fet que ha dut a considerar aquests aliments, també, i en alguns casos el sòl, com a principals fonts potencials de dioxines.

Doncs, atenent a aquests estudis avalats per l'OMS, tenim en curs un estudi per avaluar el risc d'ingesta de dioxines per part de la població d'Andorra, mitjançant l'anàlisi de diferents grups d'aliments i productes alimentaris destinats al consum humà, basat en l'estudi elaborat pel Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya que ha recentment presentat el congrés sobre dioxines celebrat a Barcelona. S'ha agafat l'estudi de Catalunya atès que els nostres hàbits alimentaris són similars als dels catalans.

A més, immediatament, es començarà un estudi d'avaluació del risc per a la salut que han pogut comportar les emissions del forn incinerador.

Arrel de les converses mantingudes amb el director regional de l'OMS a Europa el doctor Danson, la propera setmana tindrem entre nosaltres un expert d'aquesta organització en temes de vigilància ambiental. Professional, doncs, que ajudarà als tècnics del grup de treball interministerial referenciat en l'informe de data 21 d'octubre del 2002, per desenvolupar aquest estudi.

Altrament i com a resultat de les reunions del grup de treball interministerial amb responsables de la direcció general d'alimentació del Ministeri d'Agricultura de França, s'integrarà a Andorra amb els estudis d'impacte sobre la salut a l'entorn dels forns incineradors que s'està iniciant a França per l'Institut de la Veille Sanitaire i per encàrrec del Ministère de la Santé.

Amb l'objectiu de tenir un indicador de càrrega per dioxines, furans i altres contaminants tipus dioxines en la població general, es realitzarà també un estudi dels nivells d'aquests contaminants en la llet materna.

Aquests tipus d'estudis realitzats periòdicament permeten conèixer l'evolució dels nivells de dioxines en el propi país, i alhora poder-los comparar amb els països del nostre entorn.

Finalment, és evident que en aplicació de la normativa vigent es continuarà aplicant el pla de vigilància dels productes agroalimentaris destinats al consum humà, mitjançant mostres biològiques, les carns, les llets, etc, conjuntament entre el Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient i el Ministeri de Salut i Benestar. I així mateix s'inclourà dins el previst en el sistema nacional de vigilància de la salut pública que ja tenim treballant, la vigilància dels problemes de salut relacionats amb l'entorn, que és el que anomenem l'epidemiologia ambiental.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López vol replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, miri, és per replicar i per repreguntar.

En primer lloc, per replicar dient que la pregunta era molt concreta. Feia referència a

controls d'emissions. Per tant, el 95% de la resposta no tenia res a veure.

També per replicar en el sentit que la Sra. ministra de Medi Ambient ha dit una inexactitud. Vostè em diu que la resposta escrita a la pregunta que jo vaig formular em deia que el Govern estava realitzant un estudi d'emissions, si això no és així! En aquella resposta vostè el que deia és que el Govern ja havia realitzat un estudi sobre el plomall, i en cap moment parlava vostè, en cap moment se'm deia en aquella resposta que està publicada, i per tant tothom pot consultar-la, que el Govern estava realitzant un estudi d'emissions.

Ara voldria fer algunes repreguntes en relació a aquest tema, i ara que sabem que el Govern ja ha realitzat un estudi d'emissions, de productes contaminants del forn, voldria que la Sra. ministra ens expliqués quan va prendre el Govern aquesta decisió de realitzar l'estudi? Quan es va realitzar aquest estudi sobre dioxines i furans? Efectivament, quina empresa va realitzar-lo? Quan el Govern va conèixer els resultats? I si en aquell mateix estudi van realitzar-se mesures d'altres contaminants com metalls pesants?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, bé, ara hauria de consultar l'informe per saber exactament quan es va decidir de saber, doncs, quina era la concentració de dioxines i furans, diguéssim, sortides de plomalls del forn, aquests 111 nanograms.

D'altra banda la mesura de metalls pesants i altres productes contaminants encara no la tenim, per tant això vol dir que s'ha fet durant aquests... no sé quants dies fa, però no en deu fer massa tampoc, però encara no tenim les dades. Donar-li les dades concretes, si vol ja les donaré quan ho consulti. Ja les hi donaré.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

No una altra pregunta, la mateixa pregunta. Miri, vostè si no sap... si no pot contestar perquè no ho sap, si us plau, m'ho diu. Jo li pregunto diferents coses. Quan, en quin moment el Govern va decidir encomanar aquest estudi d'emissions? Quan es van realitzar aquests controls? Quina empresa va realitzar-los? Quan va conèixer el Govern els resultats, si va ser el dia 20 d'octubre, el dia 19, el dia 18, el dia 15, el dia 15 de juliol, que no ho sabem...

El Sr. síndic general:

Si us plau...

El Sr. Esteve López:

Aquesta és la pregunta que vostè no m'ha contestat.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra d'Agricultura teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, bé, donada la repregunta, i amb dates tan concretes jo, evidentment, no vull fer cap error i tampoc és que en aquest moment no sé dir-li, doncs, hagués estat molt bé que les hagués formulat per escrit, i jo en aquest moment li hagués pogut respondre exactament les dates concretes. Com que no les tinc, doncs, si vostè té la paciència de poder esperar, jo demà mateix li puc respondre tot el que m'està demanant.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Jaume Bartumeu heu demanat la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

És per un punt d'ordre, Sr. síndic.

No és admissible -i el nostre grup parlamentari no admet, i formula la queixa més ferma a la Sindicatura- de què un ministre es permeti dir a un conseller general en l'exercici de la seva missió de control, com ha de formular les preguntes i per quin procediment ho ha de fer.

(Se sent una veu)

El Sr. síndic general:

... Sí, espereu si us plau.

Hi haurà una repregunta del Sr. Esteve López...

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies.

Jo volia precisar el que ha dit el Sr. Bartumeu que no és el Govern ni la ministra que ha de dir com s'han de fer, però, ho ha dit en condicional.

Les dades que no coneixem en aquest moment en aquesta Sala, les hem de compulsar i hem de buscar els documents per donar-los-hi. Es poden fer per la via d'una pregunta si es vol, i si no per l'oferiment de la pròpia ministra, d'entregar-li les dades demà, tant si hi ha pregunta com si no. Això és el que ha dit la Sra. Olga Adellach, i em sembla que és correcte i no conculca cap dret del grup parlamentari de ningú.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern, gràcies, però és cert que les preguntes és el conseller general el que les formula, i té l'opció de demanar que la pregunta sigui escrita... amb resposta escrita o amb resposta oral tal com ha dit el Sr. Bartumeu.

Si us plau, si us plau... per ordre heu demanat, em sembla, Sr. Bartumeu, la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Segueixo en el mateix punt tot i que em dono àmpliament satisfet amb la contesta del Sr. síndic, però amplio la meua queixa a les manifestacions del cap de Govern, perquè el cap de Govern aquí s'ha de limitar a contestar les preguntes i no a fer interpretacions del Reglament que no corresponen al Sr. cap de Govern sinó al Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, si us plau, deixariem aquest tema per tancat en aquestes declaracions que s'han fet i passariem a la formulació de repreguntes.

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic...

El Sr. síndic general:

Sí... Perdoneu Sr. Martí, havia demanat prèviament la paraula el Sr. Esteve López.

A continuació li donaré a vostè.

El Sr. Esteve López:

La repregunta també és molt concreta: per què no s'ha inclòs com annex en l'informe global sobre les dioxines del 21 d'octubre els resultats de l'analítica que té Govern que demostren que hi havia una contaminació, una emissió de dioxines, mil cent vegades superior a la màxima legalment autoritzada a Europa?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

La Sra. Olga Adellach:

A veure si ho he entès bé.

És a dir, per què no s'ha inclòs en aquest informe final el fet de...?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Esteve López ho podeu aclarir.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, Sra. ministra, aquest és l'informe que el Govern va passar als grups parlamentaris. És un informe, més o menys, d'unes vuit o deu pàgines i, després, hi ha unes dos-centes més - no les he contat - amb annex. En els diferents annexes consten diferents estudis.

La pregunta que li faig és: per quin motiu, per quina raó no consta com annex les mesures que es van fer d'emissions de dioxines i furans al forn incinerador? Seria molt interessant i molt útil poder saber, i poder conèixer, i poder veure quina empresa les ha fet. D'aquesta manera no caldria que vostè fes exercicis de memòria. Ho tindríem ja en annex en la pròpia documentació que vostè ens aporta.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra si vol contestar?

La Sra. Olga Adellach:

Sí.

Bé, no sabia que no hi constés, en tot cas sí que és un error que no s'hagi afegit aquest informe, doncs, amb els annexes que acompanyen l'informe sobre les dioxines.

En tot cas, doncs, veurem amb els tècnics i veurem quin error hi ha hagut, doncs, si no s'ha annexat.

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí havíeu demanat la paraula?...

Sr. Patrick García havíeu demanat la paraula per formular una repregunta?... Ja està.

Alguna altra repregunta si us plau?

Sí, Sra. Olga Forné.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

Jo voldria saber si previ a l'informe que data d'octubre, i que s'està mencionant en aquesta Cambra, el Govern disposava d'algun altre informe tècnic de resultats de pol·lució atmosfèrica?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra d'Agricultura si vol contestar?

La Sra. Olga Adellach:

S'està fent una campanya per analitzar quina és la contaminació atmosfèrica, per exemple, doncs, en el nucli d'Andorra la Vella, i no pel que fa a les dioxines sinó pel que fa, per exemple, al trànsit de vehicles o calefaccions.

Es va fer una campanya durant els mesos de primavera i estiu, es va fer una primera campanya i ara se n'ha de fer una altra per poder valorar, doncs, els resultats.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sra. Olga Forné.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

Però... és que em sento obligada a reformular-la, l'únic que intentaré expressar-me d'una altra manera.

En concret i previ al mes d'octubre, el Govern disposava, sí o no, d'un informe sobre la pol·lució atmosfèrica?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra?...

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Bé, jo voldria contestar per una raó perquè com que la pregunta és tan genèrica. A veure... de pol·lució atmosfèrica n'hi ha de tota mena, i hi havia hagut un moment en què treballava un camió de mesures -i encara en pre- d'aquestes en tenim, és clar que sí, ja s'han pres mesures, això sí... però, va molts anys enrera i des d'ara... des d'ara cap enrera en molt temps, sí que teníem aquestes mesures. És clar que sí. Però, el camió aquest no mesura dioxines, això que quedi clar. Són mesures de pol·lució atmosfèrica, com vostè ha dit, que bàsicament suposo que quan es va adquirir va ser sobretot pensant en el que ha dit la ministra: la circulació de vehicles, la combustió d'hidrocarburs pel carrer i les calefaccions també.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Joan Monegal havíeu demanat la paraula.

Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, si us plau.

La meua pregunta -ja que s'ha referit a estudis complementaris- és si endemés dels estudis sobre molsa, sòl, etc, hi ha estudis de contaminació de l'aigua?

El Sr. síndic general:

Contesta pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, hi ha una mostra realitzada, però no per nosaltres sinó pel Comú d'Andorra la Vella, que mostra que l'aigua està en correcte estat de salut i, en aquest cas, sobre el tema de dioxines.

El Sr. síndic general:

Sr. Patrick García havíeu demanat la paraula.

El Sr. Patrick García:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Referent a la contesta que ha tingut el cap de Govern amb les emissions del camió que ha agafat mesures aquests últims anys, em semblaria recordar que alguns consellers d'aquest Parlament ja havien formulat aquesta pregunta, i no se'ns havia contestat fins el dia d'avui, i fins el dia d'avui se'ns donava evasives i, avui se'ns ha reconegut que hi havien dades de mesures preses per aquest camió, i si no recordo malament l'últim conseller en demanar-ho va ser el Sr. Jordi Mas.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern si vol contestar?

El Sr. cap de Govern:

Les dades que hi podien haver i que hi hagin hagut eren en la mateixa línia de sempre, i es referien al que aquell camió controlava, és a dir, l'emissió de la combustió d'hidrocarburs a la zona, sobretot, de carretera, que és allà on estava realitzant aquest camió. I en cap moment van ser alarmants, em sembla a mi, i en cap moment el Govern es va alarmar perquè no va tenir constància de què hi hagués motiu d'alarma sobre aquestes mesures del camió. Per això li puc contestar així.

No sé a què es refereix vostè quan vam contestar amb evasives, segons vostè. No recordo haver contestat amb evasives, però... en fi...

En tot cas, les dades aquestes si estan al Govern poden estar a l'abast de tothom.

El Sr. Patrick García:

Doncs, els consellers no les tenim...

El Sr. síndic general:

Sr. García, si us plau... Sr. Patrick García si us plau teniu la paraula per formular una repregunta.

Teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Perdoni Sr. síndic. Gràcies.

Justament els consellers les vam demanar, i no les tenim aquestes dades. I, si no les tenim nosaltres, els ciutadans d'Andorra tampoc les tenen.

I com que malauradament, últimament ens esteu dient moltes mentides en tot aquest tema, doncs, estem una mica preocupats, i ens agradaria que em donéssiu més dades.

El Sr. síndic general:

Formuleu la repregunta si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Sr. síndic...

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

A veure, jo... si hem d'arribar al nivell de dir que estem formulant moltes mentides, li demanaria a vostè si s'ha pensat ben bé això que ha dit abans de dir-ho...

A veure, jo no crec que estem dient moltes mentides aquí, ni en cap moment.

En tot cas, no és la intenció de dir mentides per part del Govern, i em sembla que el seu qualificatiu no correspon a un debat parlamentari.

Però, si no hem enviat les dades, havent dit que les enviaríem, les enviarem... ja li garantitzo.

El Sr. síndic general:

Si us plau, guardem la cortesia parlamentària.

Té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu...

El Sr. Jaume Bartumeu:

És per fer una altra moció d'ordre perquè la policia de la sessió la té el Sr. síndic i no el Sr.

cap de Govern, i qui ha de dir si correspon o no correspon a la cortesia parlamentària, Sr. síndic, sou vós i no el Sr. cap de Govern que repetidament vol portar tots els papers de les institucions andorranes.

El Sr. cap de Govern:

Sr. síndic per al·lusions.

El Sr. síndic general:

Si us plau... si us plau, Sr. cap de Govern, Sr. Antoni Martí...

Sr. Antoni Martí voleu formular una repregunta?

El Sr. Antoni Martí:

Sr. síndic, en tot cas, la intervenció del president del grup parlamentari es farà al final perquè penso que aquest tema és suficientment important perquè els consellers s'expressin amb tota llibertat, però al final faré el comentari de l'incompliment greu de part de les files socialistes en la Junta de Presidents...

El Sr. síndic general:

Si us plau...

El Sr. Antoni Martí:

Però en tot cas més tard...

El Sr. síndic general:

Si us plau... no hi ha cap inconvenient a aquest respecte.

Per al·lusions Sr. cap de Govern?

El Sr. cap de Govern:

Lamento i m'excuso d'haver donat a entendre que jo volia fer l'ordre de res.

Jo, per al·lusions, he contestat a una al·lusió que se m'ha fet a mi -a la meva persona-, i a nosaltres -al grup del Govern- dient-nos que havíem dit moltes mentides.

Em sembla que per al·lusions tindrè dret sempre a replicar a qualsevol conseller que digui aquest fet.

El que passa és que no he dit per al·lusions... Me n'excuso, i vull que entengui, Sr. síndic, que no he volgut, en cap moment, substituir-lo a

vostè sinó demanar el dret de contesta d'una paraula, per a mi, desplaçada.

Crec que tinc el dret a dir-ho malgrat que sóc aquí convidat i he d'escoltar qualsevol cosa que es pugui dir en ús de la llibertat total i absoluta que tenen els senyors consellers de dir el que pensin.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Sr. Esteve López voleu formular una repregunta?

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

A la pàgina 1, a la primera pàgina de l'informe sobre les dioxines a Andorra, que ens va lliurar el president del grup parlamentari ara fa uns dies, podem llegir que: "El valor trobat de 111 nanograms per metre cúbic de dioxines resulta coherent atesa la tecnologia de tractament de fums utilitzada en aquesta instal·lació" -he citat textualment.

La pregunta que formulo al Govern és la següent: era conscient el Govern que, atesa la tecnologia de tractament de fums utilitzada en aquesta instal·lació, els valors d'emissió de dioxines podien superar en mil cent vegades els valors establerts a Europa amb caràcter general pels forns incineradors?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern no era conscient de què hi podien haver aquests nivells... De cap manera! I, per això quan es va tenir la consciència de què era així, tot i que una vegada més, mil vegades una quantitat de mesura és allò que fixa des de només fa dos anys la Unió Europea. Abans no hi era aquesta mesura.

És a dir, que el que el forn hagués fet fins a l'any 2000, encara que fos mil vegades més no estava donat com aquesta directiva.

No obstant al tenir la certesa, aquesta setmana, de què hi havia aquest excés, es van accelerar tots els tràmits que estaven en curs des de feia força temps per fer possible el tancament del forn en tots els aspectes inclòs el trasllat de les escombraries, de seguida, fora d'Andorra perquè si no es pogués continuar aquest trasllat que ha començat avui, ens trobaríem en què l'acumulació de productes en llocs inadequats podria provocar danys a la natura tant o més dolents que els que podia provocar aquesta sortida del fum del plomall en aquestes quantitats per sobre de les admeses.

A partir d'aquí, el nou forn que es posarà... que s'instal·larà haurà de complir escrupolosament, no solament la directiva 2003 que s'aplicarà des del primer de gener, i que és la mateixa directiva que s'aplicarà en el forn, per exemple dels Pirineus Orientals -que s'està acabant, està a punt d'obrir-se a prova-, sinó que el forn haurà de complir les directives del 2006, les expectatives de directiva, les recomanacions per més endavant.

Per tant, certament, no es podrà tornar a reproduir el fet de què el forn tenia vint anys. Durant la seva vida es van crear directives sobre dioxina que no existien, i en el moment que es van crear segur que ja estava desfasat. El que no pot saber ningú... el que no podem saber és quina situació tenia abans perquè no hi havia altres anàlisis.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López havíeu demanat la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Si ho he entès bé, Sr. cap de Govern, ens diu que el Govern no tenia consciència de què podria haver-hi aquests nivells de contaminació... ho he entès bé, veritat?

(Se sent una veu de fons)

El Sr. síndic general:

Si us plau Sr. cap de Govern.

El Sr. Esteve López:

... Des de l'oposició, ja des de l'any 1998, s'ha vingut demanant al Govern en aquesta Sala, que es fessin controls de dioxines i furans perquè sempre sospitàvem que els nivells d'emissió

d'aquests contaminants podien ser realment molt elevats.

Des dels grups ecologistes d'Andorra s'ha demanat reiteradament que es fessin aquestes anàlisis.

I jo li pregunto per què ha trigat fins ara -suposo que deu ser el mes de setembre o octubre. La data no la sabem... o juliol o agost perquè la Sra. ministra no ens ha pogut precisar el moment en què es va demanar-... per què s'ha trigat fins ara a realitzar aquestes analítiques que malauradament han donat aquests resultats tan espectaculars?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Miri, no li puc dir per quin motiu vam tardar a fer-ho, segons vostè. El que li puc dir és que nosaltres hem fet el que no s'havia fet mai: hem fet el necessari: acabar amb un forn que, ja, quan es va fer no complia les directives actuals de la Unió Europea, complia segurament les de llavors.

I, a part d'això també hem de dir que no ens vam quedar parats de mans -com s'ha dit alguna vegada o ho hem rebut en alguna carta-dient que no s'havia fet res o que no es feia res, en un sentit que en el moment que... el primer que vam fer important, abans de poder decidir el tancament del forn, va ser ja, a l'any 1997 i 1998, fer la tria prèvia de vidre que era una realització imprescindible tal com ens van dir els tècnics en aquell moment per evitar que hi pogués haver emanacions més dolentes per mala combustió del forn, perquè la combustió del forn era la causant. La mala combustió d'aquest forn era la causant de l'augment de dioxines i d'altres... i del possible augment de qualsevol mena d'emissió indeguda, no solament la inexistència de filtres adequats; hi havien uns filtres que es van posar a l'any 1988 i que va resultar que eren bons per algunes coses però dolents per altres. Això ho hem sabut ara nosaltres -no ho sabíem.

Però, sí que vam fer el que creïem, i el que els tècnics ens deien que s'havia de fer per millorar la combustió del forn, i la primera cosa que es va fer era això: eliminar la major part del vidre

que es cremava junt, a dins del forn i que feia reduir la temperatura del forn de combustió, moltíssim, amb un resultat que havíem dit anecdòticament que allò semblava una torradora d'escombraries més que un forn incinerador, en algun moment. I, això va ser un resultat que durant un temps va baixar... és a dir, va augmentar la bona combustió del forn i, allò donava aparentment el temps suficient per fer els estudis -que no són fàcils- per fer una adjudicació...

El Sr. síndic general:

Voleu concloure, si us plau, Sr. cap de Govern?

S'està allargant.

El Sr. cap de Govern:

Perdoni, Sr. síndic, té raó.

Adjudicacions, s'havia pensat fer-ne abans i no es van fer, van quedar desertes abans del nostre Govern i no s'havien arribat a fer mai.

Nosaltres ara ho hem fet en funció dels informes que tenim, i tirem endavant... -Sr. Dallerès com dic aquesta frase feta- tirem endavant la solució d'aquest tema a partir d'ara, i a partir d'ahir, i abans d'ahir ja no hi havia emanacions de fum al forn.

És veritat, podem discutir llargament el perquè no es va fer abans? I, per què no es va fer? Quants no ho havien fet mai abans de nosaltres?... Per tant, a veure... nosaltres pensem que el que ha estat positiu ara és poder-ho fer d'una vegada, ja.

Gràcies Sr. síndic, i perdoni...

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí havia demanat la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

Miri! Miraré de complimentar escrupolosament el que vam pactar en Junta de Presidents, i no aniré més lluny del minut que se m'atorga.

Per acord de tots els presidents dels grups parlamentaris, és veritat que s'ha tancat el forn. Això és una bona notícia. És veritat que en aquesta Sala s'està fent política i és el lloc de fer-la, i s'està acusant durament, i de vegades amb termes, jo penso, inadequats, però, en tot cas, el president del grup parlamentari i els

consellers del Grup Parlamentari Lliberal, en aquests moments i independentment que cadascú pugui fer judicis d'intencions, el que preocupa més i per això demano, Sr. cap de Govern, la següent pregunta és... ens consta que tant la ministra d'Agricultura com la ministra de Sanitat, en aquests moments -moments complicats-, han tingut reunions amb els veïns de les zones afectades, i la meua pregunta seria: aquestes reunions ja s'han fet amb tots els veïns? Es continuaran fent? I, amb quant temps pensa que el Govern haurà donat totes les explicacions necessàries a la ciutadania i, sobretot a les persones afectades?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra d'Agricultura teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aquestes reunions s'han fet en el decurs de dimarts i dimecres d'aquesta setmana, i ara mateix, doncs, hi ha persones que després de la reunió, doncs, s'adrecen als ministeris tant de Salut com d'Agricultura per demanar la informació que s'escaigui però, sí que s'han fet reunions amb tots els ramaders de les zones afectades. S'han fet reunions també amb els veïns de la zona i, s'han fet reunions amb els industrials, així com el primer dia es va anunciar el tancament del forn incinerador als empleats del forn.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López havíeu demanat la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria saber si el Govern pot precisar la data aproximada en la qual l'opinió pública i els consellers podrem saber quins són els resultats de l'analítica de metalls pesants i altres productes contaminants que s'emetien per les xemeneies del forn?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Em sembla que estem en mesura per dir-li quina data, perquè als tècnics se'ls hi encomana amb la major urgència però les analítiques tenen una durada llarga segons els casos. El que sí també fem, és que a partir d'ara que estem, diguem a dia zero -des de fa dos dies- el que ens permeten aquestes analítiques quan arribin, siguin de la data que sigui, ens permetran avaluar l'evolució de la situació des del moment en què s'ha parat el forn i molt més encara -de manera molt més important- a partir del moment en què s'obri el nou forn perquè caldrà tenir un balanç de situació al final del forn vell durant el funcionament del forn vell, al final i al moment de començar el nou, i això és el que ara accelerarem *inclús* les diferents mesures durant tot el temps que es construeixi però, ja, amb una altra perspectiva. Amb la perspectiva de veure que les coses es facin bé a partir d'ara, i sobretot que quan es comenci el nou forn amb la comissió de seguiment que es farà -que no existia- i amb totes les millores que s'hauran aportat fins i tot, potser, durant la construcció, que es poden aportar millores encara, segurament, esperem que el forn que comenci, deixarà de ser, ja, un problema per ningú, i serà com tots els forns actuals que s'estan construint sense parar a tota Europa, -perquè no hi ha alternatives en molts països igual que a Andorra- i que sigui un forn com ha de ser pel contracte i per la proposta que es va fer de la darrera degeneració.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí havíeu demanat la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Lliberal li és de molt interès tornar a preguntar el d'abans.

És veritat, Sra. ministra d'Agricultura, el que vostè m'ha contestat de què s'ha reunit amb ramaders. Suposo que s'han fet les gestions oportunes a les zones urbanitzades que no se n'ha parlat. S'agafaran les mesures, entenc, oportunes, però, li demanaria al Sr. cap de Govern quina és... tot i dient-ho clarament de què hi haurà moments, segurament, en què la ciutadania... a veure qui té més o menys responsabilitat en aquest moment, i vostè està assumint la responsabilitat d'afrontar el tema i

afrontar-lo informant. Quines mesures, encara que no s'hagin dit, està pensant el seu govern de posar en marxa o de posar de tal manera, vaja! Que es pugui informar encara més degudament a la ciutadania.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres seguirem informant cada vegada que arribin dades que puguin ser d'interès per les persones veïnes i pels afectats perquè el balanç que s'ha de fer no solament és dels veïns sinó de les persones que hagin pogut rebre, per consumir productes fets per les famílies que hi ha allà.

A més a més d'això, el que ja es farà immediatament de seguida que els propietaris ho permetin, és canviar-los-hi la terra que s'hagi de canviar segons els informes, en els llocs que sigui preferible canviar la terra. Hi ha molts llocs en què només es diu que caldria segar l'herba. Si els tècnics ens aconsellen de tenir una actuació més intensa per la terra i per quedar definitivament resolt el tema, ho farem i, a més a més, la setmana propera a partir del dilluns o el dimarts -em sembla que ja ho hem dit abans- tindrem aquí a Andorra experts per seguir i avaluar la manera com està plantejada la construcció del nou forn i perquè ens puguin certificar, tal com ja ens han fet anteriorment altres tècnics, però per una més acurada certesa d'aquesta inversió importantíssima i que ha de ser sense possibilitat d'error la construcció del nou forn. Això espero que ho podrem fer durant la setmana que ve i espero que també podrem, naturalment, passar la llei quan correspongui, no? que serà tan aviat com puguem.

A part d'això com vaig dir ahir, però ho confirmo avui, es va posar aquest matí... -ha estat una mica complicat al principi per entrar a la pàgina web d'Andorra- la informació a Internet. Llavors, tota la informació que ara hi ha sobre aquest tema excepte algunes fotocòpies d'aquest informe que s'han d'escanejar de l'original, i no ho hem pogut fer avui perquè és un informe bastant dens, i tot el que vagi arribant ho penjarem -com diuen els tècnics d'aquest tema-, ho posarem a Internet a

la mateixa pàgina perquè tothom ho pugui veure amb uns epígrafs clars...

El Sr. síndic general:

Voleu concloure, si us plau, Sr. cap de Govern?

El Sr. cap de Govern:

Aquesta informació estarà a Internet des de... avui ja està a Internet, i s'anirà afegint tot el que arribi.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez havíeu demanat la paraula?

El Sr. Francesc Rodríguez:

Sí.

Com a complement de la pregunta que ha posat -la primera-, el Sr. Martí, de la resposta subsegüent de la ministra, és cert que en una o en diverses de les reunions que es van fer abans d'ahir al vespre es va comunicar als veïns -reunions col·lectives- que la setmana vinent es tindria una reunió personalitzada amb cada un d'ells? O és només el que heu dit vós abans, amb els que ho demanessin per tractar algun tema particular?

En el cas de què fos la primera, la resposta, quins temes es pensaven tractar amb cada una d'aquestes famílies... no sé si és veritat, eh? És una informació que ha arribat, i val la pena aclarir-ho... penso.

El Sr. síndic general:

Sí, té la paraula la Sra. ministra de Salut per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Sí, Respecte a les reunions... a veure... És evident que a les reunions amb els pagesos - doncs, pel tema que fa als terrenys- es va dir que el departament d'Agricultura ja es posaria en contacte amb ells. Però, pel que fa a Salut i que, penso, que és de les coses que més preocupen i, evidentment, així és, no? malauradament... doncs, el que sí vam dir que des del departament de Salut, com ja ens arribarà aquest expert la setmana que ve que iniciarem aquest estudi, i que llavors s'hauria de mirar cas per cas, i quins són els grups de risc

que considerem, degut a l'exposició de l'emissió del forn incinerador, doncs, que ja els avisaríem amb breus terminis de temps però, no recordo si vam dir la setmana que ve, però, que un cop tinguéssim fets els grups, doncs, que ja ens posaríem en contacte.

I, el que si mateix... a veure, tant la ministra d'Agricultura i Medi Ambient com jo mateixa, com que estàvem acompanyades per la directora de Medi Ambient, la directora d'Agricultura, i jo anava acompanyada de la cap de l'àrea de vigilància epidemiològica i del cap de l'àrea d'aliments i nutrició, vam dir que per qualsevol dubte o informació complementària d'alguna cosa que no haguessin demanat a l'entorn de la reunió que es possessin en contacte amb ells perquè estaven a la seva disposició per clarificar qualsevol cosa que en l'entorn de les reunions no hagués quedat clar.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu havíeu demanat la paraula...

Sí, Sr. Esteve López?

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri! parlant de la salut de les persones que, sense dubte, segur... ben segur és el més important, li volia fer una pregunta en relació a les revisions mèdiques que s'han efectuat als treballadors del forn incinerador. La pregunta és en relació a què segons informacions que van sortir a la premsa durant el mes d'abril, doncs, s'hauria dit que en una reunió amb l'APAAG que de forma imminent tots els treballadors del forn començarien a passar revisions mèdiques en les quals s'inclourien controls sobre nivells de dioxines.

Voldria saber si aquestes revisions ja s'han efectuat, i si s'han efectuat amb quins resultats?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura.

La Sra. Olga Adellach:

Efectivament aquestes persones que treballen al forn se'ls hi ha fet les revisions, però en concret, doncs, no sabria dir-li en aquest moment si se'ls hi ha fet els informes sobre dioxines, però, en

qualsevol cas, és una cosa que a partir d'ara i donades les dades ja se'ls hi ha comunicat que es faria un informe exhaustiu a aquestes persones.

El Sr. síndic general:

Sí, si us plau... si us plau... si us plau...

Alguna altra repregunta?

Cap altra repregunta?

Sí, Sr. Joan Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Tornant a la pregunta anterior sobre les analítiques de l'aigua, m'agradaria que la ministra ens concretés on s'han efectuat les analítiques? En quines captacions?

El Sr. síndic general:

Sí us plau... si us plau...

Sr. Monegal ha acabat la seva pregunta?

El Sr. Joan Monegal:

Sí.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern.

La Sra. Olga Adellach:

És una analítica que va fer el Comú d'Andorra igual que en va fer d'altres i també les tenia, doncs, molt abans i de fet, doncs, jo ara en aquest moment, hauria que tenir els informes aquí davant per dir-li en quina captació, però, si vol demà mateix jo li puc dir on es va fer aquesta analítica d'aigua.

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí havíeu demanat la paraula.

(Hi ha un silenci)

... Perdó, Sr. Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, gràcies.

Mireu, en l'annex que ens hauria de fer arribar d'abans de la intervenció, li agrairia que si té

aquestes analítiques les adjuntés també, i d'aquesta manera, doncs, en gaudiríem.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Antoni Martí.

El Sr. Antoni Martí:

Sí, entenem, doncs, que s'ha acabat aquest punt de l'ordre del dia. El que havia dit abans...

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí si us plau...

(Se sent riure)

Formuleu una repregunta i, si us plau, en tot cas, ho decidiré jo que és a qui correspon.

Sr. Antoni Martí, si us plau...

El Sr. Antoni Martí:

Perdoni Sr. síndic però he dit abans en la meva intervenció que esperaria que s'acabés el debat en nom del president de grup parlamentari per contestar...

El Sr. síndic general:

Doncs, espereu, si us plau...

El Sr. Antoni Martí:

... I, entenia que s'havia acabat... Perdó.

El Sr. síndic general:

Si us plau Sr. Antoni Martí...

Alguna repregunta, abans?

Cap repregunta?

Doncs, Sr. Antoni Martí, teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

És el que m'havia semblat que havia passat, no?... que s'havia acabat.

Miri, simplement Sr. síndic i sobretot Sr. Jaume Bartumeu i Sr. Esteve López, el Grup Parlamentari Lliberal ha esperat que s'acabés de fer, doncs -com deia abans- aquest punt de l'ordre del dia perquè ens sembla a tots plegats que una intervenció almenys del president en els termes que farem a continuació, hagués

pogut estar interpretada, si no es fa al final, com si el Grup Parlamentari Lliberal no volgués que es parlés del forn, i és tot el contrari, se n'ha de parlar en aquesta Cambra.

Però, no deixo de dir, ja que el Sr. Bartumeu fa manifestacions, i dóna lliçons gairebé a tothom en aquesta Sala, que ha estat el primer en incomplir el que va passar en la Junta de Presidents en la qual es va dir molt clarament com estava el debat i, també, em sap greu que el secretari de la Sindicatura del Grup Socialdemòcrata -Sr. Esteve López- sabedor, també, de què solament es podia formular una pregunta en formuli sis de sobte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Primer. El president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata es guardarà molt de donar lliçons perquè aquesta Sala, en una i altra situació geogràfica ja està plena de professors, i jo cada dia aprenc coses... però, jo, de lliçons no en dono, el que passa és que segons de qui tampoc n'accepto.

La situació és la següent: el president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata s'ha limitat, utilitzant el Reglament, a aixecar uns punts d'ordre, i els assumeix el Sr. síndic... és tot.

La interpretació que fa vostè d'acords no públics ni compartits del tot per la Junta de Presidents -el dia que hi hagi Junta de Presidents, si vol la discutirem- i, a més a més, després ja l'explicarem públicament. Però, crec que vostè pren per acords de la Junta de Presidents els seus desitjos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

... Si us plau...

Sr. López havia estat al·ludit abans?

El Sr. Esteve López:

Sí, per al·lusions.

Sr. Martí, vostè suposo que com a president del Grup Lliberal, si em diu que només es pot fer

una repregunta, em podrà explicar per què en l'última pregunta que ha fet al Sr. Forné li n'ha fet tres de juntes?

El Sr. síndic general:

Si us plau...

Per fer un aclariment reglamentari els consellers tenen dret a formular tantes repreguntes com ho creguin convenient i no una sola.

Sr. Antoni Martí si teniu alguna cosa a dir respecte al que s'ha preguntat...

El Sr. Antoni Martí:

Sí, si se'm permet, Sr. síndic, seré extremadament breu.

Em ratifico amb tot el que es va dir a la Junta de Presidents i no vull, aquí, utilitzar companys que vertaderament han complimentat el Reglament. El Sr. Jordi Mas sap ben bé que el que estic dient és la veritat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé.

Acabat aquest punt de l'ordre del dia passarem a la número 11...

(Se sent riure)

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 15 d'octubre del 2002, relativa a les declaracions del Portaveu de Govern en les rodes de premsa setmanal.

Fou registrada amb el número 1026-A i publicada en el Butlletí número 55/2002 del 15 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament la pregunta que vam formular es deriva de la situació que ens limitàvem a constatar i que tampoc ens permetíem de

criticar, que havíem pogut comprovar que en les compareixences setmanals que fa el ministre Portaveu en legítim, i jo diria positiu, exercici de la seva missió de Portaveu del Govern, tot sovint el calendari i l'actualitat política el porta a haver de respondre preguntes o, fins i tot, a formular-se preguntes i respostes ell mateix en relació a manifestacions que s'han fet en la roda de premsa del vespre anterior des del Partit Socialdemòcrata.

No hi hauria res a dir si no fos que reiteradament hem comprovat que el ministre, sovint, fa referència en les seves manifestacions a qüestions que efectivament es van dir en les rodes de premsa en les quals participem nosaltres, però que no han aparegut als mitjans de comunicació, ni públics ni privats.

Per tant, la conclusió -el ministre ens dirà si és precipitada o encertada- a la qual hem arribat, és que el ministre té accés a les gravacions de les nostres rodes de premsa i, per tant, també pels indicis que tenim nosaltres afirmem que el ministre té accés -el ministre o els seus col·laboradors, perquè ja he dit en la meua exposició que el seu cap de mitjans audiovisuals no està convidat, potser l'haurem de convidar a les nostres rodes de premsa-, doncs, que la situació és saber... nosaltres pensem que s'està usant -ja per acabar, Sr. síndic-, les gravacions de la ràdio o de la televisió pública, que és de tots. I li preguntem al Govern si considera admissible que els serveis de la presidència emprin en un sentit que nosaltres, aquest sí, qualifiquem de partidista -i només aquest- els mitjans públics per a controlar i donar resposta a l'oposició.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre de la Presidència.

Teniu la paraula.

El Sr. Enric Pujal:

Bé, gràcies Sr. síndic.

... ministre de la Presidència i Turisme... no més enllà, Sr. Bartumeu, perquè avui als mitjans de comunicació vostè em donava un qualificatiu que jo no tinc al meu ministeri...

Bé, dit això estigui convençut... estiguin convençuts, senyors consellers del Partit Socialdemòcrata, de què el ministre no empra,

ni els seus col·laboradors empenen, els serveis de la televisió -de la ràdio i televisió andorrana-, ni de cap altre mitjà per accedir a una informació privilegiada.

I, a veure, vostè mateix ho ha dit Sr. Bartumeu, sap com funciona això, vostès fan roda de premsa el dimecres, nosaltres -el Govern- la fa el dijous perquè tenim sessió de Govern el dimecres, doncs, jo tinc la responsabilitat el dijous d'informar a la població andorrana de les decisions que ha pres el Govern i mentrestant, evidentment, hi ha un torn de preguntes, i en aquest torn de preguntes ja pot ser del dia abans o de la mateixa roda de premsa que els periodistes em formulen. És a dir, un periodista diu: Escolti! El Partit Socialdemòcrata ha dit... pam!..., pam!... ha dit això... i jo he de contestar... o pum!... pum!... digui-li com vulgui...

(Se sent riure)

... He de contestar, i aleshores moltes vegades la pregunta que em formula el periodista evidentment que no ha sortit en cap mitjà de comunicació.

També -com li deia- molt sovint, el dimecres quan vostès han fet la roda de premsa, els periodistes per contrastar la notícia, per veure si el portaveu del Govern fa alguna manifestació -perquè ja sap que ells ho busquen, amb tot el seu dret busquen que hi hagi una polèmica probablement entre el Partit Socialdemòcrata i en aquest cas, doncs, el Partit Lliberal o el Govern Lliberal- doncs, també em telefonen o telefonen al meu cap de gabinet per dir-li: "els socialistes... o els socialdemòcrates -perdó- han dit això, això i això...". Què en pensa el portaveu del Govern?... i m'he de manifestar, també, Sr. Bartumeu, perquè jo no m'amago mai davant de la premsa... al contrari...

(Se sent riure)

... sempre responc el que puc... moltes vegades el que puc...

Però, estigui convençut, Sr. Bartumeu, que... a veure, seria deixar malament, penso, als mitjans de comunicació d'aquest país si el Govern pogués obtenir una informació privilegiada de cap d'aquests mitjans. Estigui convençut de què no ho fem, i estigui convençut de què nosaltres quan ens pregunten, quan busca la notícia aquest periodista és quan ens assabentem i responem el que podem... moltes vegades.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Vol replicar Sr. Bartumeu?

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Replicarem dient que no, que insisteixo que la pregunta ja no li criticàvem al ministre Portaveu que exerceixi de manera brillant -li he dit jo- de portaveu d'oposició de l'oposició -com ell acaba de reconèixer.

No era això el que a nosaltres ens preocupa. A nosaltres ens preocupa que un dia de fa mesos uns consellers, diversos, entre els quals dos socialdemòcrates estiguéssim esperant l'inici d'un acte públic convocat a la Sala d'Actes del Comú d'Escaldes-Engordany i, l'acte tardés en començar perquè l'havia, d'alguna manera, de presidir el ministre de la Presidència. Nosaltres vam esperar, i quan el ministre de la Presidència va arribar venia de fer unes declaracions -ell mateix m'ho va dir- en rèplica a unes declaracions que jo havia fet, i que havien sortit, em va dir, als mitjans de comunicació. Com que eren quarts de nou del vespre encara no hi havia hagut el telenotícies i nosaltres vam arribar a la conclusió, si ho hem de creure... vostè em diu: "Cregui'm!", i jo creuré que vostè té dons endivinatòries perquè sinó malament... si no havia vist la televisió malament podia replicar les declaracions que jo havia fet a la televisió.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre de la Presidència teniu la paraula.

El Sr. Enric Pujal:

Gràcies Sr. síndic.

Jo de dons endivinatòris no en tinc... Miri! afortunadament que els tingués perquè podria endevinar el que pensa el Sr. Bartumeu, i el podria replicar més fàcilment.

Doncs, per tant, jo... a veure, aquesta situació que m'explica el Sr. Bartumeu, que jo li digués que jo ja n'havia sortit, dels mitjans de comunicació quan no havia sortit ho trobo totalment il·lògic perquè, bé, encara raono una miqueta, i els mitjans de comunicació els llegeixo i els meus assessors m'assessoren sobre els que han sortit i els que no han sortit.

Per tant, poso en dubte, Sr. Bartumeu, que jo li digués això. A més, ho poso en dubte, ho veig com una cosa bastant improbable.

De totes maneres li ratifico i li reafirmo que probablement jo li vaig dir que havia fet unes manifestacions, no ho nego pas... Per què? Doncs, perquè algun periodista havia volgut contrastar una notícia de la roda de premsa del PS. I, fins i tot, aniré més enllà perquè vostè no s'hi ha referit, però hi pensa. No fa gaires setmanes em trobava amb el seu portaveu... perdó... acabo, eh, Sr. síndic?... amb el seu portaveu, el Sr. Travesset, i en aquell moment el meu assessor em va trucar pel mòbil i em va dir: "Saps que ha dit el Sr. Travesset a la roda de premsa?" I, ell ja ho sabia perquè un periodista havia volgut contrastar una notícia, i m'ho va dir, i ens vam fer un tip de riure amb el Sr. Travesset.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Cap repregunta?

Per tant passarem al punt següent, pregunta número 12.

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 14 d'octubre del 2002, relativa al tancament dels despatxos del Servei de Policia a les parròquies.

Fou registrada amb el número 1027-A i publicada en el Butlletí número 55/2002 del 15 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Rodríguez.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

No llegiré tota l'exposició de la pregunta perquè és força llarga, només dir de manera introductòria que quan vam veure la notícia a la premsa del tancament de les oficines parroquials del Servei de Policia ens va sorprendre, i en certa manera ens va disgustar

d'alguna manera perquè pensem que aquest servei estava complint una funció social i de proximitat de la policia amb la població molt interessant, almenys pels casos que coneixem, a nivell d'evitar la comissió de delictes i que la notícia deia que... bé, de totes formes aquests agents anirien a reforçar les patrulles de seguretat ciutadana, que d'alguna manera podrien complir el mateix servei. Nosaltres pensem que aquesta funció social és més fàcil que la compleixi un servei que està permanentment a la parròquia i que coneix fins i tot a la població, que no unes patrulles que van circulant per tot Andorra i que amb tota la bona voluntat potser no podran arribar al mateix grau de realitzacions positives.

Un cop dit tot això...

La meua pregunta, Sr. síndic, de fet són tres petites preguntes. Les puc posar juntes o les he de posar d'una en una?

El Sr. síndic general:

Les podeu posar juntes...

El Sr. Francesc Rodríguez:

Bé, gràcies. És que com que s'ha comentat abans...

El Sr. síndic general:

No, les podeu posar juntes perquè és l'inici de la...

El Sr. Francesc Rodríguez:

Les preguntes sí que les llegiré.

En tot cas, demano al Sr. ministre si me les pot contestar.

Quina ha estat la combinació fortuïta d'esdeveniments o de circumstàncies, llegeixi's conjuntura, que ha portat al Govern a prendre la decisió de tancar les oficines del Servei de Policia a les parròquies?

Des de quina data és efectiva aquesta decisió?

És una mesura temporal o definitiva? En el cas que sigui temporal: fins quina data es preveu mantenir la mesura?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Interior.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, Gràcies Sr. síndic.

Bé, a principis dels anys 1980 el Servei de Policia va promoure el projecte d'obertura de les àrees locals de policia amb la intenció de, certament com vostè precisa en la part expositiva de la seva pregunta, apropar el servei al ciutadà en la mesura del possible.

L'experiència d'aquests anys ens ha demostrat que, en efecte, la sensació de proximitat des del punt de vista del ciutadà es va donar, pel que preocupa a la vista dels resultats de l'activitat de dites àrees, per l'eficàcia del servei i la real repercussió sobre l'ordre públic que ha significat el manteniment de dites àrees.

Li puc proporcionar dades estadístiques de l'activitat, àrea per àrea durant aquests darrers anys, i comprovarà que amb la manca d'efectius, encara, en el dia d'avui, que té el Servei de Policia era necessari reaccionar i establir un ordre de prioritats en quant al funcionament i l'organització del cos.

A tall d'exemple, només li enunciaré tres o quatre dades significatives d'aquestes diferents àrees. Per exemple, a nivell de denúncies l'any 2000, el mateix Servei general de policia en va rebre 1.863, de les quals 55 -és a dir el 2,9%- es van presentar, doncs, davant de l'àrea local d'Andorra la Vella, 31 -un 1,6%- a l'àrea local si ajuntéssim la Massana i Ordino i, 11 -el 0,59%- a l'àrea local d'Encamp-Canillo i 16 -un 0,80%- en l'àrea local de Sant Julià.

Per tant, això són quantitats molt baixetes que afecten la tasca que feien estrictament de despatx, no l'altra que després, també, seguidament parlarem, que és fora del despatx, i l'actuació en la mateixa parròquia.

En un país de les dimensions del nostre, doncs, la proximitat de la policia amb el ciutadà ha de valorar-se des d'una perspectiva global i diferent a la dels altres països.

La policia d'Andorra és una policia més propera al ciutadà, d'una banda, perquè les dimensions del país fan que així sigui i, d'altra, perquè el policia està molt més integrat a la societat en la que ha de treballar, essent molt més accessible i pròxim al ciutadà i podent respondre als requeriments que els efectiu en un termini molt més curt.

Contestant estrictament a la que crec que era la primera de les seves preguntes, que feia referència a la combinació fortuïta d'esdeveniments o circumstàncies que segons vostè, doncs, porta al Govern a prendre aquesta decisió, li he de dir que no són tals. No són tals per dos motius: el primer, perquè quan jo faig referència a la situació conjuntural que vostè, doncs, ha fet esment en l'enunciat de la seva pregunta, em referia més aviat no tant a aquesta combinació fortuïta d'esdeveniments sinó a una altra concepció que també és possible i admesa pel diccionari com "El conjunt dels components de la vida econòmica o político-social en un moment determinat". En tot cas jo sí que accepto, i li agraeixo aquesta nova definició que jo no coneixia i que vostè m'ha fet saber amb elegància, i que coneixem.

I l'altre motiu és que ja, doncs, aquesta pròpia decisió es va fer efectiva a partir de l'1 d'octubre d'enguany, i es basa no solament, doncs, en el criteri que li he dit abans sinó també amb criteris d'eficiència i racionalització dels mitjans disponibles i necessitat d'avaluar la idoneïtat, o no, de mantenir unes estructures que com li he dit tenien poca activitat i provocaven una manca d'efectius reals al carrer.

Quan parlo de la proximitat de la policia a Andorra, vaig més enllà de la presència d'un policia en una oficina parroquial que és, de fet, del que es tractava. Pràcticament hi havia alguns horaris que no eren els mateixos, un administratiu i el policia. Em refereixo a la presència del Servei de Policia amb patrulles o altres efectius de forma permanent en tot el territori nacional podent acudir amb promptitud i eficiència davant una situació d'emergència.

No obstant això, sí que m'agradaria que quedés clar que el Govern té en consideració les dues situacions exposades: la que hem viscut fins el moment, i la que hem d'afrontar actualment, sense perdre de vista la possibilitat propera de comptar amb efectius suficients i poder reunir les àrees locals però amb personal suficient i en plena coordinació amb la organització dels mitjans humans al servei de l'oficina central.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez voleu replicar?

El Sr. Francesc Rodríguez:

Sí.

Quan vostè m'ha fet la llista... m'ha donat la llista de denúncies formals... jo quan he parlat del servei a les parròquies, em referia sobretot a les denúncies no formals. Són aquestes les importants de cara al ciutadà i d'aquestes,estic segur, que n'hi ha moltes més a les parròquies, n'hi ha hagut moltes més de les que vostè ens deia.

Pel que veig el problema essencial és... -el que sabíem, més o menys, pel que s'havia dit a la premsa i el que havia sortit aquí en aquesta Sala des de fa un any quan el debat parlamentari-, doncs, de la manca d'efectius i d'organitzar... reorganització, perdó... del cos o dels diferents serveis.

Ja li he dit que aquesta mesura de posar tots aquests agents, doncs, en les patrulles, la trobo desencertada en el sentit de què no dic que no siguin efectives les patrulles, però la presència d'aquelles persones de forma permanent en les parròquies, penso, que és més positiva de cara al que ja us he dit abans, al coneixement que té aquesta persona de la situació particular de cada parròquia.

Mitjans disponibles? Suposo que us referiu a mitjans humans, però, suposo que també hi deu haver, potser, altres tipus de mitjans. En tot cas, en una altra pregunta ho podríem aclarir.

Jo el que voldria saber -si vostè em pot donar resposta-, he entès que era una mesura temporal... és a dir, m'hauria respost les tres primeres preguntes, però no l'última.

En el cas de què sigui temporal fins quina data es preveu mantenir la mesura? Si pot contestar-me...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Interior teniu la paraula.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, doncs, ha entès bé, doncs, que la mesura és temporal perquè si hagués estat definitiva -que hagués estat possible fruit d'aquesta reflexió que forma part d'aquest pla d'actuacions que ja vam trametre, també, a vostès- doncs, si hagués estat definitiva les primeres reunions en què haurien estat informats, haurien estat,

lògicament també, doncs, els cònsols de les set parròquies, no?

Doncs, és temporal, i la voluntat del Govern és que una vegada hi hagi aquestes... l'entrada d'aquestes noves promocions de policies, mirar si es poden tornar a reobrir, doncs, abans de finals d'any, i com a màxim a principis de l'any que ve.

Però, en tot cas, no és una decisió que estigui presa, quan s'acabi de fer tota aquesta fase amb la que estem immersos de reestructuració, reordenació i anàlisi dels recursos tant humans, sobretot, com materials també, doncs, es prendrà la decisió definitiva.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Només la repregunta.

Si ho he entès bé, amb les actuals promocions que estan en tràmit, diguem, d'accedir de forma plena al Servei de la Policia, es podrà tornar a fer efectiva l'obertura d'aquests serveis, o s'haurà d'esperar una altra promoció que entri efectivament en servei?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Interior teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No li puc contestar estrictament si és que amb la primera promoció, que crec que hi ha unes disset persones, -catorze o disset persones- que hauran de fer, doncs, el període de formació, serà suficient per poder-les tornar a obrir o no. En tot cas, ja li dic que s'està fent una reflexió profunda sobre quin tipus d'actuació s'haurà de dur en aquestes àrees, si serà convenient, si es deixen obertes obrir-les amb permanència les sis que hi havia -excepte Escaldes que no s'obriria perquè hi ha les oficines centrals-, o només hi haurà un horari especial, o s'intensificarà aquest horari juntament amb la presència de la policia, i a més l'administratiu

en temporada d'hivern o no en temporada d'hivern...

És a dir, que per això li dic que ens han ficat una miqueta com a termini finals d'any per prendre la decisió definitiva.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Casals havíeu demanat la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Només per confirmar o desmentir una informació que volta i no saps ben bé... no?

És cert que en aquest moment el salari que s'ofereix d'entrada a la policia és igual o, *inclús*, inferior al de tres o quatre anys endarrera? El salari d'accés, eh? El primer salari.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Interior teniu la paraula.

El Sr. Jordi Visent:

Gràcies Sr. síndic.

Cedeixo la paraula, amb el seu permís, a la ministra de Sanitat.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Sanitat teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

No és que contesti com a ministra de Salut i Benestar, però sí que tinc el coneixement de la reforma de l'Administració pública i, per tant, doncs, em permeto contestar...

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

El salari que cobren actualment els policies va d'acord amb el que va aprovar el Consell General, que està a la Llei de la funció pública en els seus annexes, val? I allà, doncs, està el que cobra una persona que entra en el Cos de Policia.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Dallerès havíeu demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Celebro que la mesura sigui temporal però, hi vaig participar de forma bastant activa. En aquell moment estava en el Comú d'Encamp. En la demanda que es va formular des dels comuns per solventar els problemes que s'estaven creant i, la pregunta aniria en el sentit de què: no creu el Govern que si aquesta transitorietat dura o, senzillament, si aquest retret, aquesta retirada dels cossos que hi havia a les parròquies dura massa temps no ens podem tornar a trobar en la situació que hi havia en els anys 80, i que va generar justament aquest atansament de la policia per un coneixement molt més ampli del terreny i que es va poder, justament, desmantellar i fer més prevenció des de la policia que no pas sanció?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Interior teniu la paraula.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé una miqueta la resposta en la línia del que he explicat abans de què la voluntat actual del ministeri i de la direcció de la policia, sobretot, és optimitzar al màxim els recursos que tenim. Optimitzar al màxim vol dir que per ordre de prioritats, estrictament, s'ha de començar per la seguretat pública i per l'ordre públic.

Nosaltres consideràvem que la tasca que feien aquestes persones, tot i ser molt positiva, i que ens acostaven al ciutadà, i tenien aquesta vessant volguda per tots ja des del temps que vostè m'està explicant, nosaltres podríem treure un major rendiment estrictament a nivell de seguretat pública si incorporàvem unes patrulles, que és el que estem fent avui. Per què? Doncs, perquè dels mitjans que disposàvem que eren, doncs, un policia i en molts casos també un administratiu en algunes d'aquestes àrees que no estaven obrides... - obertes, perdó!-, totes amb permanència, tampoc hi havia, doncs, el servei permanent allà i, la proposta que es va fer des de la direcció d'incorporar-les en aquesta àrea general de protecció ciutadana, doncs, va ser ben acollida pel ministeri perquè del que es tracta és

precisament d'això, d'optimitzar aquests recursos.

Per això li dic que una vegada vagin entrant recursos, es prendrà la decisió definitiva de si es tornen a obrir, i en quines condicions es tornen a obrir, perquè realment també reconeixem que la tasca que feien era positiva en una part. El que passa, és que hi traiem un major rendiment actualment amb les actuals circumstàncies que tenim en "l'actual conjuntura" -permeti-se'm entre cometes, dir-ho- doncs, fent la tasca que es fa ara d'aquesta manera amb aquestes patrulles.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Com que entre els dos ministres no m'han contestat la pregunta, dedueixo que la informació és certa. I, la meua pregunta és: si creieu que es trobaran efectius motivats i amb ganes de cobrir aquest dèficit de personal, pagant menys que cinc anys enrera?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Interior si voleu contestar?

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Excusi'm si no l'he contestat abans però, és que jo no l'havia entès. Jo he entès que vostè em demanava quin salari cobrava avui un policia en relació al que cobrava fa tres o quatre anys.

Jo, el que sí sé segur és que avui cobra el que marquen les taules de la Llei de la funció pública, i si entra amb el 80% del salari, que avui més o menys vénen a ser unes 226.000 pessetes... Jo sí que ho sé això.

Sí, li ha contestat ella, en aquest sentit, ha quedat clar que en les taules ja queda reflectit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Ha demanat la paraula el Sr. Joan Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Més que tot intervinc perquè en el seu dia he formulat una pregunta que té relació directa amb el que s'està parlant, i que en l'apartat, aquest, concret de supressió dels despatxos de policia parroquials vaig retirar per la coincidència amb la pregunta que havia formulat el Partit Socialdemòcrata. Però, del debat que s'està duent a terme m'interessaria obtenir resposta, en primer lloc, de si abans de prendre aquesta decisió es van fer les valoracions i aproximacions oportunes prop dels comuns per rebre el feed-back de l'impacte que podia representar una mesura presa d'aquesta manera, entre cometes "fulminant", i, per altra banda, he sentit que es parlava del terme optimització, i aquí voldria, d'alguna manera, fer èmfasi coincidint amb els consellers del Partit Socialdemòcrata, en el que per nosaltres entenem "optimització" seria: no supressió d'aquests recursos sinó que "optimització", i entenem que la supressió d'aquests despatxos de policia parroquials és una supressió del servei i no una optimització.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Interior teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo no entenc que no sigui una optimització. En tot cas, sí que voldria que quedés clar que aquests despatxos, aquestes àrees locals no s'han suprimit... estan tancades temporalment, com acabo de dir. Per tant, l'expectativa de què es tornin a obrir no sé en quines condicions -si es tornen a obrir- doncs, ja es decidirà si podem abans de finals d'any, i se'ls hi comunicarà la decisió.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez, hàviu demanat prèviament la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, a mi em preocupa molt el que m'ha dit de què havia sortit a la premsa, però, em pensava que eren coses de rumors, però, no... es confirma de què no sap en quines condicions, quan es tornaran a obrir -que tampoc no se sap quan es farà-, s'obriran aquests despatxos... A mi m'agradaria que em digués que com a mínim serà amb les condicions que hi havia abans.

Per tant, li formulo la pregunta: no em podria confirmar ara de què com a mínim hi haurà les condicions d'abans?... Com a mínim?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Interior teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El que sí que li puc confirmar és que si es tornen a obrir, doncs, serà en unes millors condicions que les que hi havia fins ara perquè per exemple, com he explicat una miqueta abans, no a totes d'aquestes àrees locals hi havia permanència d'un policia i una administrativa. Algunes àrees locals feien un horari, altres feien un altre horari... per exemple, quan només hi havia aquest policia que tots vostès coneixen a cada parròquia i que és una persona, doncs, molt coneguda només hi era ell en aquesta parròquia en permanència cobrint aquesta àrea local. Llavors quan aquesta persona, per exemple, estava de baixa, de vacances o no complia el torn que li corresponia cada dia o mensualment, doncs, no hi havia ningú.

És a dir, jo entenc que tampoc la cobertura que es donava avui no era prou satisfactòria, per això sí que hem perdut una miqueta, però no hem perdut tant com si hagués sigut permanent que és el que potser tots volíem quan es van fer totes aquestes àrees locals i, finalment per la manca de recursos no s'ha pogut acabar de complir.

L'expectativa i la voluntat del Ministeri de Justícia i Interior és de què es pugui tornar a obrir amb els recursos que calgui i els que siguin necessaris.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Joan Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, volia insistir en la primera part de la pregunta: quines valoracions havien efectuat els respectius cònsols enfront d'aquesta mesura?... que no me l'ha contestat...

I, faré un últim comentari que ha fet el Sr. ministre...

El Sr. síndic general:

Si us plau, una pregunta després de l'altra.

Primer, doncs, contestem per aclarir-nos primer la primera pregunta.

Si us plau Sr. ministre d'Interior voleu contestar?

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, els senyors cònsols alguns es van mostrar una mica contrariats perquè creien que la tasca que feia aquesta policia de proximitat -que estem parlant, repeteixo, d'un policia que no hi era en permanència-, van considerar, doncs, que no solament era necessari que hi hagués policia sinó que moltes vegades és una reiterada queixa dels cònsols, i pràcticament li diré de la totalitat dels cònsols, que volen molta més presència policial a les seves viles i a les seves parròquies. Nosaltres els intentarem donar en la mesura del possible, doncs, la satisfacció als senyors cònsols.

Altres... -també li he de dir, i lògicament no li diré quins- però, altres em van dir que no sabien ni si estava oberta o tancada...

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Dallerès haviu demanat la paraula?

... Després li dono al Sr. Monegal.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Sé que, efectivament, hi havia un sol policia. El que passa és que les estadístiques que ens ha donat, els percentatges són de les queixes formals escrites, suposo, i el fet que hi havia uns

horaris oberts permetia de poder anar no a fer una denúncia escrita sinó a informar de certs desgavells que podien presentar-se -que quan parlo de tasca de proximitat, és això- i, a mi el que em fa por, i poso la pregunta: no es corre el risc de què si dura massa temps es perdi tot el treball aquest que s'ha fet durant, pràcticament, no deu anys... més... quinze anys o vint?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Interior teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo crec que no, que no es perdrà perquè de fet a efectes pràctics policíacs estrictament, la informació que finalment es passava per part d'aquestes persones a la direcció del cos perquè pogués ser tractada i, doncs, intervenir amb mesures preventives -les que calguessin-, finalment, era molt poca. No és la culpa d'aquests policies que la seva qualificació personal i la seva dedicació estigui totalment fora de tot dubte, sinó perquè realment estan sols i no poden cobrir la permanència, doncs, en aquesta àrea tampoc no tenim massa capacitat de rebre aquesta o de buscar aquesta informació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Monegal teniu la paraula per formular la repregunta.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, va en correlació amb la darrera contesta del Sr. ministre.

Pel que estic constatant, aquest servei parroquial el que li calia era potenciar-lo... perquè es revelava totalment insuficient en aquests moments.

O sigui, la realitat és que estava sobrepasant ja en aquest sector de l'àmbit parroquial, no en el Cos general de la Policia.

Llavors el problema el teniu en dos fronts i, evidentment, en lloc de potenciar aquest servei parroquial es suprimeix...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Interior?

El Sr. Jordi Visent:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Voleu contestar? Si us plau.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, sí.

El Sr. Monegal ha arribat a un raonament compartit per mi mateix.

Doncs, és cert que la manca de policies ens porta, doncs, a haver de prendre decisions que de vegades poden ser una mica doloroses i que es tracta, doncs, de prioritzar en determinats moments.

Avui, s'ha prioritzat en aquest sentit, s'ha preferit reconduir aquestes persones cap a tasques més estrictes de patrulla o de policia ciutadana, però, la voluntat i l'esperança, com ja he dit abans i, repeteixo, doncs, del ministeri en relació a la policia, és que a mesura del possible es legisli quan es pugui i quan es disposi dels mitjans materials... perdó! humans, sobretot, i materials també per poder-ho fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Passem, doncs, a la següent, la número 13.

13- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 14 d'octubre del 2002, relativa a la demanda de noves autoritzacions de treball del sector de l'hosteleria.

Fou registrada amb el número 1028-A i publicada en el Butlletí número 55/2002 del 15 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Rodríguez. Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta com que és curteta la llegiré.

La pregunta diu: "Davant les informacions contradictòries aparegudes als mitjans de comunicació escrits diaris en relació a la possible autorització d'una quota considerable de treballadors temporers extracomunitaris pel sector de l'hosteleria, es demana al Govern: Quines actuacions té previstes per fer front a la demanda de noves autoritzacions de treball del sector de l'hosteleria? Quina part dels llocs de treball -encara que sigui de forma aproximada- es pensa cobrir amb autoritzacions de temporers? Quina part es pensa cobrir amb extracomunitaris? És cert que es permetrà a les persones contractades als serveis de restauració de les estacions d'esquí fer hores extra en altres establiments del sector?".

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Interior.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Com vostè va poder comprovar, la primera aplicació de la nova Llei d'immigració a part de la regularització de la situació dels estrangers residents amb l'anomenat "rebut rosa", que s'ha dut a terme de la manera més ràpida i eficaç possible, s'ha concretat en la publicació en data 11 de setembre del 2002, d'un primer reglament de quota general d'autoritzacions de residència i treball i d'autoritzacions de treball de fronterer.

Les autoritzacions que es lliuren en el marc d'aquesta quota atorguen als seus titulars unes condicions de residència i establiment favorables quant a les condicions de renovació, reagrupament familiar i altres, de les quals aquesta Cambra va tenir coneixement en el moment de debatre aquesta llei.

L'estat actual de la quota general aprovada ens demostra que en el sector de l'hosteleria al que es fa referència en la pregunta, s'han incorporat ja, d'ençà de la seva aprovació, unes cent seixanta-tres persones, xifra que encara no és definitiva, i que preveiem sigui, en el moment de tancament de la quota general, d'un tres-centes persones aproximadament per aquest sector en concret.

Davant la propera finalització de la referida quota, el Govern ha de planificar la seva política d'immigració, sense oblidar-nos d'aquells sectors econòmics que estacionalment necessiten un flux de treballadors important per poder donar servei a la demanda que Andorra té en el propi sector, en aquest cas, l'hosteleria.

La pròpia llei contempla en els seus articles 24.6 i 24.7 la possibilitat d'obrir el mercat laboral a les persones que desitgin treballar i sojornar a Andorra durant un període determinat de l'any, si el mercat de treball interior no pot donar satisfacció a les necessitats de mà d'obra, i si l'activitat correspon, o bé a una activitat que per les seves pròpies característiques només pot ser exercida durant una temporada determinada de l'any, o bé a un augment conjuntural de l'activitat professional en un sector econòmic concret.

No oblidem que la neu és un dels motors de l'economia andorrana, i que està cenyit per definició a una època de l'any, que podem concretar entre els mesos de novembre i abril. Aquesta particularitat repercuteix en els fluxos de treballadors, i precisament la llei ho contempla per poder donar solució a una activitat laboral que afecta més d'un sector durant únicament una època de l'any.

Davant, doncs, d'aquesta situació, en el marc de la pròpia llei, el Govern, sense perdre de vista el resultat de l'execució de la primera quota general, pensa obrir dues quotes especials: una primera quota especial per activitats de temporada d'hivern i que afectarà a tot aquell personal directament relacionat amb les pistes d'esquí i una segona quota de tipus conjuntural per atendre l'activitat que genera la temporada d'hivern en el sector de l'hosteleria.

Ambdues quotes finiran en el mateix moment, i són dissenyades per poder fer front a una necessitat que any rera any es dona sortosament al nostre país amb la vinguda de la neu, però que no sols afecta les pròpies estacions, sinó que repercuteix directament en el sector de l'hosteleria.

La pregunta sobre quina part de la quota es cobrirà amb extracomunitaris, cal dividir-la en dos aspectes: pel que fa al personal directament relacionat amb les pistes d'esquí, en aplicació de l'article 40.2 de la llei -que, doncs, ens parla de l'excepcionalitat de què vinguin extracomunitaris aquí al país-, i atenent la demanda efectuada pel sector i les dades de les temporades passades, en què les

pròpies estacions d'esquí sol·liciten personal qualificat i especialitzat en la pròpia activitat de la neu, cal veure amb atenció l'experiència dels darrers anys, i tant quant al perfil com al nombre, sembla prudent no allunyar-nos massa del que ha estat una experiència positiva, sempre amb el més estricte respecte de la llei. La previsió almenys amb l'anàlisi del que disposem en aquests moments, pendent d'algunes modificacions no seria anar més enllà d'un 50 o 60% d'extracomunitaris.

Pel que fa a la quota conjuntural pel sector de l'hosteleria aquesta no ha d'ésser, a entendre del ministeri, del mateix perfil que l'anterior, puix no escau atribuir-hi el mateix percentatge d'extracomunitaris, perquè també amb l'experiència dels anys anteriors, podem afirmar que en el sector de l'hosteleria, les demandes d'ocupació existents són principalment de treballadors comunitaris, i d'acord amb l'esperit i la lletra de la llei, cal tenir en compte que la contractació de comunitaris ha de ser la norma, i la d'extracomunitaris l'excepció.

Ens trobem, doncs, davant de dues qüestions, una és l'oportunitat d'establir aquestes dues quotes especials, ja explicada, i l'altra és la necessitat de què tals quotes siguin bàsicament dedicades a persones no comunitàries, com no és el cas, ja que es prioritzarà en el cas de la quota d'hosteleria un percentatge molt superior de comunitaris davant els extracomunitaris.

Finalment, davant la darrera part de la pregunta que em formula, dir-li únicament que les quotes especials determinen forçosament el sector al qual les persones han de treballar, no podent operar-se canvis de sector, d'acord amb la llei. Altra cosa és que, amb el respecte a la normativa laboral, una persona desitgi treballar en més d'un lloc de treball, en qual cas, en el moment de la sol·licitud hauria d'acreditar-ho, per no precaritzar la seva situació i permetre que el seu treball estès a l'empareda de la normativa laboral vigent.

Això sí, evidentment.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez vol replicar?

El Sr. Francesc Rodríguez:

Sí. Li agraeixo la resposta.

De fet, les dades sobre les que no li havia demanat

-però també li agraeixo-, ja les coneixia més o

menys. El que sí que m'ha dit són uns percentatges amb la quota conjuntural de l'hoteleria. Pel que fa a extracomunitaris, ja no me n'ha donat. Suposo que el Govern no ho té decidit o no me les vol donar... Bé, és igual... ja sortiran... ja ho sabrem, no en aquesta Sala, però, bé... ja ens en assabentarem...

I, pel que fa a l'última part el que sí li demano és, doncs, que compleixi el que m'acaba de dir: que en la demanda ja hi figuri -de la persona-, doncs, les condicions i que es compleixi la Llei laboral.

A part d'això, esperarem a rebre aquesta dada que avui no em pot donar, pels mitjans de comunicació. En tot cas, llavors, ja li tornaria a fer alguna repregunta.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Vol tornar a intervenir Sr. ministre? No?

Alguna repregunta?

Cap repregunta?

Per tant, doncs, passem a la número 14.

14- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 15 d'octubre del 2002, relativa a la Representació Permanent d'Andorra davant les Nacions Unides.

Fou registrada amb el número 1029-A i publicada en el Butlletí número 55/2002 del 15 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Tal i com dic en l'exposició de la pregunta, la Representació Permanent o l'Ambaixada d'Andorra davant les Nacions Unides va ser la primera representació diplomàtica a l'exterior, entenen per l'exterior, sortir més lluny dels nostres dos veïns geogràfics, i d'alguna manera sempre s'ha presentat com una ambaixada cabdal en el plantejament de l'acció exterior

d'Andorra, més encara quan a partir d'aquesta ambaixada ens estalviem altres representacions diplomàtiques.

Per tant, estem una mica preocupats de veure que fa amb el temps, concretament des del moment que l'actual ministre va deixar les seves funcions diplomàtiques que no s'ha cobert i, per tant, preguntem al Govern: quan pensa el Govern procedir a cobrir la vacant de l'ambaixador andorrà a la Representació Permanent davant les Nacions Unides?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Afers Exteriors... Sí?

Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Coincideixo plenament en què es digui en aquesta Cambra la importància que té per Andorra el pertànyer a l'organització de les Nacions Unides i voldria, també, deixar constància de la tasca excel·lent que tots els nostres representants hi fan cada dia.

A veure, en arribar al Ministeri d'Afers Exteriors, una de les meves primeres tasques va ser cercar de cobrir les ambaixades que havia deixat

vacants -eren nou-, començant per la de Madrid, on residia, essent però, conscient el Govern, que el nombre de representacions que havia cobert de manera progressiva representaria l'arribada de nous ambaixadors que podrien segmentar la feina. A les Nacions Unides, es va proposar a l'ambaixada el meu predecessor, que per motius de disponibilitat personal no se'n pogué fer càrrec. Vaig tenir, seguidament, un nombre de contactes amb la representant permanent adjunta d'Andorra a l'ONU en aquell moment, la Sra. Roser Suñé, a que vaig oferir, entre altres possibilitats, la nostra representació a l'ONU, i ella va optar finalment, per tornar a Andorra essent en aquests moments la directora de política exterior, afers bilaterals i Unió Europea. És cert que preferiria tenir un ambaixador resident a ple temps a Nova York, i he continuat els contactes per trobar-ne un, però, no és menys cert que la representació andorrana a l'ONU en aquests moments està assumida i molt correctament portada, sense perjudici per l'acció diplomàtica andorrana. D'una banda, Andorra té un ambaixador acreditat prop de

l'organització de les Nacions Unides, el Sr. Francesc Bonet, amb credencials del 24 d'agost del 2001 adreçades al secretari general de l'ONU, el Sr. Kofi Annan, que especifiquen que ell queda encarregat de representar el Govern del Principat d'Andorra en tots els òrgans de l'Organització de les Nacions Unides. L'ambaixador Bonet exerceix aquesta ambaixada, junt amb tots els altres organismes internacionals a Ginebra, mitjançant principalment la nostra missió a l'ONU en aquesta ciutat de Suïssa. D'altra banda, a la missió de Nova York, condueix la nostra tasca diplomàtica una persona de gran experiència com és l'encarregada de negocis Jelena Pià, que està acreditada amb el rang diplomàtic de ministra plenipotenciària, és un rang que el tractat de seu de 1947 entre les Nacions Unides i el país amfitrió, defineix com a rang apropiat per a un cap de missió.

Això no obstant, quan sigui possible, serà bo de poder acreditar un segon ambaixador a l'ONU, resident a la seu de Nova York -i així ho farem. Reitero, per això, que els nostres representants a l'ONU fan una molt bona feina, i Andorra compleix puntualment amb totes les seves obligacions prop de l'organisme internacional.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu vol replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Per manifestar que el nostre grup parlamentari s'assabenta avui que el Sr. Francesc Bonet és també ambaixador acreditat davant les Nacions Unides a Nova York, tot i que dins de la resposta ja he entès i no estic demanant aquí una resposta sobre que tots els organismes de les Nacions Unides són iguals i que es pot estar en un lloc i en l'altre.

El que constato de la resposta és que a les Nacions Unides no hi tenim un ambaixador present a la seu de Nova York que és a la seu de la qual jo parlava que permetia cobrir moltes altres tasques diplomàtiques.

Per tant, si aquesta representació o aquesta ambaixada s'ha ofert a les dues persones el nom de les quals ha esmentat el Sr. ministre, insisteixo en aquesta rèplica, que no

repregunta, manifestant la meua preocupació perquè aquesta plaça -i això no va en demèrit de la persona que ostenti- i no dubto que amb qualitats; el càrrec de cap de missió actualment, no? Però, insisteixo en creure de què no anem bé no nomenant un representant permanent.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, vol...?

Alguna repregunta?

Cap repregunta?

Per tant, passem a la següent, número 15.

15- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 15 d'octubre del 2002, relativa a l'Ambaixador d'Andorra davant la Santa Seu.

Fou registrada amb el número 1030-A i publicada en el Butlletí número 55/2002 del 15 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula, Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, seguim en la mateixa línia del que podríem qualificar ja que fa referència a un lloc que algú va qualificar en aquesta Sala de tercer veí. Seguim parlant de seus vacants i, la seu vacant, en aquest cas, és l'ambaixada de la representació davant de la Santa Seu.

Deia en l'exposició de motius que d'ençà que el malaguanyat ambaixador Sr. Manel Mas no havia pogut, ja, assumir la seva missió per malaltia i després de la seva dissortada desaparició no tenim ambaixador.

Les especials relacions amb el Vaticà fan pensar que fóra també necessari -en una anterior pregunta he parlat del Concordat...- bé, jo crec que no acabem de copsar per quins motius -perquè algun motiu hi deu haver- el Govern encara no ha nomenat un nou ambaixador d'Andorra davant de la Santa Seu?

Aquesta és la pregunta.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. ministre d'Afers Exteriors.

Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Durant la malaltia del Manuel Mas, en arribar al ministeri, em vaig encarregar personalment de la relació amb la Santa Seu.

Quan va desaparèixer va deixar un buit molt difícil de reemplaçar, però, des d'aquesta data, vaig continuar la tasca de representació juntament amb l'assistent de l'ambaixador Mas, la ministra consellera Geraldine Sasplugas, que va assumir en aquell moment l'encapçalament de la missió diplomàtica prop de la Santa Seu com a encarregada de negocis, assegurant així, un seguiment acurat de tots els temes importants que componen la relació.

No ha estat possible fins ara de trobar la persona adequada amb la disponibilitat adient, però, quan es trobi es procedirà, sens dubte, al seu nomenament.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu vol replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí.

Aquesta sí que és una rèplica amb repregunta perquè el mateix ministre em facilita la repregunta perquè si en l'anterior cas hem parlat de noms i de persones se m'admetrà que jo també ho faci.

Abans ens ha dit que havia ofert la representació de les Nacions Unides al seu predecessor i, jo li pregunto: no és cert que el seu predecessor podia haver estat nomenat ambaixador davant de la Santa Seu i no ho ha estat? I, si no ho ha estat, per què no ho ha estat?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre d'Afers Exteriors vol contestar?

Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, a veure...

En arribar al ministeri vam parlar amb el meu predecessor d'algunes possibilitats.

Ell, el primer dia, tampoc desitjava agafar cap càrrec diplomàtic, però, ja que havia sigut ambaixador prop de la Unió Europea, doncs, hauria estat molt bé que hagués pogut continuar i ho va fer, va acceptar dos ambaixades: l'ambaixada prop del Regne Unit i també l'ambaixada prop de Suïssa. No va tenir disponibilitat per poder agafar la de les Nacions Unides i amb la Santa Seu és cert que hem parlat alguna vegada amb l'Albert Pintat de la possibilitat que fos ell ambaixador prop de la Santa Seu, però, també fins i tot m'ha manifestat darrerament, doncs, que amb el temps les representacions que té, per qüestions personals, i tal... durant aquesta legislatura, doncs, suposo que en el moment també les deixaria i mirariem llavors, en quin moment per trobar també un reemplaç.

Però l'ambaixador Pintat és una persona que ha fet una gran feina, la va fer com a ambaixador a la Unió Europea, la va fer com a ministre, i l'està fent com a ambaixador ara, però també entenc, doncs, que té altres qüestions privades i entenc perfectament que un ambaixador, doncs, d'Andorra, doncs, vulgui també en el moment, continuar amb les seves tasques privades.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, perquè no m'acabo de donar per contestat.

És a dir, jo li he preguntat si se li havia proposat, i per què no ho havia estat. I, de la resposta em queda clar que se li ha proposat, però no em queda clar que ell hagués refusat aquesta ambaixada.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Juli Minoves:

Li puc dir que en una conversa que vaig tenir fa alguns mesos amb l'Albert Pintat vam parlar de l'ambaixada a la Santa Seu, i la va refusar, tot i

que també em sap greu aquí de parlar una mica dels tractes que es poden fer amb gent sobre aquestes qüestions, i em sembla que hauríem de quedar amb una mica més de privacitat. Però, no dubto que a l'Albert Pintat no li sabrà greu que ho mencioni.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Bé... no... reglamentàriament no serà una repregunta, però, serà per al·lusions.

Ja he dit quan he formulat la repregunta anterior que era el ministre que havia facilitat el fet que es parlessin de persones, aquí, perquè a ell quan li ha convingut prou que les ha posat aquí damunt de la taula.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Si no hi ha cap altra repregunta passem a la número 16.

16- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 15 d'octubre del 2002, relativa a la cerimònia celebrada al Vaticà el dia 6 d'octubre de canonització del fundador de l'Opus Dei.

Fou registrada amb el número 1031-A i publicada en el Butlletí número 55/2002 del 15 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

(Se senten veus)

Si us plau... si us plau, senyores i senyors...

Sr. Bartumeu?

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la pregunta és la següent.

Hem pogut constatar en els mitjans de comunicació que hi hauria hagut una representació del Govern andorrà en la cerimònia celebrada al Vaticà a principis d'aquest mes d'octubre per la canonització del fundador de l'Opus Dei.

Entenent que la Constitució andorrana en el seu article 11 estableix uns principis ben clars de separació entre l'Església i l'Estat, atenent també que fins i tot, -que ho hem parlat fa un moment-, no tenim una ambaixada davant de la Santa Seu, en primer lloc, voldríem saber si és cert que el Govern va ser convidat a assistir a aquesta cerimònia i si va enviar-hi -havent estat convidat- una representació.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, Sr. síndic.

Sí, efectivament el Govern va ser convidat per la via diplomàtica a enviar una representació a la Santa Seu per aquesta cerimònia i, no estant en aquell moment disponible el ministre d'Exteriors perquè tenia un viatge a Lisboa -crec recordar- i a un altre lloc els mateixos dies, el Govern va decidir procurar que un altre ministre hi anés, i hi va anar el Sr. Miquel Àlvarez i va ser acompanyat per l'encarregada de negocis al Vaticà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Bartumeu voleu replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Si va ser convidat per via diplomàtica, però, no se m'ha dit, i ho pregunto ara, qui va convidar?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí... no ho he dit però la via diplomàtica, és clar, la fa un Estat com el Vaticà. La Santa Seu és la que va convidar. I, per la Santa Seu es va atendre la invitació, és clar...

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu alguna repregunta?

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí... Aleshores és de saber si el Govern creu adequat d'assistir oficialment a cerimònies com aquestes vist que, com he dit abans, la Constitució andorrana estableix una separació entre l'Església i l'Estat i, aquesta cerimònia no estava organitzada per l'església catòlica directament sinó per una branca que podria admetre altres qualificacions però no era l'església oficialment.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern vol contestar?

El Sr. cap de Govern:

Bé, sí... em sembla que la cerimònia estava organitzada pel Sant Pare i, per tant, per l'església catòlica. I, probablement... no sé, jo confio sincerament, malgrat no sigui de la meua devoció però molt més que algun dia es pugui assistir a una cerimònia similar, per exemple, pel Sant Pare Joan XXIII. En qual cas, si se'ns convidés potser hi aniria jo mateix, fins i tot.

Però, el fet és que en aquest cas jo vaig rebre la invitació del Sant Pare, de la Santa Seu... en fi, a través de les persones que s'ocupen d'aquestes invitacions però de la Santa Seu. No era pas l'ordre al qual pertanyia el canonitzat aquell dia que va fer les invitacions, sinó la pròpia Santa Seu.

Per això vam creure que sí que hi podíem anar... que podíem enviar algú... vaja!

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Per tant, doncs, passem a la següent, número 17.

17- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 15 d'octubre del 2002, relativa a la remodelació que s'està efectuant

des del Ministeri d'Interior en el cos de policia.

Fou registrada amb el número 1036-A i publicada en el Butlletí número 55/2002 del 15 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Monegal.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

En virtut de la pregunta escrita tramesa per jo mateix en qualitat de conseller general del Grup Mixt, al M. I. Govern, relativa a la Unitat Central d'Informació i altra comunicació interessant la tramesa de l'estudi sobre el clima laboral al Cos de Policia i tota la documentació que al seu entorn s'hagi desplegat, tres mesos després rebia contesta de la mateixa.

Se'ns indicava en síntesi que reconeixia que hi havia menys presència policial a la via pública i més retard en les resolucions d'assumptes posats en coneixement de la policia, havent-se constatat igualment un increment dels delictes contra el patrimoni.

Davant d'aquesta situació, i responent a la pregunta formulada es passava a detallar tota una sèrie de mesures que Govern adoptaria en virtut de la situació detectada en les conclusions de l'estudi del clima laboral del Cos de Policia determinades en un pla d'accions que contenia essencialment la modificació de l'organigrama del Cos de Policia millorant la coordinació, comunicació, optimització dels recursos policials, l'equilibri en l'assignació de les tasques, definició i aclariment dels nivells de responsabilitat i professionalitat, efectuant una contrastació dels nous agents... perdó! una contractació dels nous agents de policia i redactant el Projecte de llei de policia ja reclamat en aquest Consell General en diverses ocasions.

Ara bé, de les mesures indicades se'n destacava una consistent en suprimir les tasques que poden assumir altres serveis de l'Administració i que actualment assumeix la policia.

Així, donant resposta a les peticions d'aquest conseller es deia que per evitar duplicitat amb altres cossos o departaments de l'Administració, el Servei de Policia no es faria càrrec dels rescats de muntanya fixant que a partir del dia 7 d'octubre del 2002 els serveis dels bombers assumirien les seves funcions.

Llegint els mitjans de premsa el proppassat dia 9 d'octubre constatarem que els bombers afectats pel traspàs de competències alertaven de què no estaven a punt per fer sols els rescats de muntanya, reclamant més personal i millores econòmiques al Ministeri d'Ordenament Territorial per efectuar dits serveis.

Així, doncs, assistim, em sembla, a allò que en llenguatge col·loquial es refereix com "despullar un sant per vestir-ne un altre".

Davant d'aquesta constatació encertaria, crec, en presumir que la reacció dels bombers afectats es produeix per una manca, novament, de planificació del Govern lliberal.

Per més preocupació dels que assistim a la remodelació que des del Ministeri d'Interior s'està efectuant en el Cos de Policia, també hem pogut constatar que de forma fulminant - malgrat el que es diu provisionalment- s'ha procedit al tancament dels despatxos policials de les parròquies a fi de destinar més agents a la seguretat ciutadana.

Tanmateix, donant un vot de confiança davant d'aquests antecedents passem a preguntar de forma oral al Govern: quines mesures tan personals, materials i econòmiques ha previst per donar efectivitat al Cos de Bombers en la seva tasca de rescat de muntanya?

Igualment desitgem que el Govern ens digui si realment la incorporació al Servei exclusiu de Policia, dels integrants de l'equip del grup de policia destacat en el rescat de muntanya que fins ara gaudia de gran prestigi per l'eficiència demostrada pal·liarà o resoldrà els problemes de fons del Servei de Policia detectats en l'estudi del clima laboral del referit cos d'ordre.

Demanem al Govern que ens indiqui quines mesures, reunions i contactes va mantenir de forma prèvia amb el Servei de Bombers per tal d'instrumentar el traspàs de funcions i tasques referit, i si ha tingut en compte com influenciarà en el Servei de Bombers aquesta reestructuració, a més, si tenim en compte la recent obertura del Túnel d'Envalira?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Si li sembla bé contestaré la primera part de la pregunta, i a la segona part el meu col·lega el ministre d'Interior contestarà la resta, si li sembla bé...

El Sr. síndic general:

D'acord.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies.

A la primera pregunta: quines mesures tant personals, materials i econòmiques ha previst per donar efectivitat al Cos de Bombers en la seva tasca de rescat de muntanya? Li contestaré.

El grup de rescat "Immersió i Muntanya" pertany al Cos de Bombers que es va posar en funcionament l'any 1994 mitjançant un acord entre les direccions dels cossos de policia i bombers en el qual contemplava la complementarietat d'ambdós cossos en aquesta tasca.

Ja en aquell moment es trobava sobre la taula la qüestió clau de divisió competencial que apuntava a un traspàs al Cos de Bombers de les tasques purament de rescat i salvament, i una tasca de policia judicial òbvia, de la qual el Cos de Policia és competent.

La realitat d'aquell moment feia entendre que qualsevol plantejament en aquesta línia era inviable. El Cos de Bombers disposava únicament d'una quarantena d'efectius i la prioritat era la de centralització del cos amb l'obertura de casernes estratègicament situades per tal d'oferir a tota la població un servei igual.

Tot i així, des del primer moment, des de l'any 1994 el Cos de Bombers ha estat realitzant una tasca feixuga, constant i continuada en capacitat del personal dedicat al GRIM.

S'ha partit del principi que tot bomber, abans de res és bomber. Per tant, en cap moment s'ha plantejat una dedicació exclusiva del personal als serveis dels rescats de muntanya, orientació que, al nostre entendre, hagués estat errònia des del punt de vista operatiu i més tenint en compte el volum de serveis d'aquesta tipologia que realitzen durant l'any, i que en el darrer exercici entre els dos cossos no va superar el centenar.

Amb aquest plantejament es va optar per disposar d'un nombre important de personal

format i equipat materialment en aquestes tasques per tal de poder alternar guàrdies com a rescatador de muntanya amb tasques purament de bomber urbà, la qual cosa permet en situacions puntuals la mobilització d'un nombre important d'efectius en serveis que ho requereixin.

Actualment el Cos de Bombers compta amb un total de 19 efectius altament qualificats en el grup de "Rescat d'Immersió i Muntanya" amb formació i titulació obtingudes a l'ENSA: Escola Nacional Francesa, que actualment es pot considerar l'estructura més capacitada en tota Europa i que suposa una dedicació mínima de tres a quatre anys de formació continuada i d'avaluacions constants del personal per tal d'obtenir les acreditacions requerides.

Per últim, i com a conclusió afirmo que el Cos de Bombers i, en particular el GRIM, es troba en un moment òptim -operativament parlant- per l'assumpció de les tasques de rescat de muntanya que disposa de les eines necessàries i del personal quantitativa i qualitativament parlant, i que el nivell de serveis que actualment s'ofereix és satisfactori.

Per la primera part, Sr. síndic, gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Interior si vol continuar la part que li correspon al seu ministeri?

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, passo a contestar la segona pregunta o la segona subpregunta.

Durant molts anys, l'Administració general disposava solament del grup de muntanya de la policia. No va ser fins fa aproximadament uns divuit anys que el Cos de Bombers va començar a intervenir, també, en els socors de muntanya, i des de l'any 94, amb la creació del grup de "Rescat, Immersió i Muntanya" del Cos de Bombers, el Servei de policia i el de bombers han compartit les responsabilitats dels socors de muntanya de manera alternativa en torns setmanals, malgrat el Servei de Policia, tot i no trobar-se de guàrdia, mantenia un personal en permanència per assumir, en el cas necessari, les competències que per llei té atorgades en matèria de policia judicial. Aquesta subjecció es traduïa en la impossibilitat d'utilitzar el personal destinat a efectuar aquestes tasques per altres més pròpies de la policia.

Com ja he comentat abans, davant la manca d'efectius en el Cos de Policia, el Govern d'Andorra ha considerat que la policia andorrana ha de consagrar tots els seus recursos i esforços per dur a terme les missions que li són pròpies i essencials i donar prioritat al manteniment de la seguretat ciutadana i l'ordre públic, defugint en la mesura del possible, de totes aquelles altres missions que no li són exclusives, i que poden efectuar altres serveis de l'Administració general, sense repercutir en la qualitat del servei prestat.

Cal tenir en compte que el Servei de Policia és l'únic servei que té competències conferides de policia judicial, el que es tradueix, -i en el cas dels accidents de muntanya-, en la investigació i realització dels atestats de tots aquells accidents, les circumstàncies dels quals deixin entreveure alguna responsabilitat penal, i que posteriorment es trameten a l'autoritat judicial.

Malgrat, doncs, el Servei de Policia no assumirà els rescats de muntanya des de la vessant dels socors, sanitària o assistencial, com ho venia efectuant fins a l'actualitat, no es podrà desprendre, quan sigui necessari, de la investigació de les causes i circumstàncies d'aquests accidents, tasca que continuaran assumint com ja es venia fent fins ara *inclús* quan els bombers assumien la seva guàrdia de rescat setmanal.

En conseqüència amb les mesures preses queden plenament diferenciades les vessants dels socors sanitaris i assistencials del rescat, de la vessant judicial en els accidents de muntanya.

En tot cas, la policia continuarà donant suport al Servei de bombers quan ho necessiti. No podem oblidar tampoc que en matèria de protecció civil el Servei de policia seguirà tenint un paper rellevant, tant pel personal del qual disposa, com per la seva estructura jerarquitzada i per les seves competències d'ordre públic i judicial.

Finalment, li puc dir que els funcionaris afectats per aquests canvi han estat destinats a tasques de seguretat ciutadana, juntament amb d'altres agents que han estat substituïts en les seves funcions per personal administratiu al despatx central i amb el personal policial provenint de les àrees locals.

El conjunt de mesures adoptades, entre les quals està la que motiva la present pregunta ha permès incrementar els efectius destinats a la prevenció i repressió de delictes, augmentant la

presència policial a la via pública, optimitzant els recursos humans existents, permetent una millor distribució territorial, aconseguint una millor capacitat de resposta per a, en definitiva, fer front a les exigències de seguretat de la societat andorrana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

... Em sembla que és la pregunta número 3 que no estava contestada?

El Sr. Jordi Serra:

Sí.

El Sr. síndic general:

Doncs, si voleu contestar Sr. ministre d'Ordenament del Territori, llavors tindrà la paraula el Sr. Monegal per replicar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El Cos de Bombers està treballant en l'escenari d'assumir el rescat de muntanya de forma exclusiva des de fa anys.

El Cos de Bombers tenia coneixement de què el traspàs podia ser imminent des d'aquest estiu i, el problema no radica en la cobertura dels serveis de rescat de muntanya per si mateixos, sinó el que això pot afectar en el conjunt del cos. És cert que el col·lectiu del GRIM se li ha demanat una dedicació i implicació suplementària de manera que la seva tasca no afecti al desenvolupament ordinari del cos i de la resta de tasques encomanades. I, en aquest moment estic en contacte permanent amb aquest col·lectiu per tal de definir un conjunt de mesures que temporalment, i en tant, el cos no assoleixi la totalitat del desplegament desitjat, que permeti de dur a terme totes les seves activitats.

En quant a l'afectació de l'obertura del Túnel d'Envalira, al Cos de Bombers existeix la voluntat d'incrementar aproximadament un 25% de la plantilla de bombers destinada al Pas de la Casa durant el proper any per tal d'assolir els nivells òptims de cobertura. Mentrestant s'adoptaran aquelles mesures complementàries i transitòries que tècnicament siguin oportunes tenint molt en compte les valoracions que afecti

la comissió interministerial designada a tal efecte.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Monegal té la paraula per replicar.

El Sr. Joan Monegal:

Sí.

Per les respostes rebudes dels dos ministeris, el que constato és que més que una optimització, a què em referia abans, es tracta quasi bé d'un replegament del Servei de Policia perquè si bé encetàvem aquest Consell General analitzant simulacres efectuats pel Servei de Bombers en el Túnel d'Envalira i se'ns deia que tot el Servei de Bombers, d'alguna forma, estava dedicat o podia estar dedicat a aquelles funcions, també se'ns diu que tot el Servei de Bombers, en definitiva, està destinat al rescat de muntanya, perquè m'agradaria més interpretar això, que interpretar que avui per avui no hi ha un rescat de muntanya garantit...

Les manifestacions dels bombers les vaig recollir per la premsa i, en definitiva, se'ns deia -contrariant la postura dels dos ministeris que avui han donat la resposta dient que hi ha suficiència d'operatius tant econòmics, com materials, com humans- la recollia, doncs, dels mitjans de premsa que deien: "El grup de Rescat, d'Immersió i Muntanya (el GRIM) dels bombers reclama al Ministeri d'Ordenament Territorial un nombre d'efectius més elevat per cobrir en solitari les funcions del servei de rescat que, fins ara, comptaven amb el Servei de Policia". I, l'article s'estén, i abunda, i insisteix en el fet de què els seus efectius són insuficients.

Llavors, la pregunta seria: si no hi ha aquest replegament del Servei de Policia perquè hem vist el tancament dels locals parroquials, hem vist el replegament del Servei de Policia en el tema de rescat de muntanya, veiem com s'incrementen les funcions de bombers en el Túnel d'Envalira i les funcions dels bombers en el tema del rescat de muntanya on són destinats els operatius que abans cobrien aquests sectors, que cobrien amb eficàcia i amb encert aquests sectors i que tenien l'experiència dilatada, justament en oferir aquests serveis, on s'han arreplegat i a què assisteixen... quin servei estan donant?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Miri! al principi potser m'he explicat malament.

El bomber, en primer lloc, és bomber... a partir de què és bomber pot tenir altres dedicacions. En aquest cas els que parlem del GRIM -i són 19 efectius- aquests senyors estan operatius -no els 19 sinó la guàrdia que en aquest cas són 3- vint-i-quatre hores sobre vint-i-quatre, tres-cents seixanta-cinc dies l'any, i estan preparats per sortir a la muntanya en qualsevol moment.

Això és el que hi ha ara... abans què feien? Cobrien una setmana la guàrdia de bombers i una setmana la guàrdia de policia. En aquest cas, són els bombers que repeteixen les guàrdies setmana a setmana.

No és que faltin efectius a dintre del Cos del GRIM... el problema és que, ja li he comentat, que l'obertura del Túnel d'Envalira és un fet en què en aquest moment necessitaríem més efectius per a la caserna del Pas de la Casa. Aquests efectius, ara en aquest moment, no els traïem del GRIM. Continuo dient que són bombers i aquests mateixos bombers l'única cosa que se'ls hi demana -i se'ls demana durant aquest període transitori, que aquest període transitori és fins l'aprovació del nou pressupost- és l'entrada d'aquests nous efectius que aniran a cobrir les places del Pas de la Casa, i aquests bombers no tindran de fer tantes guàrdies. Quantes guàrdies més? Aproximadament una guàrdia al mes de més. Això és el que donen els números en aquest moment.

Només vull dir-li que una de les reclamacions dels bombers són els entrenaments... diguéssim que aquí, és una cosa que no hem parlat... diguéssim que aquests bombers de muntanya són altament capacitats i només cal recordar les actuacions que han tingut fora de les nostres fronteres conjuntament amb la policia, i el malaurat accident del Balandrau on aquesta gent van tenir un destacat... un treball molt destacat.

Només dir-li que la seva formació passa a través d'un entrenament quasi a diari.

Quan vostè li dona una guàrdia de més a un bomber, resta del seu horari laboral aquestes hores d'entrenament. Què ha de fer?

Automàticament en els seus dies de festa entrena... Llavors l'única cosa que aquesta gent demanava era una compensació. Aquesta compensació, en aquest moment, estem en negociació i quan aquesta negociació, s'acabi no es preocupi que jo li diré en quins termes s'ha acabat, si serà a través d'un CRA o altres sistemes de compensació per a aquestes guàrdies que hi haurà de més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Anem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Joan Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Bé, simplement que assisteixo a la constatació de què falta personal i mitjans materials en el sector dels bombers, falta personal, material i mitjans en el sector de la policia, s'estableix una política de vasos comunicants que, entenc, equivocada.

Llavors, la pregunta bàsicament seria: no caldria potenciar ambdós serveis amb mitjans materials, econòmics i de personal humà?

El Sr. síndic general:

Contesta el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri! Que vostè em digui que ens falta personal és un fet. Ens falta personal, i és per això que en farem entrar de més. Que vostè em digui que falta material... miri! No ens en falta de material, no ens en falta cap... i sobretot a bombers no ens en falta perquè el material que tenim és, el que diria jo, punta. Tenim el millor, i el que podem tenir del millor, avui dia, a Europa.

Els nostres serveis tant de rescat de muntanya com dels serveis d'immersió estan a la punta dels serveis especials que podem trobar a Europa.

La seva utilització tant en mitjans materials com poden ser tant a nivell d'helicòpter com a nivell del que poden ser els gossos de rescat, etc, etc, són l'enveja dels nostres veïns i, deixi'm

que li pugui dir d'aquesta manera perquè l'entrenament que tenen i la competència del nostre personal és de primera fila.

En aquest moment és un problema de repetició de guàrdies, que hi serà durant aquests dos mesos que ens queden fins arribar a principis d'any que entraran aquests nous bombers que faran la seva formació i, els altres bombers que en aquest moment són bombers rasos podran tenir les oposicions per poder entrar en aquest servei del GRIM i tenir aquesta famosa formació que, com bé li he explicat, dura tres o quatre anys. Però, no és que ara en aquest moment no hi hagi bombers que estiguin fent aquesta formació; en aquest moment encara tenim bombers que estan fent aquesta formació i que arribaran a aquest servei a principis d'any.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Dallerès havia demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

M'ha semblat sentir que ens deia que estava esperant el nou pressupost per emprar plantilla?... Ho he entès bé o no ho he entès bé?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri! Ho he dit exactament com vostè ho diu.

Nosaltres, ara en aquest moment estem realitzant el pressupost com vostè sap molt bé, i les propostes de bombers són uns nous efectius que entrin dins del cos.

En aquest moment podríem agafar dos bombers més immediatament, però, li explicaré per què no es fa: no es fa per un tema de formació exclusiva perquè aquest "formar" un o dos bombers és inútil quan sabem que aquestes formacions es tenen de fer en grups, i els grups òptims són entre cinc i sis persones, cosa que podem aconseguir a partir del mes de gener.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, havia demanat la paraula, si us plau, primer el Sr. Josep Garrallà.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Aquí els ministres, aquí han elogiat la preparació dels bombers i és cert que és evident que... vull dir, que estan molt ben preparats. Però en el moment de canviar el Cos de Policia, aquesta gent farà unes altres funcions; és que tindran la possibilitat de poder-se preparar per poder gaudir de la preparació física sobretot per poder participar en aquests rescats?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Interior.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Potser, doncs, no m'he explicat prou bé al principi, en tot cas, aprofito per fer-ho ara.

La tasca estrictament del rescat de muntanya que deixarà de fer o que ha deixat de fer, doncs, el grup de muntanya de la policia d'Andorra, estrictament i únicament només era això: el rescat de muntanya, que majoritàriament es fa, doncs, mitjançant l'helicòpter, avui en dia.

Tota l'altra tasca que feien el grup de muntanya, la seguiran fent, no com a grup de muntanya permanentment estructurat sinó com a grup de muntanya que es formarà i es conjuntarà quan calgui i quan sigui necessari, per la vessant de policia judicial o per la vessant que pugui tenir de protecció civil, encara que avui en dia encara tenen els gossos d'allaus i els gossos de pista que seguiran tenint, evidentment, i per poder mantenir fent aquesta tasca, i fer-la molt ben feta com han fet fins ara. Seguiran tenint la preparació escaient que en un principi s'ha valorat en un mes a l'any de preparació a repartir en semestres, trimestres, mesos, quinzenes... com es vulgui. És a dir, la preparació la seguiran tenint, i seguiran tenint els recursos materials que siguin necessaris, evidentment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès havíeu demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És en relació a la contesta que s'ha fet sobre el pressupost perquè no l'entenc... Demanaria que se m'expliqués exactament perquè jo tinc entès que tot el que és personal és el capítol 1, o l'apartat 1... no sé el terme exacte, però és el que justament no està limitat pel pressupost, és a dir, que no hi ha límit del Govern, en aquest cas, si hi ha necessitats pot optar a tirar endavant.

És a dir, que no entenc perquè s'han d'esperar aquests dos mesos... perquè en tot cas, si ho he entès bé es tracta de contractació de personal... i si es tracta de contractació de personal és un dels pocs elements que no queden limitats dintre del pressupost.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Finances.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, vostè té tota la raó que els crèdits de personal són ampliables excepte els de les noves contractacions i en la Llei del pressupost a l'article... no sé quin article és... s'especifica quins són els conceptes de personal que són ampliables, però en cap cas ho són les noves contractacions i, per aquest motiu es presenta a aquesta Cambra en el moment d'aprovar els pressupostos les contractacions màximes que podrà contractar el Govern durant aquell termini.

El ministre d'Ordenament Territorial podria procedir a contractar places si hagués sobrat alguna plaça dintre de les demandes que s'havien fet al pressupost, i això em sembla que és una cosa que es valorarà, si de cara a finals d'any valgués la pena treure aquest concurs anticipadament o esperar-nos al proper pressupost.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Sr. Dallerès?

El Sr. Josep Dallerès:

Crec saber que hi ha hagut gent que ha marxat que s'ha retirat, és a dir, que possiblement hi hagi hagut places vacants, i que aquestes es podrien cobrir, entenc jo. Hi ha les places que estaven previstes, però, també hi havia altres possibilitats que s'han emprat per altres bandes des de Govern davant d'una necessitat d'aquest tipus de plantejar un crèdit... de venir a fer un crèdit extraordinari abans de fer tota una modificació d'aquest tipus, que comparteixo efectivament amb el que acaben de dir els companys del Grup Mixt que no és evident que no hi hagi d'haver una doble formació per un costat i per l'altre.

Hi havia, em sembla molt, aquestes dues possibilitats davant d'un plantejament de programació com era l'obertura del Túnel d'Envalira que feia mesos que se'n parlava, no s'hagués pogut fer d'aquesta forma sense haver d'anar cap a un trasbals d'aquest tipus.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. ministre...

(Se sent riure)

... Ai!... és el cansament, ja... és el cansament...

Escolti, Sr. Dallerès té raó.

Diguéssim que nosaltres tenim dos places avui dia vacants: una d'un bomber amb formació que no va continuar i una altra d'una persona que s'ha retirat.

Com li he explicat abans perquè... -i les tenim ara, eh? Diguéssim, no les teníem fa sis mesos endarrera, eh?- Diguéssim que en aquest aspecte el que no podem fer és llençar un concurs, en aquest moment, de formació, i després una formació exclusivament per a dos bombers.

És per això que en aquest moment no ho tenim de dramatitzar, diguéssim. Amb els efectius que tenim avui dia a bombers podem fer les cobertures més que necessàries i les sortides més que necessàries. És un problema només de còmput de les guàrdies.

Si vostè al final em diu: "Escolti! que em vol dir que farà alguna hora extra més algun

bomber?"... doncs, possiblement si hi ha necessitat, però no és aquest el cas.

I, després també voldria dir-li una cosa, quan em parla de la policia... ai! perdoni, dels bombers i dels rescats de muntanya només dir-li que en aquest moment estem en temporada baixa, i llavors les sortides que s'estan fent a la muntanya són molt, molt baixes, -em sembla que la setmana passada mateix només se'n va fer una. Diguéssim que estem en una temporada baixa, cosa que si fos per exemple el mes de juliol o el mes d'agost que tenim molt més turisme, o sinó durant la temporada d'hivern és un fet que llavors necessitaríem més gent.

És només per això... és a dir, no ho podem dramatitzar en aquest moment d'una falta d'efectius concret, diguéssim al cos. És una cosa que és durant un temps molt precís, que serà aquest parell, màxim tres mesos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Passem, doncs, a la següent la número 18.

18- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Forné Angrill, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 15 d'octubre del 2002, relativa al brot de legionel·losi detectat en una zona d'Andorra la Vella.

Fou registrada amb el número 1037-A i publicada en el Butlletí número 55/2002 del 15 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Olga Forné.

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

Arrel del brot de legionel·losi detectat en una zona de la capital, interessem que el Govern respongui sobre quines mesures s'han pres per evitar nous casos de pneumònia causats pel bacil de la legionel·la d'ençà el 30 d'agost, data en què foren detectats aparentment els primers afectats, i fins al dia d'avui.

Igualment, sol·licitem a Govern perquè respongui on ha estat detectat el focus i si les mesures adoptades garanteixen definitivament la salut dels nostres ciutadans.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Salut i Benestar.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, abans de respondre a la seva pregunta, em disculparé, Sra. Forné, perquè és possible que el 90% de la meua resposta ja sigui coneguda per vostè, per la informació que li haurà donat el president del seu grup parlamentari, doncs, atès que igual que als presidents dels grups parlamentaris lliberal i socialdemòcrata, els he anat informant puntualment fins el proppassat 7 d'octubre del 2002, data de la notificació del darrer cas, de totes les actuacions fetes, així com de l'estat de la situació.

Per tant, es desconexeràn les darreres informacions que tinc per part dels tècnics del ministeri, i que no hem fet públiques atesa l'entrada a tràmit d'aquesta pregunta amb resposta oral avui aquí, en aquesta Cambra.

Doncs, per tant, en referència a la pregunta, una vegada determinada l'existència d'un brot de legionel·losi i amb la hipòtesi més probable de què la font d'infecció era o eren una o unes torres de refrigeració situades en una zona geogràfica determinada -per la informació obtinguda de les enquestes epidemiològiques- i considerant que aquesta zona geogràfica era una zona d'alt risc atesa la seva activitat comercial, es va procedir amb caràcter urgent a: primer, identificar les torres existents en la zona determinada i en el seu entorn; en segon lloc, la recollida de mostres d'aigua de diferents punts de les torres per a la seva anàlisi; el tancament del funcionament de les torres de refrigeració; la neteja i desinfecció de les torres; la reobertura del funcionament de les torres un cop vam tenir els certificats de l'empresa conforme havia estat procedida, aquesta neteja, i desinfecció. Val a dir que hi ha una torre, excepte una torre ja que en una primera anàlisi realitzada per *immunoassaig* es va detectar la possible existència de legionel·la pneumòphila serogrup 1, i pel principi de precaució es va decidir no obrir aquesta torre; l'altra mesura és

el control diari de clor que encara, en data d'avui s'està realitzant; es farà el buidat de l'aigua de les torres que no estan en funcionament -l'ús estacional que tenen- de les quals cal buidar-ne l'aigua per precaució. Això vol dir que si no s'engeguen hi ha aigua, i el que s'està procedint és al buidatge perquè no provoqui, doncs, el bacil; i, ara també estem en l'elaboració del decret de mesures per a la prevenció de la legionel·losi. Aquest decret, juntament amb el reglament posterior, és i serà la mesura més important per a la prevenció de nous brots, atès que obligarà als titulars de torres de refrigeració a netejar i desinfectar les torres i permetrà el registre i control d'aquestes actuacions.

Esperem aprovar-lo aviat pel Govern, perquè en aquests moments l'estan validant experts del Servei de Vigilància Ambiental de l'Ajuntament de Barcelona.

Respecte a la pregunta: on ha estat detectat el focus i les mesures adoptades que garanteixin definitivament la salut dels nostres ciutadans?

Els resultats de les anàlisis de les mostres d'aigua realitzades al Laboratori Nacional de Salut Pública del nostre ministeri -i posteriorment, en la fase final, al laboratori de Majadahonda depenent de l'Institut de Salut Carlos III que depèn del Ministerio de Sanidad i Consumo espanyol- van identificar el creixement de legionel·la pneumòphila serogrup 1 en només una torre de refrigeració -en la mateixa torre que ja li he dit anteriorment que s'havia identificat i que per això no es va fer l'obertura per la prevenció i la precaució.

I, en l'esput de dues persones afectades -que són l'esput dels únics que han pogut tenir floras- va poder identificar la legionel·la pneumòphila. Aquestes mostres, també es van enviar al laboratori de Majadahonda per a la seva anàlisi final.

Llavors, confrontades les legionel·les pneumòphiles serogrup 1 de la mostra ambiental positiva -és a dir, de la torre- i de les mostres humanes, s'ha vist que no coincidien els subtipus de la torre amb les de les persones, ni tampoc les de les persones eren iguals entre elles, és a dir, el subtipus Olda és el de la torre i el subtipus Pontiac i Pontiac-Knoxville són els de les persones. I per tant, amb aquests resultats, no es pot afirmar que la torre que en un inici donava positiu hagi estat la causant del brot. Aquesta situació és freqüent en la epidemiologia dels brots de legionel·losi, al

voltant del 40% dels casos no es pot esbrinar l'origen del brot.

Malgrat les dificultats habituals de trobar l'origen del brot, com ja he esmentat abans, el Ministeri de Salut i Benestar continua treballant per tal d'obtenir el màxim d'informació possible, que pugui assegurar la salut pública, per això, entre els dies 14 i 16 d'octubre, es varen recollir noves mostres de les torres de la zona, per tal de tornar a fer cultius i poder seguir el protocol establert i valorar un possible creixement de legionel·la pneumòfila que potser no haurien sortit dels primers.

Tot i que des del proppassat 7 d'octubre no ha aparegut cap nou cas, i que els experts ens diuen que podríem donar per tancat el brot, en un tema com aquest, també assessoren no baixar la vigilància.

Així mateix, i amb les dades actuals i havent realitzat totes les actuacions de neteja, desinfecció i control diari dels nivells de clor, que marquen els protocols internacionals podem dir que hem minimitzat el risc de nous casos, perquè en salut, Sra. Forné, el risc zero és impossible d'aconseguir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Forné vol replicar?

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sra. ministra, vostè és molt optimista si es pensa que quan jo faig una pregunta és perquè ja conec el 90% de la resposta.

En qualsevol cas, del 10% que em falta encara em falta saber on és el focus d'aquest brot, i com a segona pregunta però que va molt lligada, quan es va avisar directa i oficialment al col·legi de metges? O a defecte, als metges de capçalera i als pneumòlegs?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Sanitat teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Sí, un moment Sr. síndic perquè buscaré la informació...

A veure, referent a la seva primera pregunta, doncs, em sembla que l'he contestada ja, Sra.

Forné... No li puc dir on està el brot perquè no l'hem trobat. És a dir, la torre de refrigeració que ens va donar positiu no és la causant del brot perquè la legionel·la... perquè, escolti això és més complicat del que ens pensem i, jo, no m'ho pensava tampoc perquè no sóc experta. És a dir, s'ha trobat el serogrup 1 que és la que afecta a les persones però no coincideix el de les persones amb el de la torre, això vol dir que aquella no ha estat la causant i, per tant, que s'han de seguir fent més proves... És una situació que no és tan fàcil.

A partir d'aquí tant pel tema del col·legi de metges, dir-li que ni la llei per la qual ens regulem que és la del 14 d'octubre del 1983 sobre les malalties infeccioses contagioses de declaració obligatòria, doncs, ni els protocols del sistema de vigilància, diuen que cal avisar al col·legi de metges dels brots que sorgeixin. I, des de l'any 1997 hem actuat en diferents brots d'intoxicació alimentària, de meningitis i, en cap cas, s'avisava al col·legi de metges. El que sí es fa és posar en alerta l'hospital, al servei d'urgències que és habitualment el primer receptor de casos, validar els protocols de comunicació ja establerts i alertar als metges de capçalera com a porta d'entrada al sistema d'atenció i als especialistes pertinents segons el tipus de problema de salut.

L'alerta sanitària... als metges de capçalera es va realitzar el dia 23 de setembre, val?... i aquí tinc la còpia de l'alerta que es va produir.

L'altra cosa és que des del punt de vista formal independentment que el protocol no ho digui, doncs. A veure, la trucada s'hagués pogut fer al col·legi de metges, però, quan estàs en una situació així, doncs, com que del que estàs més pendent és de resoldre el tema i el problema que tens sobre la taula, Sra. Forné, la trucada al col·legi de metges no la vaig fer, però, a veure, el protocol no m'ho diu, però penso que segurament, doncs, s'hagués hagut de fer, però els metges de capçalera estaven informats per l'alerta sanitària, els pneumòlegs del país estaven assabentats perquè jo un diumenge vaig anar a l'hospital, al Sr. Roig, al Sr. Martínez Benazet -que m'ha trucat a més a més perquè, no subscribia a les paraules del col·legi de metges-, perquè jo, justament el dilluns, vaig tenir una reunió amb el col·legi de metges pel tema del forn incinerador -i que ara no ve al cas- i li vaig demanar justament a aquest membre que no era el seu president, i no en tenia notícia de la notícia sorgida als diaris... Llavors sí que no

vaig fer la formalitat de trucar, però, bé, són coses que poden passar davant de situacions així que estàs més preocupat, doncs, de vegades per solventar el problema dels nous casos sorgits i que, bé, que no pensés a fer la trucada formal al col·legi de metges, però els metges implicats ja estaven perquè sinó, no estaríem en una situació d'haver minimitzat el risc i, en data d'avui, no haver tingut més casos i, espero Sra. Forné -i la primera interessada sóc jo- de què no n'hi hagi més.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Francesc Casals?

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, no... ja veig que no ens dirà on estava la torre afectada i, segurament té raó amb aquest argument.

Però, jo li volia fer una pregunta al revés: si ens pot dir si els afectats, si el seu domicili o el seu lloc de treball correspon a una localització geogràfica concreta, en una zona concreta o està escampat per tot Andorra... o què? Perquè alguna informació ens heu de donar...

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra de Salut, si us plau...

Sra. ministra de Salut teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Per les enquestes epidemiològiques, la zona que s'ha concretat és la zona... és la... a veure... on era l'antiga rotonda fins a la zona més o menys de la STA i els voltants d'allà. És la zona que està...

El Sr. síndic general:

Sra. Olga Forné havíeu demanat la paraula.

La Sra. Olga Forné:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A banda de la pregunta que s'acaba de fer en aquest mateix moment i en resposta a la meva repregunta començaré per la segona part.

O sigui, jo entenc -i no sóc especialista tampoc com vostè en temes de medicina- però, jo entenc que un protocol d'actuació d'epidemiologia s'ha de portar juntament amb el col·legi de metges: una, per evitar que casos aïllats esdevinguin una epidèmia o un brot d'epidèmia; i, dos, per prevenir persones amb patologies associades que estiguin exposades a un alt risc.

Per reprendre la seva rèplica a la meva repregunta, de la primera part en dedueixo dos coses... no, de fet, en dedueixo una, i faré una repregunta, si m'ho permet el Sr. síndic...

El Sr. síndic general:

Sí, si us plau, només una repregunta...

La Sra. Olga Forné:

La cosa que dedueixo de...

El Sr. síndic general:

Si us plau, formuli la repregunta i que contesti la

Sra. ministra i, després, si voleu, formuleu una segona repregunta.

La Sra. Olga Forné:

Sí, però va lligat amb la deducció que faig de la seva resposta.

És que avui, 24 d'octubre no sabem on era el focus de legionel·la?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Bé, primer era el del protocol del col·legi de metges... bé, agafo el seu suggeriment i canviarem el protocol que hi ha, i inclourem el col·legi de metges juntament amb el... d'això, però, el col·legi de metges com a institució, els que hi han d'intervenir són els seus afiliats que són o els metges de capçalera o els especialistes en funció del problema de salut que tinguem, que aquests ja estan associats, és a dir, aquests formen part del col·legi de metges. L'altra cosa és a la institució de l'executiva que el representa.

Però, Sra. Forné, estic d'acord amb vostè, doncs, establir el protocol en què s'hagi de trucar de seguida al col·legi de metges, en això estic d'acord amb vostè, i això no costa res d'introduir-ho. A més a més, ja he dit, doncs, que independentment que no hi fos el protocol... vull dir... a veure, l'error, doncs, de no haver trucat -perquè costa poc-, però quan et veus immers en això, de vegades, doncs, t'oblides, eh?

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si us plau...

La Sra. Mònica Codina:

Bé... Llavors... perdoni, és que ara m'he...

Bé, respecte a això és veritat, encara no sabem quin és el focus de la torre de refrigeració que l'ha provocat. Nosaltres seguim fent les nostres investigacions i, a veure, el que hem intentat fer és minimitzar el risc fent les neteges i les desinfeccions.

Res més no li puc dir.

El Sr. síndic general:

Sra. Olga Forné teniu la paraula. Una sola repregunta a la vegada, si us plau.

La Sra. Olga Forné:

I última repregunta...

En aquesta zona que vostè ens ha delimitat de la rotonda fins a la STA més o menys, hem d'incloure un radi de metres, de kilòmetres? I voldria saber també quantes torres s'han examinat.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Salut teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Miri, el radi no el sé... la veritat. Vull dir... no sé quin radi és, ni quants metres hi ha. Vull dir, jo els hi dic per les zones i pels edificis, que d'això... no els sé.

I, les torres en total... a veure, és que una cosa són les torres que em sembla que n'hi havia set... esperi un moment...

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si us plau... si us plau senyors membres del Govern.

La Sra. Mònica Codina:

A veure... set torres de refrigeració, més una, que vam identificar posteriorment, eh?

Les set torres, entre aquestes, van ser identificades abans, que no vol dir edificis, eh? Perquè hi ha algun edifici que té dos torres de refrigeració, eh? No ens confonguem.

I, en total seran unes vuit torres. Però, hi ha edificis que tenen dos torres de refrigeració.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta? No?

Per tant passem a la número 19.

19- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Forné Angrill, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 15 d'octubre del 2002, relativa a la signatura del conveni que possibiliti el trasllat de residus.

Fou registrada amb el número 1038-A i publicada en el Butlletí número 55/2002 del 15 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Olga Forné.

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de procedir a la lectura de la pregunta que vaig formular el passat 15 d'octubre voldria subratllar un punt.

Tal i com ja va quedar exposat en la nostra pregunta era imperatiu, necessari i urgent tancar el forn incinerador.

Sembla com si aquesta frase d'ara fa una setmana tingués efectes premonitoris i anticipés la decisió del Govern.

En conseqüència en nom de quatre consellers del Grup Mixt i en representació del centre

demòcrata d'Andorra acollim amb satisfacció el tancament definitiu.

Feta aquesta puntualització passo a formular la pregunta en qüestió.

L'admissió a tràmit del Projecte de llei relatiu a la construcció i explotació del Centre de Tractament de Residus d'Andorra mitjançant concessió administrativa i l'obertura del termini de presentació d'esmenes ens porta a analitzar un tema que, no únicament per la interposició del Projecte de llei esmentat deixa d'ésser d'actualitat, doncs de forma reiterada, la nostra ciutadania per tots els mitjans possibles ha vingut reclamant.

La qüestió no és altra que constatar que davant les alertes detectades en el funcionament del forn, bàsicament per l'emanació de dioxines, tot el que pot tenir una repercussió directa en la integritat física i salut dels andorrans, per altra part fets reconeguts davant d'aquest Consell per la pròpia ministra, esdevé imperatiu, necessari i urgent el tancament del forn incinerador.

Per assolir el tancament del forn resulta ineludible que els residus generats a Andorra mentre es fa el nou forn incinerador de la Comella, siguin acollits per un dels estats veïns i en aquest cas semblaria ser que s'estan entaulant negociacions prop de la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat per tal de culminar amb la redacció d'un conveni que possibiliti el trasllat dels referits residus.

A tal efecte, interesso que el Govern ens digui, en quina fase es troben les referides negociacions i quan es preveu la signatura del Conveni en qüestió.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Andorra i el Regne d'Espanya són part del Conveni de Basilea relatiu al trasllat de residus perillosos i altres i, per tant, sotmesos als drets i obligacions d'aquest conveni. A l'annex II del Conveni de Basilea s'anomenen com a altres, els residus domèstics que, per tant, estan regulats en aquest conveni.

Per l'exportació de residus sòlids urbans, hem rebut l'acord d'Espanya i ahir a la tarda vam

rebre les corresponents autoritzacions seguint els tràmits administratius previstos en el Conveni de Basilea.

Avui, s'ha realitzat la primera exportació de residus sòlids urbans.

Pel que fa als residus específics s'ha entrat la sol·licitud a la Junta de residus de la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, tal com preveu l'encomana de gestió a la Junta de residus de les actuacions relacionades amb el trasllat de residus procedents del Principat d'Andorra.

Si m'ho permet, Sr. síndic, aprofito en aquesta Sala per donar les gràcies a les autoritats espanyoles i catalanes pel seu esperit de cooperació.

El Sr. síndic general:

Sra. Olga Forné vol replicar?

La Sra. Olga Forné:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En concret, quan s'ha signat aquest conveni d'exportació que ha permès... o, quan s'ha rebut aquest permís d'autorització que ha permès que avui es comencés amb el trasllat?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra d'Agricultura té la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

El Conveni de Basilea em sembla que es va ratificar l'any 1999 i, de fet, les corresponents autoritzacions es van rebre ahir a la tarda i avui ja s'ha procedit a fer la primera exportació de residus sòlids urbans.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, voldria que ens informés i ens expliqués una mica com es procedeix a efectuar actualment, avui, aquest trasllat de residus? En quines condicions? Quina empresa?... en fi, que

ens informi una mica perquè és una novetat que hem tingut en aquest moment.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra d'Agricultura teniu la paraula per contestar...

Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, li provaré de contestar.

L'empresa adjudicatària, si mal no recordo, és l'empresa EMPUB.

Com es fa? Els residus arriben a la fosa -a la fosa que tenim del forn- i, llavors hi ha una pinça que els agafa i els fica a dintre d'uns camions especials que la compacten i, llavors, agafen i passen la frontera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Sr. Jaume Bartumeu.

(Se sent riure)

Si us plau... senyores i senyors.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Com que aquí venim a posar preguntes i no a la barberia, és a dir, a què ens prenguin el pèl, la meva pregunta és: empresa adjudicatària de què? I, quan s'ha fet aquesta adjudicació?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, és l'empresa adjudicatària del centre de transferència de residus.

I, aquesta adjudicació es va fer no fa masses dies... no? em sembla...

El 9 d'octubre del 2002?

... És aquesta la data? 2 d'octubre?

Ah!... espereu... un momentet, eh?

El Sr. Jaume Bartumeu:

No ho sap la Sra. ministra això?...

El Sr. síndic general:

Sra. ministra si us plau?

La Sra. Olga Adellach:

Sí, s'ha fet durant aquest mes d'octubre.

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí si us plau...

(Se senten veus)

Sr. Bartumeu...

Si us plau, Sra. ministra teniu la paraula.

(Se senten veus)

La Sra. Olga Adellach:

Doncs, el 2 d'octubre del 2002.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Per quin motiu, aquesta adjudicació, no s'ha publicat al BOPA?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern...

Qui respon pel Govern?

Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, miri! Normalment ha sortit... si no ha sortit avui, demà al matí el tindran...

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si us plau.

El Sr. Jordi Serra:

Si no està al BOPA, nosaltres vam donar les ordres perquè es publiqués al BOPA.

Per què ha tardat? Miri! Li explicaré per què ha tardat: perquè hi havien dos coses; en el

moment que hi ha l'acord de Govern i en la pregunta que vostè em fica -i li provaré de no contestar com a la barberia, però segurament que vostè m'entendrà de la manera següent- és que a dintre del que nosaltres adjudiquem, hi havia dos apartats, i dintre d'aquests dos apartats havíem de tenir la conformitat tècnica de la potencialitat de la pinça per poder carregar aquests... perdoni! aquests residus. Vist que aquest informe, -l'informe tècnic que va ser relativament extens- com que la pinça pot carregar els metres cúbics de residus que tenim, automàticament es va licitar una part, perquè es componia de dos parts: una amb pinça i una sense pinça.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Havia demanat la paraula el Sr. Josep Garrallà.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Com és que si s'ha adjudicat tan tard això a aquesta empresa, i es necessiten uns vehicles especials, com és que ja estan aquí aquests vehicles?

El Sr. síndic general:

Contesta pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura.

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Perquè davant la urgència de la situació, i donat que la fosa només podia acumular residus durant quatre dies, doncs, aquesta empresa a través d'una empresa espanyola -perquè els camions em sembla que tenen matrícula espanyola- doncs, han buscat tots els mitjans i, en aquest cas, són camions per poder-los tenir, doncs, des del moment que tinguéssim l'autorització.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Bartumeu havíeu demanat la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí.

El Sr. ministre de l'Ordenament del Territori durant aquesta llarga tarda, en una altra pregunta que se li ha fet, ha parlat de què Andorra era un estat de dret. Al BOPA últim que ha sortit -que és aquest- no hi és encara aquesta adjudicació.

Aleshores tornem a formular la pregunta: com és que entre el dia 2 d'octubre i avui això no ha sortit al BOPA i, si Andorra és un estat de dret aquesta empresa adjudicatària no és empresa adjudicatària perquè no s'ha publicat, no sabem l'acord, i les proves de què no ho sabem és que no ho sabia ni la ministra concernida.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Miri! L'adjudicació de qualsevol concurs de l'Administració pública que s'hagi fet en la deguda forma, una vegada feta l'adjudicació es pot contractar.

La sortida al BOPA és una confirmació d'aquesta contractació i, en aquest cas la urgència requeria arribar a tenir preparats els camions en el moment que es poguessin obtenir els permisos perquè el que era complicat no era tenir un concurs i fer el concurs tal com s'ha fet, sinó que el que era llarg i dificultós perquè hi havien dos administracions concernides -l'espanyola central i la catalana- era arribar a tenir totes les guies perquè la duana de la Seu d'Urgell, de la Farga deixés passar els camions en el moment de baixar.

Amb aquestes actuacions, la prioritat per nosaltres absoluta -a part de l'estat de dret que sempre el procurem tenir, com ha de ser- però, també era que es pogués fer efectiu al cent per cent. I, el que per nosaltres és fonamental és que avui han baixat aquests camions i continuaran baixant; i han baixat de tal manera, fins i tot, més aviat del que havíem arribat a pensar els primers dies, perquè els primers dies vam tancar el forn el dilluns al vespre, i teníem previst la possibilitat de què s'arribés a acumular tres o quatre dies a la fosa i, fins i tot, si hi hagués dificultats administratives d'última hora, com podia ser per qualsevol mena de tràmit administratiu amb qualsevol de les dues administracions, haver d'abocar en algun altre lloc fora de la fosa, fins i tot... com s'ha fet altres vegades malauradament en els abocadors de la muntanya.

Per tant, estaven preparats per les eventualitats, però, jo voldria destacar que la notícia essencial és que han baixat els camions avui, han començat a baixar, quan si haguéssim parlat fa tres anys de què ens deixarien abocar residus a fora d'Andorra, molts haguessin pensat que ens havíem begut l'enteniment.

El fet és que una vegada més, jo confirmo que la Sra. ministra... agraïm la bona cooperació amb l'Estat espanyol i amb la Generalitat de Catalunya per poder-ho fer amb reciprocitat tal com s'ha pactat perquè després, com hem dit, i hem comentat d'altres vegades, quan el forn estigui acabat oferirem el servei d'aquest forn perquè puguin cremar deixalles a Andorra les comarques veïnes, si volen... voldran o no voldran, això ja es veurà després...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern sortim de la pregunta formulada, si us plau...

El Sr. cap de Govern:

Jo he sortit de la pregunta?

Bé, a mi em sembla que havia de contestar això. Havia de contestar que això s'ha fet dins dels terminis legals, i que si la publicació al BOPA no hi és, jo, en aquest moment no li puc dir.

Les gestions estan fetes perquè s'ha fet tot conforme a la llei.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Cap altra repregunta?

Passem a la número 20.

20- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 15 d'octubre del 2002, relativa a la desapareguda Comissió Jurídica Esportiva i demanant qui realitza les seves funcions actualment.

Fou registrada amb el número 1039-A i publicada en el Butlletí número 55/2002 del 15 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Monegal Blasi.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La política aplicada pel Govern Lliberal en matèria d'esports més atenta en el fet de crear falses aspiracions tals com la realització d'uns jocs olímpics d'hivern que de preocupar-se dels esports de base de les respectives federacions esportives, clubs i associacions, que de ben segur efectuen unes tasques d'educació esportiva molt necessàries per arrelar en la nostra societat principis d'esportivitat tals com la tolerància, la solidaritat, el treball en equip endemés de moltes altres virtuts, ens ha fet caure en l'evidència de què davant de la dimissió dels membres de la Comissió Jurídica Esportiva, en el seu dia creada per mandat de la Llei de l'esport, aquesta comissió ha deixat d'existir, i res s'ha fet per tal de revestir-la novament d'eficàcia mitjançant el nomenament dels nou membres.

Ens preguntem, doncs, i així ho formulem al Govern per a què se'ns contesti qui, i com està portant a terme les funcions que per mandat legal quedaven encomanades a la Comissió Jurídica Esportiva que, entre altres funcions, tenia la d'emetre resolucions que exhaurien la via administrativa davant dels eventuais recursos interposats contra els acords dels òrgans directius de les federacions esportives podent fins i tot, actuar d'ofici davant la transcendència de les accions o omissions que afectaven l'activitat esportiva.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Educació.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Després de llegir detingudament la seva pregunta, li voldria manifestar que no comparteixo una part del seu text introductori, bàsicament quan es pressuposa que la nostra participació per ser seu d'uns jocs olímpics d'hivern, ha generat de la nostra part una manca de preocupació per l'esport base -i, a mi m'agradaria dir, esport de formació més que esport base-, aquesta manca de preocupació vers les federacions, clubs i associacions.

Ara, sí que comparteixo amb vostè que l'esport és portador de valors considerats beneficiosos per a la formació i realització de la persona. Aquest aprenentatge amb valors com la

tolerància, la solidaritat i el treball en equip, i serveix perquè els joves s'incorporin a l'esport federat, a l'esport de lleure o a la pròpia societat amb una actitud positiva.

Desitjo que tothom tingui un espai en el món esportiu, perquè l'esport de ben segur és font de salut, l'esport és un element cultural, l'esport és un mitjà educatiu, i sobretot és un espai de relació i integració social dins de la nostra comunitat.

Contestant directament la seva pregunta, per decret de data 30 de desembre de 1999, vist l'article 34 de la Llei de l'esport i la consulta i la proposta efectuada al Consell Andorrà de l'Esport, el Govern va nomenar la Comissió Jurídica Esportiva formada per tres membres i un secretari, aquest amb veu i sense vot.

Per decret de data 6 de setembre del 2000 s'acceptà la renúncia presentada per un dels seus membres, degut a motius personals i es nomenà la persona que havia de substituir-lo.

En data 22 de gener del 2001 tots els membres de la Comissió Jurídica Esportiva varen presentar la seva renúncia de la dimissió degut a la finalització de la legislatura.

Aquesta renúncia fou acceptada per decret del Govern del dia 6 de juny de 2001, l'apartat segon del qual disposa que fins que el Govern no nomeni els membres que hauran de compondre la nova comissió prèvia consulta del Consell Andorrà de l'Esport, és el ministeri competent en matèria esportiva l'òrgan que n'assumeix les seves funcions.

L'assumpció temporal de les funcions de la Comissió Jurídica Esportiva per part del ministeri és conseqüència amb la disposició transitòria de la Llei de l'esport, que ja preveia que mentre no es constituís la comissió, el ministeri competent en esports n'assumiria les funcions corresponents.

A manca d'altres disposicions específiques en l'articulat de la llei, el Govern creu que calia integrar temporalment el cas dins d'aquella previsió, que és també coherent amb les facultats que l'article 27 de la llei atribueix al Govern i al ministeri competent en matèria esportiva.

Així es va disposar de forma expressa mitjançant el decret de data 6 de juny de 2001, que està en vigor a l'espera que els nous membres de la Comissió Jurídica Esportiva siguin proposats pel Consell andorrà de l'Esport

en la forma establerta per l'article 30 apartat 2.b de la mateixa llei.

Actualment el Ministeri d'Educació, Joventut i Esports està analitzant les recomanacions fetes per la Comissió Jurídica Esportiva en quant va valorar les mancances de funcionament i operativitat de la mateixa.

També en el seu moment es va redactar i publicar en el Butlletí Oficial el reglament de la Comissió Jurídica Esportiva, quina finalitat principal va ser la de preservar la seva independència i, tanmateix el ministeri està estudiant els models de Comissió Jurídica Esportiva de diversos països per conèixer i, en tot cas, arribar a efectuar al Consell Andorrà de l'Esport una proposta ben fonamentada i dintre de l'espai jurídic vigent, respecte del futur de la Comissió Jurídica Esportiva.

Per acabar només li voldria dir que el Ministeri d'Educació, Joventut i Esports -concretament la Secretaria d'Estat d'Esports-, ha resolt tots els assumptes que s'han presentat a la Comissió Jurídica Esportiva exhaurint-se la via administrativa. No creant-se cap tipus de buit en l'aplicació de la Llei de l'esport aprovada pel Consell General en la seva sessió de data 30 de juny de 1998.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern volia completar la contesta del

Sr. ministre?

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Volia tornar a l'enunciat perquè el Sr. Monegal a la seva pregunta diu que la política aplicada pel Govern Lliberal en matèria d'esports més atenta al fet de crear falses aspiracions tals com la realització d'uns jocs olímpics d'hivern que de preocupar-se, etc... això el Sr. ministre ja li ha dit que una cosa no afecta a l'altra, però jo no vull deixar de dir perquè consti igual que consta en el Butlletí del Govern -del Consell General- que aquesta pregunta, que dins d'aquestes falses aspiracions que vostè qualifica així i que jo no comparteixo, hi ha participat gent significativa del que ara és el seu nou partit, el CDA, com el seu vicepresident el Sr. Carles Torralba, i altres persones que no sé si són del

seu partit, però són cònsols en tot cas, com el Sr. Garrallà -de la Massana.

Per tant, aquestes falses aspiracions es van compartir amb tota la classe política andorrana. Ja ho vaig dir l'altre dia, m'interessa que torni a constar, aquí, ja que vostè ho ha dit en aquest enunciat, i queda així constància.

Només això sense voler... sense ànims de res més que puntualitzar el que jo penso.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Monegal vol replicar?

El Sr. Joan Monegal:

Sí, si us plau.

Em centro més en la primera part de la intervenció liderada pel ministre i, la repregunta que efectuo és: vostè creu que queda garantida la independència que a l'article 63 de la Llei de l'esport, d'alguna manera, estableix per imperatiu legal, ja que ens trobem, repeteixo, en un estat de dret?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Educació.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Bé, jo diria que justament el treball que s'està fent justament amb els nous membres, que s'està redactant, i el que té és que és una aprovació dins del mateix Consell Andorrà de l'Esport, que l'última vegada que es va reunir va ser al mes de juny, justament per fer una valoració de les preguntes com de la candidatura d'Andorra la Vella.

Estem en previsió del mes de novembre, que és quan es tornarà a retrovar justament al fer aquesta valoració. Aquesta valoració que s'hi s'està treballant durant aquest temps, i també per presentar uns noms, uns noms que també tenen d'estar oberts als mateixos membres de la Comissió Jurídica... perdó! del Consell Andorrà de l'Esport i, per tant, pensem que justament en aquest àmbit, durant aquest temps, doncs, ja tornarà a sortir, tornarà a ser president de la Comissió Jurídica Esportiva que penso que és necessària. Fins en aquests moments, jo diria que la funció, aquesta substitució que ha fet la

Secretaria d'Estat dintre del que és la Comissió Jurídica Esportiva, penso que els assumptes que ha tingut de resoldre només ha estat un. L'ha resolt perfectament com en el seu moment, també, ho va resoldre la Comissió Jurídica Esportiva, en els assumptes, en les competències que va tenir, que van ser tres.

Per tant, jo penso que serà substituït perfectament sempre, jo diria, en aquest impàs de crear, en definitiva, aquesta Comissió Jurídica Esportiva.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Havia demanat la paraula el Sr. Antoni Riberaygua.

El Sr. Antoni Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

Només per al·lusions encara que siguin velades.

Jo, m'ha semblat sentir al Sr. Monegal que parlava de què en l'antiga Comissió Jurídica Esportiva van dimitir els seus membres, no? Com una cosa catastròfica, que van dimitir perquè hi havia algun problema.

No hi va haver cap problema, i li puc dir perquè jo n'era el president, Sr. Monegal, i li puc dir que vaig renunciar al càrrec per assentar-me en aquesta cadira.

I, també aprofitaré per, a veure, si el que diu vostè: amb independència... miri! La independència la marca la pròpia llei. Si la llei preveu que en cas de què no hi hagi la Comissió Jurídica Esportiva és el ministeri que ho assumeix, és una llei que va ser votada en aquesta Sala i, per tant, jo, no veig greu el problema.

I, una altra cosa... d'altra part, també, dir-li que tots els membres que hi vam treballar en el seu moment, doncs, vam fer la feina el millor que vam poder, i cregui'm que en aquell moment en tota la feina que vam fer vam ser totalment independents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Des d'aquest escó mai s'ha volgut, amb aquesta pregunta, criticar la feina de la comissió, ans el contrari. El que trobem a faltar justament és la feina que feia la comissió.

Per tant, de la feina que va fer la comissió no he posat, en cap moment, en entredit ni als seus membres ni la seva qualitat.

El que trobo a faltar, és justament, que per imperatiu legal, i tal com el propi reglament estableix, -el reglament de la Comissió Jurídica Esportiva- que deia que per mandat del Consell General justament calia dotar d'una comissió jurídica esportiva i que, finalment, justament, amb la llei s'havia culminat aquest aspecte, i que justament per aquest reglament que preveu que els membres de la comissió tenen un mandat de quatre anys, i cessen en els càrrecs quan s'acaba el termini pel qual han estat nomenats, i un cop s'han designat els nou membres, i que en l'article subsegüent diu: "En cas de vacant d'un membre titular de la comissió s'ha de cobrir de la mateixa forma que el que es va designar -de la forma que es va designar- el membre vacant i en un espai de temps no superior a un mes"... estic totalment d'acord amb vostè, Sr. Riberaigua, però, el que també li voldria discutir és de la necessitat, justament del nomenament de la comissió -que suposo que no hi ha dubte- i, per un altre cantó del fet de què, sí, que és veritat, que la Llei de l'esport preveu que en substitució, però amb caràcter transitori i a través d'una disposició transitòria.

Un cop creada la comissió és inexplicable que aquesta comissió deixi, d'alguna manera, d'existir encara que sigui provisionalment per un període que jo considero massa dilatat.

El Sr. síndic general:

Si us plau, no voldria que s'entrés aquí, en un debat entre consellers.

Només, breument per al·lusions, Sr. Riberaigua.

El Sr. Antoni Riberaigua:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Monegal... miri! Almenys estem d'acord en una cosa. Jo també voldria que hi hagués la comissió esportiva... la Comissió Jurídica Esportiva.

I, demano al Govern, doncs, per haver estat un membre privilegiat d'aquesta comissió, a més a més, doncs, que faci el possible perquè hi sigui. En això estem totalment d'acord.

L'únic, que la meua intervenció anava... perquè m'ha semblat que vostè... i després, ho ha desmentit, i li agraeixo, havia fet una mostra velada de per què les dimissions...

Només li he volgut aclarir això i, repeteixo, estic d'acord amb vostè que seria una gran cosa que tornés a renéixer aquesta comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, passem a l'última pregunta d'avui.

21- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 15 d'octubre del 2002, relativa a l'aplicació de la Llei qualificada de la jurisdicció dels menors.

Fou registrada amb el número 1040-A i publicada en el Butlletí número 55/2002 del 15 d'octubre.

Esposa la pregunta el Sr. Joan Monegal.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

En virtut de l'obertura de l'any judicial, la Fiscalia General alertava en el seu informe anual, de l'elevat nivell de violència i agressions gratuïtes que es constatava sobretot, entre els sectors més joves.

Les escoles i la pròpia societat civil han estat testimoni en ocasions, d'agressions protagonitzades per adolescents, havent tingut la darrera de dites agressions lloc a finals del mes de setembre al Parc Central d'Andorra amb participació d'una trentena de nois que de forma prèvia, semblaria ser, pels informes policials, ja havien provocat un incident similar durant l'estiu.

És obvi que davant d'aquests fets i circumstàncies no es pot pensar únicament en mesures repressives sinó que s'han d'intentar

trobar mesures preventives, per tal de donar al jovent els valors necessaris per estimular la seva educació i desenvolupament com a persones a fi de què puguin embrancar-se en la societat amb plenes possibilitats de realització de les seves aspiracions.

Ara bé, també i davant dels fets consumats, ens preguntem si el Govern ha pensat en establir les infraestructures escaients que en virtut del desplegament de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors en resulten necessàries.

Així veiem com en l'article 47 de la referida llei es parla de mesures disciplinàries i en concret de l'internament en un règim tancat dels menors, sempre referint-se a què aquests romandran de manera continuada en un centre on es realitzaran totes les activitats.

Així doncs, la pregunta que de forma oral adrecem al M. I. Govern és a fi de saber com en l'actualitat s'estan executant aquestes mesures i de quins mitjans i infraestructures s'ha dotat l'Administració per a poder fer viables les mateixes en aplicació de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors.

De forma afegida demanem que es concretin quins són els centres d'acollida d'aquests menors i si els mateixos reuneixen les característiques per al seu internament, més si tenim en compte que en el referit article s'estableix que l'internament de menors, en qualsevol tipus de règim, es durà a terme en instal·lacions específiques per a menors, amb total separació de les persones privades de llibertat per aplicació de la Llei penal aplicable als majors d'edat.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Interior.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Amb la finalitat de donar compliment a les disposicions previstes a l'article 40 de la Convenció sobre els drets de l'infant i de donar una resposta als menors que han comès una infracció penal, el Consell General va aprovar en la sessió del dia 22 d'abril de 1999 la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, la qual va entrar en vigor el 19 de novembre del 1999, moment en el qual es creà l'Àrea de Menors, adscrita al Ministeri de Justícia i Interior, i que està integrada per una persona responsable (Cap de Menors) i per una psicòloga, i compta

amb la col·laboració dels treballadors socials del Ministeri de Salut i Benestar.

La Llei qualificada de la jurisdicció de menors estableix en l'article 47 les mesures disciplinàries i educatives que el Tribunal de Menors pot imposar als menors que han infringit la llei penal. Amb la finalitat de donar compliment a aquest article, l'Àrea de Menors va establir convenis de col·laboració amb els set comuns i cinc ONG's, per tal de poder aplicar les mesures de serveis en benefici de la comunitat i llibertat vigilada amb assistència educativa.

Des de l'Àrea de Menors, també es realitza, conjuntament amb el departament de Benestar, el seguiment dels menors als quals s'ha arxivat la causa, per considerar el batlle instructor que els fets comesos per aquests poden trobar la seva correcció en l'àmbit educatiu i familiar, de conformitat amb l'article 20 de la referida llei. Aquests menors se'ls efectua un seguiment i una valoració psicosocial i familiar. Si es detecta una situació de risc s'adrecen els recursos formatius, educatius o terapèutics que es consideren adients, sempre amb el consentiment del menor i dels seus representants legals.

Pel que fa a la mesura d'internament, en el projecte d'ampliació i remodelació del Centre Penitenciari de la Comella s'han previst unes instal·lacions específiques per a menors i totalment separades dels presos adults. Dins d'aquestes instal·lacions hi haurà espais per a tallers, aula d'esbarjo i pati independent.

També en l'actualitat -de forma provisional, evidentment- el centre de la Comella té destinada una cel·la a l'execució de les penes previstes per a menors, totalment separada de la resta dels interns, amb l'establiment dels torns de pati i menjador separats si fos necessari.

Som conscients que tal instal·lació no és totalment apropiada, però es tracta, com he dit, d'una mesura provisional, que pot ésser acompanyada, com ha estat ja el cas, per la disponibilitat d'altres infraestructures que donen servei acuradament a l'execució de les disposicions judicials, com pot ser també el mateix Centre Hospitalari d'Andorrà en algunes àrees.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Monegal vol replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, pel que constato, en definitiva, centres actualment específics com diu la llei i amb separació total de persones no existeixen.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Centres especialitzats, doncs, en aquesta tasca destinada més a la vessant educativa i de reinserir aquest menor que ha delinquit, a Andorra avui encara no n'hi ha cap suficientment especialitzat.

A mi m'agradaria, evidentment, doncs, que n'hi hagués i que n'hi hagués més d'un.

Per sort, avui, sí que li he de dir, doncs, que mesures d'aquest tipus, doncs, encara no se n'ha dictat cap, però, si fos necessari l'única solució que tindríem evidentment seria -ni que fos d'aquesta mesura provisional-, aquest internament aïllat i específic al centre de la Comella.

En tot cas, sí que des del Ministeri de l'Interior donem sortida abastament a totes les altres necessitats que des de l'àmbit de la justícia se'ns aconsella, que duem a terme i, per això, la mateixa àrea de menors del Ministeri de Justícia i Interior estava pressupostàriament amb la suficiència per a fer front als hipotètics casos que es poden donar any rera any. Per sort, encara no se n'ha donat però estem preparats per si fos necessari.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les preguntes.

Sr. Joan Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Llavors en definitiva jo només voldria saber si creu que la deficiència d'aquests centres concrets incideix en l'efectivitat de la norma perquè el que sí és cert és que una actitud

vandàlica protagonitzada per gent jove, en aquest cas concret que estem analitzant, mereix una repressió contundent igual que la que mereixeria però sota la norma de la llei, evidentment. I si la llei ha previst justament aquest funcionament i aquest desplegament normatiu i d'infraestructures, des de l'any 1999, és evident que jo crec que la norma per via indirecta queda afeblida novament.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre voleu contestar?

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És evident que si des de l'àmbit judicial es dictessin mesures d'internament estrictes d'aquest tipus, com el que estem parlant, podria quedar *envelenada* aquesta aplicació de la norma.

En tot cas, jo crec que la relació causa-efecte no es produeix en el sentit de què des de l'àmbit judicial, amb el que tenim una vinculació permanent, tampoc ens diu que sigui absolutament necessària avui, per sort, repeteixo.

En tot cas, sí que no podem tampoc defugir a la responsabilitat que tenim de millorar aquestes instal·lacions, el més aviat possible, i dotar-les d'aquestes infraestructures que són necessàries i que tots estimem que puguin ser encara més necessàries en un futur si tots fem del nostre costat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Cap pregunta?

Per tant, doncs, s'ha esgotat l'ordre del dia.

S'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

(Són les 19.10h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 24 d'octubre del 2002

1- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 16 d'octubre del 2002, relativa a les funcions que té encomanades el servei de bombers en el Túnel d'Envalira, amb declaració d'urgència, (*Reg. Núm. 1052-A*).

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 23 d'octubre del 2002, relativa a la urbanització La Comella Parc, amb declaració d'urgència, (*Reg. Núm. 1079-A*).

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 23 d'octubre del 2002, relativa a les afirmacions que va fer la ministra d'Agricultura i Medi Ambient durant la seva compareixença a la Comissió Legislativa d'Economia en relació als resultats tranquil·litzadors dels controls fets en la carn de qualitat d'Andorra, amb declaració d'urgència, (*Reg. Núm. 1080-A*).

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 23 d'octubre del 2002, relativa a les declaracions del cap de Govern relatives a permutes ja dutes a terme que no estarien encara presentades al Consell General, amb declaració d'urgència, (*Reg. Núm. 1081-A*).

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Forné Angrill, consellera general del Grup Mixt, per escrit de data 23 d'octubre del 2002, relativa al missatge que va rebre un important número d'abonats de la STA als seus telèfons mòbils promocionant la fira immobiliària el passat 11 d'octubre, amb declaració d'urgència, (*Reg. Núm. 1083-A*).

6.- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 25 de

setembre del 2002, relativa a les previsions de noves instal·lacions de la Duana a la frontera franco-andorrana arran de l'obertura del Túnel d'Envalira, (*Reg. 932-A*).

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de setembre del 2002, relativa a les autoritzacions d'immigració del nou personal contractat pel Ministeri d'Educació per al curs escolar 2002-2003, (*Reg. 952-A*).

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 d'octubre del 2002, relativa a la negociació d'un Concordat entre la Santa Seu i l'Estat Andorrà, (*Reg. 1002-A*).

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'octubre del 2002, relativa a la tramitació de la Llei de protecció de dades confidencials, (*Reg. 1008-A*).

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 d'octubre del 2002, relativa als estudis i controls d'emissió de contaminants de l'actual forn incinerador de Cal Rosselló, a la Comella, (*Reg. 1013-A*).

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 15 d'octubre del 2002, relativa a les declaracions del Portaveu de Govern en les rodes de premsa setmanal, (*Reg. 1026-A*).

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 14 d'octubre del 2002, relativa al tancament dels despatxos del Servei de Policia a les parròquies, (*Reg. 1027-A*).

13- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 14 d'octubre del 2002, relativa a la demanda de noves

autoritzacions de treball del sector de l'hosteleria, (*Reg. 1028-A*).

14- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 15 d'octubre del 2002, relativa a la Representació Permanent d'Andorra davant les Nacions Unides, (*Reg. 1029-A*).

15- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 15 d'octubre del 2002, relativa a l'Ambaixador d'Andorra davant la Santa Seu, (*Reg. 1030-A*).

16- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 15 d'octubre del 2002, relativa a la cerimònia celebrada al Vaticà el dia 6 d'octubre de canonització del fundador de l'Opus Dei, (*Reg. 1031-A*).

17- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 15 d'octubre del 2002, relativa a la remodelació que s'està efectuant des del Ministeri d'Interior en el cos de policia, (*Reg. 1036-A*).

18- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Forné Angrill, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 15 d'octubre del 2002, relativa al brot de legionel·losi detectat en una zona d'Andorra la Vella, (*Reg. 1037-A*).

19- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Forné Angrill, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 15 d'octubre del 2002, relativa a la signatura del conveni que possibiliti el trasllat de residus, (*Reg. 1038-A*).

20- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 15 d'octubre del 2002, relativa a la desapareguda Comissió Jurídica Esportiva i demanant qui realitza les seves funcions actualment, (*Reg. 1039-A*).

21- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 15 d'octubre del 2002, relativa

a l'aplicació de la Llei qualificada de la jurisdicció dels menors, (*Reg. 1040-A*).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 821234